

พระเจ้าตรัสกับ
ลูก ๆ ของพระองค์

ข้อความจากพระคัมภีร์

พระเจ้าตรัสกับ ลูก ๆ ของพระองค์

บทความจากพระคัมภีร์

การพิมพ์ครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจาก
"Aid to the Church in Need"

KIRCHE IN NOT/OSTPRIESTERHILFE
Bischof-Kindermann-Straße 23
61462 Königstein im Taunus – Germany

ปกหน้า :

บิดาและบุตรสองคน (73)

ปกหลัง :

พระองค์ทรงถูกตามล่า (50)

ประจักษ์พยานของพระบิดา (67)

พระเยซูเจ้าทรงประทานชีวิตให้กับผู้ที่ตายไปแล้ว (62)

อาหารมือสุดท้าย (80)

Text: *Eleonore Beck*. Illustrations: *Miren Some*.

Translation: *Bishop George Phimpisan, C.Ss.R., D.D.*. All rights reserved. ©Kirche in Not, 1999. Printed in Thailand. Starboom Interprint Company Limited. Bangkok, Thailand.

ISBN: 974-90420-9-3

Edition in Thai (BI/1)

จากหนังสือ ในพันธสัญญาเดิม การเริ่มต้น

1. พระเจ้าทรงสร้างโลก

แรกเริ่มเดิมที พระเจ้าทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดิน แผ่นดินยังว่างเปล่า แต่พระจิตของพระเจ้าล่องลอยอยู่นี้

พระเจ้าตรัสว่า จงมีความสว่าง แล้วก็มี ความสว่าง พระเจ้าทรงเห็นว่า ความสว่างนั้นดี พระเจ้าทรงแยกความสว่างออกจากความมืด พระองค์กล่าวกับความสว่างว่า เจ้าคือกลางวัน แล้วกล่าวกับความมืดว่า เจ้าคือกลางคืน นี่คือวันแรก

พระเจ้าตรัสว่า ให้กลุ่มเมฆรวมกันอยู่เบื้องบน ให้ฝนจากกลุ่มเมฆตกลงมายังโลก พระองค์กล่าวกับท้องฟ้าว่า เจ้าคือสวรรค์ นี่คือนวันที่สอง

พระเจ้าตรัสว่า ให้นำมารวมกัน เพื่อให้แผ่นดินที่แห้งปรากฏ พระองค์ตรัสกับแผ่นดินแห้งว่า เจ้าคือแผ่นดิน พระองค์ตรัสกับน้ำที่อยู่เบื้องล่างว่า เจ้าคือทะเล และพระเจ้าเห็นว่า ทั้งแผ่นดินและทะเลดี

พระเจ้าตรัสว่า ให้แผ่นดินผลิตพืชพันธุ์และต้นไม้ ต้นไม้ก็โผล่ขึ้นและเติบโตจนเขียวชอุ่ม พระองค์ทรงเห็นว่าดี นี่คือนวันที่สาม

พระเจ้าตรัสว่า ให้สวรรค์มีดวงที่ให้ความสว่าง ดวงอาทิตย์ให้ความสว่างเวลากลางวัน ดวงจันทร์ให้ความสว่างเวลากลางคืน ให้ทั้งสองดวงแสดงเวลา กลางวัน และกลางคืน สัปดาห์และเดือน และฤดูต่าง ๆ พระเจ้าเห็นว่าดี นี่คือนวันที่สี่

พระเจ้าตรัสว่า ให้ปลาว่ายน้ำในน้ำ ให้นกบินเหนือแผ่นดิน ให้สัตว์ต่าง ๆ ทั้งใหญ่และเล็กมีชีวิตอยู่บนแผ่นดิน พระเจ้าเห็นว่าดี นี่คือนวันที่ห้า

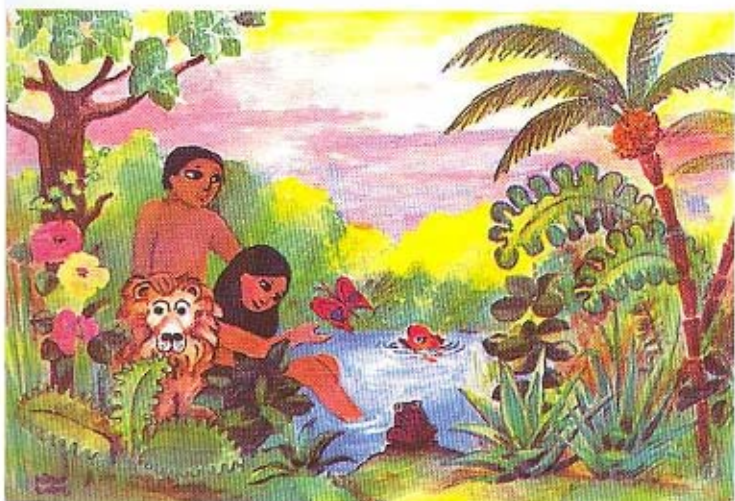
พระเจ้าตรัสว่า ให้เราสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของเรา และเหมือนกับเรา เราจะมอบแผ่นดิน ปลา สัตว์ และต้นไม้ทั้งหมดให้มนุษย์ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เหมือนกับพระองค์ ทรงสร้างให้เขาเป็นชายและหญิง พระองค์ทรงอวยพรเขาว่า จงมีลูกดกและเพิ่มจำนวนขึ้น เราชอบแผ่นดินไว้กับเจ้า เจ้ามีอะไรที่เหนือกว่าปลานก สัตว์ และพืชทั้งหลาย เจ้าต้องดูแลสิ่งเหล่านี้ พืชมีไว้เป็นอาหารของเจ้าและของสัตว์ พระเจ้าทรงเห็นว่าทุกสิ่งที่ทรงสร้างดี นี่คือนวันที่หก

พระเจ้าทรงสร้างจักรวาลภายในเวลาหกวัน ทั้งสวรรค์ แผ่นดิน ทะเล และสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ในวันที่เจ็ด พระเจ้าทรงพักผ่อน ดังนั้น วันที่เจ็ดจึงเป็นวันแห่งพระพรและเป็นวันศักดิ์สิทธิ์สำหรับมนุษย์ (ปฐมก. 1)

2. พระเจ้าทรงประทานสวนสวรรค์ให้แก่มนุษย์

พระเจ้าทรงสร้างอาดัมมนุษย์คนแรกด้วยดินจากทุ่งนา และทรงเป่าลมแห่งชีวิตของพระองค์เข้าไปในตัวเขา ดังนั้น มนุษย์จึงเป็นสิ่งที่มีชีวิต

แล้วพระเจ้าทรงสร้างสวนในเอเดน พระองค์ทรงโปรดให้ต้นไม้หลายชนิดเติบโตขึ้น ทรงพอพระทัยสิ่งที่พระองค์ได้เห็น และผลจากต้นไม้ก็มีรสดี กลางสวนมีต้นไม้แห่งชีวิตอยู่ และเป็นต้นไม้แห่งความรู้ดีชั่ว

พระเจ้าทรงนำมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเข้ามาในสวน เพื่ออาดัมจะได้เป็นผู้เพาะปลูกและดูแล พระองค์ตรัสกับมนุษย์ว่า เจ้ากินผลไม้ในสวนได้ทุกต้น ต้นไม้แห่งความรู็รู้ชั่วเท่านั้นที่เจ้ากินไม่ได้ เจ้ากินผลไม้เมื่อใด เจ้าจะต้องตาย

พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาให้มนุษย์อยู่คนเดียว พระเจ้าจึงทรงนำสัตว์และนกทั้งหมดมาหาอาดัม และอาดัมก็ให้ชื่อแก่มัน แต่เขาไม่พบตัวใดเลยที่เหมาะสมกับเขา ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงบันดาลให้มนุษย์หลับสนิท พระองค์ทรงเอาซี่โครงอันหนึ่งของอาดัมออกมาสร้างขึ้นเป็นหญิง เมื่ออาดัมเห็นเธอ เขากล่าวว่า เธอเหมือนกับฉัน ขอให้เธอมีชื่อว่าหญิง เหตุว่าเธอถูกเอามาจากฉัน ทั้งชายและหญิงเปลือยอยู่ แต่เขาไม่รู้สึกละอายต่อกันและกัน (ปฐมก. 2)

3. มนุษย์สูญเสียสวนสวรรค์

ชายและหญิงอยู่ในสวนสวรรค์ ที่พระเจ้าทรงมอบให้ มีอาหารเพียงพอ เขาอยู่กับสัตว์ได้อย่างสันติ เขามีความสุข เพราะพระเจ้าทรงเป็นเพื่อนของเขา ทุกสิ่งทุกอย่างดีทั้งหมด แต่งูกล่าวกับหญิงว่า พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้เธอกินผลไม้จากต้นใดต้นหนึ่งจริง ๆ หรือ? หญิงตอบว่า ไม่เลย เรากินผลไม้จากต้นไม้ในสวนได้ทุกต้น เว้นแต่ต้นที่อยู่กลางสวน เรากินผลจากต้นนั้นไม่ได้ มิฉะนั้นเราจะต้องตาย แต่งูกล่าวว่า ไม่หรอก เธอจะไม่ตาย ตรงกันข้าม ตาของเธอจะสว่าง เธอจะรู็รู้ชั่ว เหมือนกับพระเจ้า

หญิงเห็นว่าผลจากต้นไม้ก็นำรับประทาน และสามารถทำให้เขาทั้งสองฉลาด เธอจึงเด็ดมารับประทานแล้วส่งให้สามีรับประทานด้วย แล้วตาของเขาก็สว่าง เขาลำนึกได้ว่าเขากำลังเปลือยอยู่ เขา

จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเสื้อเพื่อปกปิดร่างกาย ตอนเย็นเขาได้ยินเสียงพระบาทของพระเจ้าในสวน เขาทั้งสองก็พากันไปซ่อน แต่พระเจ้าทรงเรียกชายว่า เจ้าอยู่ไหน อาดัมตอบว่า ข้าพเจ้าได้ยินเสียงพระบาท แต่ข้าพเจ้ากลัว ข้าพเจ้าจึงไปซ่อนเพราะข้าพเจ้าเปลือยอยู่ พระเจ้าตรัสถามว่า แล้วเจ้ารู้ได้อย่างไร? เจ้าได้กินผลจากต้นไม้ที่เราห้ามเจ้าไว้ใช่ไหม? อาดัมโยนความผิดไปให้กับหญิง เธอให้ผลไม้ข้าพเจ้ารับประทาน หญิงก็โยนความผิดให้กับงูว่า งูล่องลวงข้าพเจ้า

พระเจ้าตรัสกับงูว่า เพราะเจ้าได้กระทำดังนี้ เจ้าจะถูกสาปเจ้าจะใช้ท้องคลานและกินแต่ฝุ่น หญิงจะเป็นศัตรูกับเจ้า ลูกหลานของนางจะเป็นศัตรูกับลูกหลานของเจ้า พวกเขาจะเหยียบหัวเจ้า และเจ้าจะกัดเท้าพวกเขา

พระเจ้าตรัสกับหญิงว่า เจ้าจะต้องลำบาก เจ้าจะให้กำเนิดแก่ลูกด้วยความเจ็บปวด พระเจ้าตรัสกับชายว่า เจ้าได้ละเมิดบัญญัติของเรา เจ้าจะเห็นว่าโลกมีไช้สวนสวรรค์ เจ้าจะต้องทำงานหนัก

จนกว่าเจ้าจะตาย เพื่อเจ้าและครอบครัวของเจ้าจะได้ไม่อดอยาก แล้วเจ้าจะกลับเป็นดินที่เราได้ใช้ปั้นเจ้าขึ้นมา

อาดัมเรียกภรรยาของตนว่า เอวา ซึ่งแปลว่า ชีวิต เธอเป็น มารดาของมนุษย์ทุกคนที่เกิดมา พระผู้ทรงเป็นเจ้าทรงไล่ชายและหญิงออกจากสวนสวรรค์ ยามผู้รักษาสวนสวรรค์ของพระองค์ถือดาบเป็นไฟ เผาทางเข้าและทางไปยังต้นไม้แห่งชีวิต (ปฐมก. 3)

4. กากินและอาแบล

อาดัมและเอวามีลูกชายสองคน คือกากินและอาแบล อาแบลเป็นคนดูแลฝูงแกะ ส่วนกากินเป็นชาวนา เขานำเอา ข้าวโพดจากนาของเขามาถวายเป็นเครื่องบูชาขอบพระคุณพระเจ้า อาแบล ถวายลูกแกะที่ดีที่สุดของเขา พระเจ้าทรงพอพระทัยกับของถวายของอาแบล พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยของถวายของกากิน เท่าไรนัก กากินจึงโกรธและมีความขมขื่นมาก พระเจ้าทรงเตือนเขา ทำไมเจ้าจึงโกรธ? ทำไมเจ้าจึงไม่จ้องมองไปข้างหน้า? ถ้าเจ้ามีแผนการที่ดี เจ้าก็สามารถมองตาทุกคนได้ หากเจ้ากำลังวางแผนชั่ว บาบ ก็กำลังรอเจ้าอยู่ มันอยากทำลายเจ้า แต่เจ้าสามารถเอาชนะมันได้

กากินกล่าวกับน้องชายว่า ออกไปทุ่งนากับฉันหน่อย เมื่อทั้งสองอยู่กลางทุ่งนา กากินก็ฆ่าน้องชายของเขา พระเจ้าทรงถาม กากินว่า อาแบลน้องชายของเจ้าอยู่ไหน? กากินตอบว่า ข้าพเจ้าไม่ทราบ ข้าพเจ้าจะต้องปกป้องน้องชายด้วยหรือ? แล้วพระเจ้าตรัสกับเขาว่า เจ้าได้ทำอะไรลงไป? เลือดน้องชายของเจ้าหลั่งลงบนพื้นดิน เจ้าจะไถนาต่อไปอีกไม่ได้ เพราะพื้นดินจะไม่ให้พืชผลแก่เจ้าอีก

ต่อไป เจ้าได้สูญเสียบ้านเกิดเมืองนอนของเจ้าไปแล้ว ต่อจากนี้ไป เจ้าจะระเห่ร่อนไปที่โน่นไปที่นี่ โดยไม่ได้พักผ่อน

กาอินบ่นว่า โทษของข้าพเจ้ารุนแรงไป พระองค์ทรงไล่ข้าพเจ้าไปจากแผ่นดิน และจากพระพักตร์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ากลายเป็นผู้เดินทางเร่ร่อน ไม่มีที่อยู่อาศัย ใคร ๆ ก็อาจจะฆ่าข้าพเจ้าได้ ดังนั้น พระเจ้าทรงประทานเครื่องหมายไว้บนหน้าผากของกาอินเพื่อปกป้องเขา (ปฐมก. 4:1-15)

5. โนอาห์และน้ำท่วมครั้งใหญ่

พระเจ้าทรงเห็นว่า มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างตามพระฉายาของพระองค์นั้น ยิ่งวันยิ่งเลวทรามทั้งในความคิดและกิจการ แผ่นดินเต็มไปด้วยความรุนแรง พระเจ้าจึงเสียพระทัยที่ได้ทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ตรัสว่า เราจะลบล้างมนุษย์ที่เราสร้างมาให้พ้นไปจากแผ่นดิน ทั้งมนุษย์ สัตว์และทุกสิ่งที่มีชีวิตในโลก

โนอาห์ได้ซื้อสัตย์ต่อพระเจ้า พระเจ้าจึงมีพระประสงค์ที่จะช่วยให้ท่านรอดพ้นจากการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง พระเจ้าตรัสกับโนอาห์ว่า จงสร้างลำภาทำด้วยไม้ ซึ่งสามารถลอยบนน้ำได้เหมือนเรือลำใหญ่ แล้วเราจะบันดาลให้เกิดน้ำท่วมครั้งยิ่งใหญ่เหนือแผ่นดิน สิ่งมีชีวิตทั้งหลายจะถูกทำลายในน้ำ เจ้าและผู้ที่อยู่ในลำภา กับเจ้าเท่านั้นที่จะรอด

โนอาห์จึงเริ่มสร้างลำภา กับบรรดาลูกชายของเขา ตามที่พระเจ้าได้ทรงสั่งไว้ พวกเขาสร้างห้องไว้หลายห้อง เพราะเขาจะต้องนำเอาสัตว์ทุกชนิดอย่างละคู่ไปกับเขาด้วย พระเจ้าทรงสั่งให้เขาทำดั่งนั้น เมื่อลำภาเสร็จเรียบร้อย โนอาห์ก็รวบรวมสัมภาระ แล้วโนอาห์กับลูกชายและครอบครัวของพวกเขา ก็ขึ้นลำภา พวกเขาเอาสัตว์อย่างละคู่ไปกับเขาด้วย พระเจ้าทรงปิดประตูตามหลังพวกเขา

แล้วฝนก็เริ่มตก น้ำไหลลงมาจากฟ้า และท่วมโลก ระดับน้ำสูงขึ้น สูงขึ้น สัตว์ต่าง ๆ จมน้ำ รวมทั้งมนุษย์ด้วย คนไม่มีต้นไม้

เป็นที่พักพิง ดังนั้น สิ่งมีชีวิตทั้งหลายในโลกจึงจมน้ำหมด มีแต่
โนอาห์และผู้ที่อยู่ในลำภากับท่านเท่านั้นที่รอดตาย

ในที่สุด หลังจากสี่สิบวันอันแสนจะยาวนานผ่านไปฝนก็หยุด
เมื่อน้ำค่อย ๆ ลดลง โนอาห์ก็ปล่อยกาทัวหนึ่งออกไป อีกไม่นาน
กาทัวนั้นก็กลับมา อีกสี่ปดาห์หนึ่งต่อมา เขาก็ปล่อยนกพิราบไปตัว
หนึ่ง นกพิราบก็บินกลับมา ในที่สุด นกพิราบตัวที่สองที่เขาปล่อยไป
หนึ่งสี่ปดาห์ หลังจากนั้นก็ได้คาบเอาใบมะกอกเทศติดปากมาด้วย
หลังจากนั้นไม่นานพระเจ้าตรัสกับโนอาห์ว่า บัดนี้เจ้าออกมาได้แล้ว
ทั้งเจ้าและทุกสิ่งทีรอดมากับเจ้า พวกเขาก็ออกมาจากลำภา ทั้ง
มนุษย์และสัตว์ พวกเขาเริ่มต้นชีวิตกันใหม่ โนอาห์ขอบพระคุณ
พระเจ้า และถวายบูชาแด่พระองค์

พระเจ้าตรัสกับโนอาห์ว่า เราจะทำพันธสัญญาของเรากับเจ้า
กับมนุษย์และบรรดาสัตว์ เจ้าและลูกหลานของเจ้าสามารถดำเนิน
ชีวิตภายใต้พันธสัญญานี้ เราสัญญาด้วยว่า เราจะไม่ส่งน้ำท่วมมา
ทำลายชีวิตทั้งหมดในโลกอีก (ปฐมก. 6-9)

บรรดาอัยกา

6. พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัม

อับราฮัมเป็นคนเลี้ยงแกะ พระเจ้าตรัสกับเขาว่า จงทิ้งบ้านช่อง
ญาติพี่น้องและบ้านบิดาของเจ้าแล้วเข้าไปในดินแดนที่เราจะแสดง
ให้แก่เจ้า เราจะทำให้เจ้าเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่ เราจะช่วยพรเจ้า และ
เราจะทำให้ชื่อเสียงของเจ้าโด่งดัง ในตัวเจ้ามนุษย์ทั้งหลายจะได้

เห็นว่า การได้รับพระพรนั้น คืออะไร เราจะปรารถนาดีต่อผู้ที่ปรารถนาดีต่อเจ้า เราจะสาปแช่งผู้ที่ไม่หวังดีต่อเจ้า มนุษย์ทั้งหลายจะได้รับพระพร โดยผ่านทางเจ้า

อับราฮัมก็ออกเดินทางตามที่พระเจ้าทรงสั่ง ท่านมีอายุเจ็ดสิบห้าปี ท่านนำเอาซาราห์ ภรรยาของท่าน ลีออค หลานชาย รวมทั้งสัตว์และบรรดาผู้ที่ทำงานให้ท่าน อับราฮัมเข้าไปในดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะมอบให้แก่ท่านและลูกหลานของท่าน ดินแดนคานาอัน เป็นดินแดนที่ดีและสมบูรณ์ อับราฮัมได้สร้างพระแท่นบูชาถวายแด่พระเจ้า (ปฐมก. 12:1-8)

7. พระสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม

คืนหนึ่งพระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า อย่างรวดเร็ว เราจะปกป้องเจ้า และบันดาลให้เจ้าร่ำรวย อับราฮัมตอบว่า ความร่ำรวยจะมีความหมายอะไรสำหรับข้าพเจ้า หากพระองค์ไม่ทรง

ประทานสิ่งที่ล้ำค่าที่สุดให้แก่ข้าพเจ้า? ข้าพเจ้าไม่มีบุตรชายให้เป็นทายาท เพื่อสืบสายตระกูลของข้าพเจ้า แล้วพระเจ้าทรงนำเอาอับราฮัม ออกไปนอกกระโจม พลังตรัสว่าจงมองดูท้องฟ้า เห็นดาวใหม่ นั่นแหละลูกหลานของเจ้าจะมากมายเท่ากับดวงดาว อับราฮัมไว้ใจในพระเจ้า และพระเจ้ายิ่งทรงเห็นความเชื่อของอับราฮัม

อับราฮัมตั้งกระโจมของท่านใกล้ต้นโอ๊กที่มัมเร รวดเที่ยงวัน ท่านอยู่ที่ทางเข้ากระโจม ท่านเห็นชายสามคนเดินมาหาท่าน อับราฮัมยืนขึ้นแล้วรีบไปหาพวกเขา ท่านกล่าวกับพวกเขาว่า อย่าเดินผ่านข้าพเจ้าไปเลย เข้ามาพักผ่อนเสียก่อนเถิด อับราฮัมนำนมและเนย เนื้อและขนมปังมาให้พวกเขารับประทาน หลังจากรับประทานอาหาร หนึ่งในจำนวนแขกที่มาถามอับราฮัมว่า ซาราห์ภรรยาของท่านอยู่ที่ไหน? อับราฮัมตอบว่า นางอยู่ข้างในกระโจม ชายแปลกหน้ากล่าวว่า บีหน้า ในเวลานี้ ข้าพเจ้าจะมาอีก และซาราห์จะมีบุตรชาย

ซาราห์ยืนอยู่เบื้องหลังอับราฮัมในกระโจม นางได้ยินสิ่งที่ชายแปลกหน้ากล่าว นางหัวเราะพลางนึกในใจว่า ชายแปลกหน้าผู้นี้ คงไม่ทราบว่ามีอายุเท่าไร อับราฮัมก็อายุมากแล้ว แต่ชายแปลกหน้าถามว่า มีอะไรบ้างใหม่ที่พระเจ้าจะทรงกระทำไม่ได้? (ปฐมก. 15:1-18, 18)

8. ความเชื่อของอับราฮัม

พระเจ้าทรงกระทำตามพระสัญญา นางซาราห์ซึ่งเป็นหญิงชราได้เป็นแม่ อับราฮัมชายชราได้เป็นพ่อ และได้มีทายาท ซาราห์

และอับราฮัมให้ชื่อลูกชายของตนตามที่พระเจ้าทรงเลือกให้ คือ อิสอัค ซึ่งแปลว่า ขอให้พระเจ้าทรงยิ้ม อิสอัคเติบโตขึ้น

พระเจ้าทรงปรารถนาจะทดลองใจอับราฮัม พระองค์ทรงตรัสกับท่านว่า เอาลูกชายคนเดียวของเจ้า ซึ่งเจ้ารักมาก ถวายเป็นเครื่องบูชาให้แก่เรา เช้าวันรุ่งขึ้นอับราฮัมเอาไม้ใส่หลังลาของท่าน แล้วท่านก็เรียกคนใช้และลูกของท่านมา พวกเขาเดินทางเป็นเวลาสามวัน จนถึงภูเขา อับราฮัมทิ้งคนใช้และลาไว้ที่นั่น ท่านบอกกับพวกเขาว่า จงอยู่ที่นี้ อิสอัคจะขึ้นไปภูเขาอยู่กับฉัน เราจะกลับมาหลังจากที่เราได้อธิษฐานภาวนาและถวายบูชาแล้ว

อิสอัคแบกไม้ อับราฮัมถือมีดและเต่าถ่านที่ลุกโชติช่วง อิสอัคถามว่า คุณพ่อครับ เรามีไม้และไฟ แต่เรายังไม่มีลูกแกะที่จะถวายเป็นบูชา อับราฮัมตอบว่า พระเจ้าจะทรงจัดให้เอง บนภูเขา อับราฮัม ได้สร้างพระแท่นหินและเรียงไม้พิน แล้วท่านจึงมัดอิสอัค

ลูกชาย วางเขาไว้บนแท่น ท่านเอามือตอกออกมา ขณะนั้นท่านก็ได้ยินเสียงกล่าวว่า อย่าทำร้ายเด็กคนนี้ เจ้าได้แสดงให้เห็นแล้วว่า เจ้าพร้อมที่จะนบนอบเชื่อฟังเรา และไว้วางใจเรา เจ้าพร้อมจะมอบอิสอัคบุตรคนเดียวของเจ้าให้แก่เรา

เมื่ออับราฮัมมองไปรอบ ๆ ท่านก็เห็นลูกแกะตัวหนึ่งติดพวงหามอยู่ ท่านเอาแกะตัวนั้นมาวางบนพระแท่น แล้วถวายเป็นเครื่องเผาบูชา แต่พระเจ้า แล้วท่านก็เดินทางลงมาจากภูเขากับอิสอัค (ปฐมก. 22)

9. อิสอัค เอซาว และยาโคบ

อิสอัคได้รับฝูงแกะ คนใช้และหญิงรับใช้ของอับราฮัมเป็นมรดก ท่านได้รับพระพรของพระเจ้าเป็นมรดกด้วย ในเมื่อเรเบกกาภรรยาของท่านเป็นหมั้น อิสอัคจึงอธิษฐานภาวนาขอพระเจ้า พระเจ้าสดับฟังคำอธิษฐานภาวนาของท่าน เรเบกกาก็ได้เป็นแม่ นางให้กำเนิดบุตรชายสองคน ทั้งสองเป็นฝาแฝด ตั้งแต่กำเนิด ทั้งสองคนมีความแตกต่างกันมาก คนแรกมีขนเต็มแขนและขา พ่อแม่เรียกเขาว่าเอซาว ลูกอีกคนหนึ่งมีเนื้อนุ่ม พ่อแม่เรียกว่ายาโคบ เอซาวโตขึ้นเป็นนักล่าสัตว์ ยาโคบเป็นคนเงียบและอยู่ไกล ๆ กระโจม ทำงานเป็นคนเลี้ยงแกะและเป็นชาวนา อิสอัคชอบเอซาวเพราะท่านชอบรับประทานสัตว์ป่า แต่เรเบกกาชอบยาโคบ

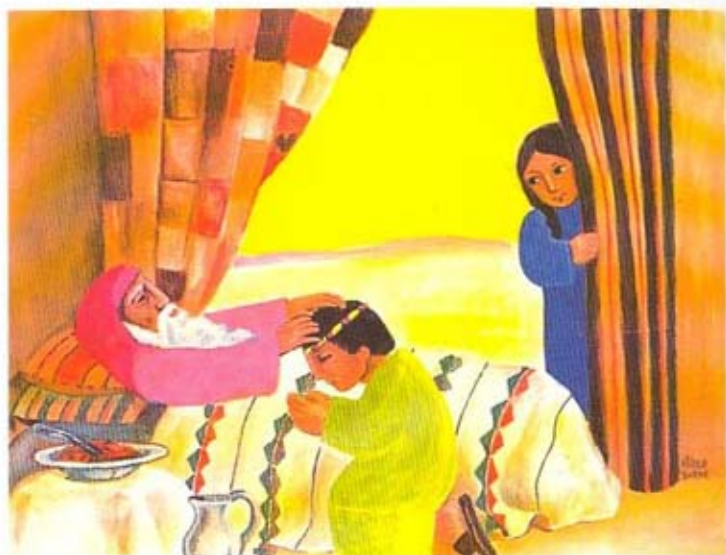
ครั้งหนึ่งยากอบต้มซุบถั่ว ในขณะที่เอซาวเหน็ดเหนื่อยกลับมาจากการล่าสัตว์ เขากล่าวว่า ขอซุบสีแดง ๆ ให้ฉันกินหน่อย ยาโคบตอบว่า ที่ต้องให้สิทธิ์กำเนิดแก่ฉันก่อน เอซาวตอบว่า นี่ฉันกำลังหิว สิทธิ์นี้จะมีประโยชน์อะไรสำหรับฉัน เขาจึงสาบานและ

มอบสิทธิ์กำเนิดของเขาให้แก่ยาโคบ ยาโคบจึงยกเอาขนมปังและ
ชุปตัวมาให้

อิสอัคเริ่มมีอายุมาก ท่านเห็นไม่ค่อยถนัด วันหนึ่งท่านกล่าว
กับเอซาวว่า ออกไปล่าสัตว์ เอาสัตว์ป่ามาให้พ่อรับประทาน แล้วพ่อ
จะมอบพระพรของพระเจ้าให้แก่เจ้า นางเรเบกกาได้ยินสิ่งที่
อิสอัคกล่าว นางอยากให้ยาโคบได้รับพระพร นางจึงกล่าวกับ
ยาโคบว่า เอาเนื้อลูกแพะสองตัวไปปิ้ง แล้วนางก็เอาหนังแพะปิด
แขนและคอ แล้วส่งเข้าไปหาอิสอัค

อิสอัคได้ยินเสียงมีเท้า ท่านถามว่า เจ้าเป็นใคร? ยาโคบตอบ
ว่า ผมคือเอซาว ผมนำเอาเนื้อปิ้งมาให้ เชิญพ่อรับประทานก่อน แล้ว
มอบพระพรให้แก่ลูกตามที่พ่อได้สัญญาไว้ อิสอัคยื่นมือไปจับแขน
บุตรชาย ท่านสัมผัสกับขนแพะ ทำให้ท่านเข้าใจผิด ท่านจึง
อวยพรยาโคบว่า ขอให้พระเจ้าทรงประทานทุกอย่างที่ลูกต้องการ
ในโลกนี้ให้แก่ลูก ขอให้ผู้ที่ให้พรลูกได้รับพระพร

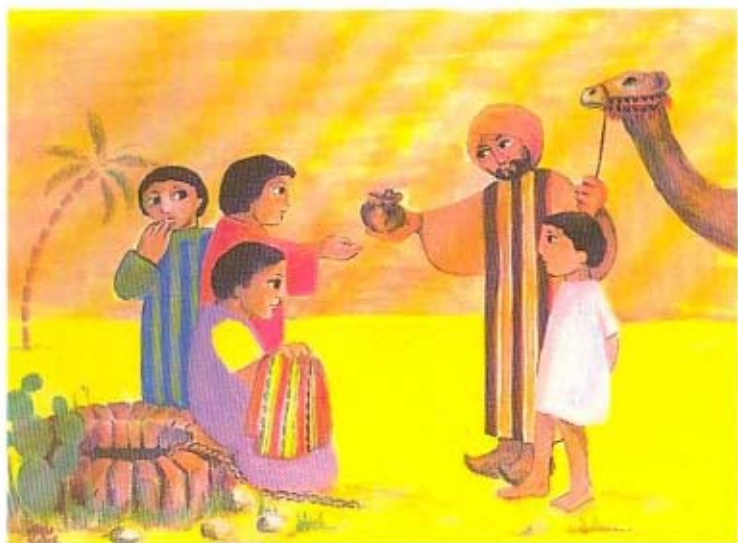
หลังจากนั้นไม่นาน เอซาวก็กลับจากการล่าสัตว์ เขานำเอาเนื้อ
ปิ้งมาให้บิดาและขอพรจากท่าน อิสอัคจึงรู้ว่า ยาโคบลูกชายได้
หลอกลวงท่าน แต่ท่านก็ไม่สามารถเอาพระพรที่ท่านมอบให้
ยาโคบกลับคืนมาได้ เอซาวโกรธมาก เขากล่าวว่า เมื่ออิสอัคพ่อของ
เราตาย เราจะฆ่ายาโคบ เรเบกกาได้ยินเข้า นางกล่าวกับยาโคบว่า
หนีไปอยู่กับลุงของลูกที่ลาบันในฮาราน ลูกจงรออยู่ที่นั่นจนกว่า
เอซาวจะลืมความโกรธของเขา ดังนั้นยาโคบจึงมาอยู่กับลาบัน เขา
ทำงานเป็นคนเลี้ยงแกะให้ลาบัน แต่เขาก็ดูแลฝูงแกะของตนเอง
ด้วย เขาได้แต่งงานและมีบุตร

ยี่สิบห้าปีต่อมา ยาโคบกลับมาที่คานาอันพร้อมกับครอบครัวของเขาทั้งหมด คืนหนึ่งระหว่างเดินทางเขาพักผ่อนใกล้แม่น้ำจับโปก เขาได้ส่งสัมภาระทั้งหมดข้ามไปอีกฟากหนึ่งของแม่น้ำ และอยู่ตัวคนเดียว คืนนั้นมีใครคนหนึ่งมาต่อสู้อย่างกล้าหาญกับยาโคบจนรุ่งเช้า เมื่อต่อสู้กันเสร็จแล้วบุคคลผู้นั้นก็อวยพรยาโคบว่า ตั้งแต่นี้ต่อไป ชื่อของท่านจะไม่ใช่ยาโคบ แต่ท่านจะมีชื่อว่าอิสราเอล ซึ่งแปลว่า ผู้ต่อสู้กับพระเจ้า เหตุว่าท่านได้ต่อสู้กับพระเจ้าและมนุษย์ และได้ชัยชนะ

ยาโคบได้คืนดีกับเอซาวพี่ชาย เขาเจริญชีวิตอยู่ในดินแดนคานาอัน เขามีบุตรสิบสองคนคือ รูเบน สิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์ เศบูลุน โยเซฟ เบนยามิน ดาน นัฟทาลี กาด และอาเซอร์ ท่านเหล่านี้คือต้นตระกูลของประชาชนชาวอิสราเอล

10. โยเซฟเข้ามายังประเทศอียิปต์

ยาโคบรักโยเซฟมากกว่าบุตรคนอื่น เขาให้เสื้อคลุมที่สวยงามแก่โยเซฟ พี่ชายคนอื่นต่างก็พากันอิจฉา

วันหนึ่ง ยาโคบส่งโยเซฟไปหาพี่ ๆ ของเขา ซึ่งอยู่ในทุ่งนา พวกพี่ ๆ จับเขาโยนลงไปในบ่อน้ำที่แห้ง เริ่มแรกพวกเขาต้องการจะฆ่าน้องชาย แต่แล้วเขาก็ขายน้องชายให้กับคนแปลกหน้า ในราคาอีลิบเหรียญเงิน พี่ ๆ ฉีกเสื้อคลุมของโยเซฟ แล้วเอาเลือดแกะพรมไว้ทั่วแล้วพวกเขาก็ใช้คนนำไปส่งให้ยาโคบ ยาโคบจำเสื้อคลุมได้ทันที ท่านคิดว่าสัตว์ป่าได้ฆ่าโยเซฟแล้ว ยาโคบไว้ทุกข์บุตรชายคนโปรดเป็นเวลานาน

โยเซฟถูกนำตัวมายังประเทศอียิปต์กับพวกพ่อค้า พวกเขาขายโยเซฟให้แก่ข้าราชการคนหนึ่งชื่อ โฟติฟาร์ โยเซฟทำงานให้โฟติฟาร์ เขาทำทุกอย่างได้ดีทั้งนั้น เหตุว่าพระเจ้าสถิตกับเขา โฟติฟาร์

แต่งตั้งให้ โยเซฟดูแลบ้านของคุณ ภรรยาของโพลีฟาร์พยายามล่อให้โยเซฟกระทำชั่ว ในเมื่อโยเซฟปฏิเสธ นางจึงกล่าวเท็จเกี่ยวกับโยเซฟให้สามีฟัง โพลีฟาร์จึงจับโยเซฟส่งเข้าห้องขัง ในเวลานั้น ช่างทำขนมปังของกษัตริย์ฟาโรห์ และหัวหน้าผู้ยกสำรับก็ติดคุกอยู่ด้วยกัน ทั้งสองฝันไป ทั้งสองเล่าฝันให้โยเซฟฟัง โยเซฟก็สามารถบอกเขาได้ว่า ความฝันหมายความว่าอะไร ผู้ยกสำรับได้พ้นโทษ และกลับไปทำงานดังเดิม ส่วนช่างทำขนมปังถูกตัดสินประหารชีวิตแล้วทุกอย่างก็เกิดขึ้นตามที่โยเซฟได้กล่าวไว้ (ปฐมก. 37:39-40)

11. ยาโคบและลูก ๆ เดินทางมาที่ประเทศอียิปต์

สองปีต่อมา พระเจ้าฟาโรห์ กษัตริย์ของอียิปต์ได้ฝันไป พระองค์ถามบรรดาผู้เฉลียวฉลาดและผู้อธิบายความฝันในแผ่นดิน แต่ไม่มีใครสามารถตีความหมายความฝันของพระองค์ได้ คนยกสำรับจึงนึกถึงโยเซฟขึ้นมาได้ เขาทูลกษัตริย์ฟาโรห์ว่า มีชาวอิสราเอลคนหนึ่งอยู่ในคุก เขาสามารถทายความหมายฝันของข้าพเจ้าและของช่างทำขนมปังได้อย่างถูกต้อง สิ่งที่เขาบอกกับข้าพเจ้าทั้งสอง ได้เกิดขึ้นจริง กษัตริย์ฟาโรห์จึงสั่งให้เรียกโยเซฟไปเฝ้า พระองค์ทรงเล่าฝันให้ฟัง มีโคที่อ้วนท้วนเจ็ดตัวออกมาจากแม่น้ำไนล์ ตามมาด้วยวัวผอมโซเจ็ดตัว ซึ่งไปกัดกินวัวอ้วนทั้งเจ็ด มีข้าวโทดสูงเจ็ดหัวในลำต้นเดียวกัน และมีข้าวโพดที่แห้งเหี่ยวมาผลัดกันข้าวโพดที่สมบูรณ์ โยเซฟอธิบายความหมายทูลกษัตริย์ฟาโรห์ว่า เมื่อคืนที่ผ่านมา พระเป็นเจ้าทรงเผยให้พระองค์ได้เห็นว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น มีช่วงเวลาที่ดีมสมบูรณ์เจ็ดปี โศกจะอ้วนพี และข้าวโพดในท้องนาจะออกผลอย่างอุดมสมบูรณ์ จากนั้นก็จะ

ตามมาด้วยช่วงเวลาเจ็ดปีที่แห้งแล้ง ฝนจะไม่ตก บรรดาสัตว์เลี้ยงจะหิวตาย ข้าวโพดจะเหี่ยวแห้ง ข้าพเจ้าขอลุสเสนอแนะพระองค์ให้ทรงสร้างยุ้งฉาง และซื้ออาหารที่เหลือจากปีที่อุดมสมบูรณ์ เพื่อเตรียมไว้สำหรับช่วงเวลาที่แห้งแล้ง กษัตริย์ฟาโรห์ทรงเชื่อคำทำนายของโยเซฟ พระองค์ทรงตั้งให้โยเซฟเป็นผู้จัดการให้พระองค์ หลังจากเจ็ดปีแห่งความอุดมสมบูรณ์ผ่านไป ก็เป็นเวลา ที่ฝนไม่ตก สัตว์เลี้ยงล้มตายเพราะความหิวกระหาย และพืชพันธุ์ก็เหี่ยวแห้งหมด เมื่อนั้นโยเซฟก็เปิดยุ้งฉาง ผู้คนที่หิวโหยก็พากันเดินทางมาจากไกลเพื่อซื้อข้าว

ยาโคบกับลูก ๆ ก็ไม่มีอะไรจะรับประกันทานยาโคบจึงส่งลูกชายของตนไปยังประเทศอียิปต์ โยเซฟเห็นพี่ ๆ ก็จำได้ทันที แต่พวกเขาจำโยเซฟไม่ได้ โยเซฟก็ทลลงใจที่ ๆ เขาอยากรู้ว่าพวกเขาจะช่วยปกป้องกันและกันหรือไม่ เขาจึงสั่งให้เอาถ้วยเงินของเขาไปใส่ในย่ามของเบนจามิน ในขณะที่ที่กำลังเดินทางกลับบ้าน โยเซฟก็ให้เจ้าหน้าที่ตามพวกเขาไป เจ้าหน้าที่บอกให้พวกเขาหยุด พร้อมกับกล่าวโทษพวกเขาว่า ทำไมพวกท่านจึงตอบแทนความดีด้วยความชั่ว? ทำไมพวกท่านจึงจะขโมยถ้วยเงินของเจ้านายของเราไป? พวกพี่ ๆ ก็ปกป้องตัวเองว่า เรามีได้ขโมยอะไรเลย แต่เมื่อเปิดย่ามของเบนจามิน เขาก็พบถ้วยเงิน พวกพี่ ๆ ก็เดินกลับไปหาโยเซฟ โยเซฟกล่าวว่า คนอื่น ๆ กลับไปได้ ผู้ที่มีถ้วยเงินอยู่ในย่ามเท่านั้นที่จะต้องอยู่เบื้องหลัง ยูดาห์ตอบว่า บิดาของพวกเรารักน้องสุดท้องคนนี้มาก ท่านคงเสียใจตายแน่หากมีอะไรเกิดขึ้นกับลูกชายคนนี้ ขอให้ข้าพเจ้าอยู่แทนเขาเถิด โยเซฟไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ท่านจึงกล่าวว่า "ข้าพเจ้าคือโยเซฟ น้องชายของพวกท่าน ท่านได้

ชายข้าพเจ้า ท่านปรารถนาชั่ว แต่พระเจ้าทรงเปลี่ยนให้เป็นความดี พระองค์ทรงโปรดให้ข้าพเจ้ามาอยู่ในประเทศอียิปต์ เพื่อข้าพเจ้าจะได้ช่วยพวกท่าน รีบกลับไปหาบิดาของเราเถิด และพาท่านกลับมายังประเทศอียิปต์ ที่นี้พวกท่านจะไม่ต้องขัดสน ยาโคบตั้งใจเป็นที่สุดเมื่อท่านทราบว่าโยเซฟยังมีชีวิตอยู่ ท่านและลูกชายพร้อมทั้งครอบครัวของท่านต่างก็พากันอพยพไปยังประเทศอียิปต์ พวกเขาเจริญชีวิตเป็นคนเลี้ยงแกะที่ดินแดนแห่งโกเชน โยเซฟดูแลที่ ๆ ตลอดระยะเวลาที่แห้งแล้ง

โมเสสนำประชากรผ่านถิ่นทุรกันดาร

12. พระเจ้าทรงช่วยโมเสสให้รอด

โยเซฟและพี่ ๆ ของเขาลิ้นชีวิต ลูกหลานของพวกเขาอาศัยอยู่ในประเทศอียิปต์ พวกเขาได้กลายเป็นชนชาติใหญ่ หลายปีผ่านไป กษัตริย์ฟาโรห์องค์ใหม่ปกครองประเทศอียิปต์ พระองค์ไม่รู้จักโยเซฟ หรือทราบว่าท่านได้เคยช่วยชาวอียิปต์ในยามอดอยาก พระองค์หวาดกลัวชาวอิสราเอล พระองค์ตรัสว่า พวกเขาเข้มแข็งมาก อีกไม่นานพวกเขาก็จะเข้มแข็งกว่าพวกเราชาวอียิปต์เสียอีก แต่เราจะยับยั้งพวกเขา ก่อนอื่น ฟาโรห์บังคับชาวอิสราเอลให้ทำงานหนัก พวกเขาต้องสร้างเมืองต่าง ๆ แล้วพระองค์ทรงสั่งให้นำลูกหัวปีของชาวอิสราเอลไปดองน้ำให้หมด พระองค์ทรงคิดว่าเมื่อเขาไม่มีลูกชายเติบโตขึ้นมา อีกไม่นานเชื้อชาติของพวกเขาก็จะสูญพันธุ์ไปเอง

แม่คนหนึ่งอยากปกป้องชีวิตลูกของนางไว้ ครั้งแรกนางซ่อนทารกไว้ในบ้าน แต่หลังจากสามเดือนผ่านไป นางไม่สามารถซ่อนไว้ได้อีกต่อไป นางจึงสานตะกร้าด้วยหญ้าแฝก แล้วทาด้วยน้ำมันดินเพื่อไม่ให้น้ำซึมเข้า แล้วนางก็นำเอาลูกชายน้อย ๆ ของนางใส่ในตะกร้าแล้วซ่อนไว้ในกอหญ้าแฝกในแม่น้ำไนล์ มีเรือมลูกสาวของนางเฝ้าอยู่บนตลิ่ง ดูซิว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับตะกร้านั้น

พระธิดาของกษัตริย์ฟาโรห์เดินทางมาที่แม่น้ำไนล์ เพื่ออาบน้ำในแม่น้ำ เธอสังเกตเห็นตะกร้าใบนั้น จึงมีคำสั่งให้นางสนมนำมาที่ฝั่ง เธอเห็นทารกนั้นจึงเกิดความสงสาร มีเรือมจึงออกมาจากที่ซ่อน พลองถามว่า จะให้หม่อมฉันไปหาสตรีที่จะมาช่วยดูแลทารกน้อยนี้แทนพระองค์ไหม? พระธิดากษัตริย์ฟาโรห์กล่าวว่า ดีแล้ว มีเรือมจึง

รีบไปตามมารดาของเธอมา พระธิดากษัตริย์ฟาโรห์ก็มอบทารกให้
นางดูแล และประทานนามแก่ทารกว่าโมเสส

เมื่อโมเสสเติบโตขึ้น เขาอาศัยอยู่ในพระราชวัง เขาได้รับการ
เลี้ยงดูเยี่ยงชาวอียิปต์ แต่เขาก็ไม่เคยคิดว่า เขาเป็นชาวอิสราเอล ซึ่ง
ได้ถูกบังคับให้ทำงานหนักเยี่ยงทาส ครั้งหนึ่งเขาเห็นชาวอียิปต์ทุบ
ตีชาวอิสราเอล เขารู้สึกโกรธมาก เขาจึงฆ่าชาวอียิปต์ผู้นั้นเสีย แล้ว
เขาก็ต้องหลบหนี เขาเดินทางไปยังดินแดนมีเดียน และทำงานเป็น
คนเลี้ยงแกะในบ้านของสงฆ์ชื่อ เยโร (อพย. 1-2)

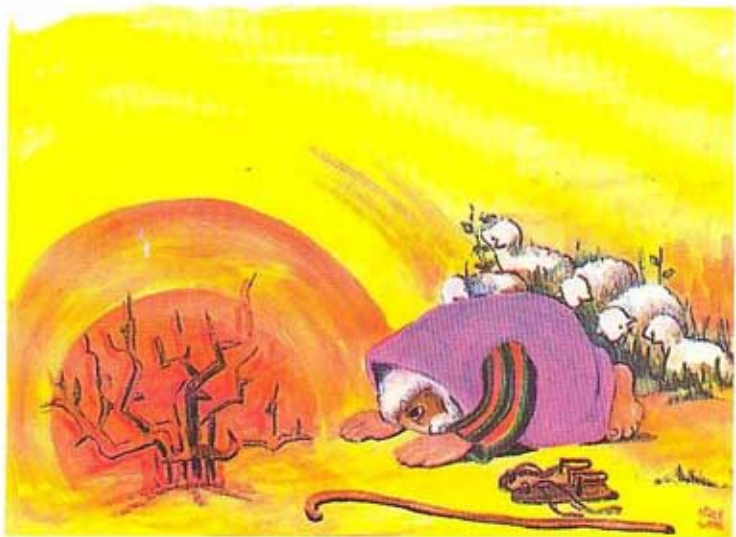
13. พระเจ้าทรงส่งโมเสสออกไป

โมเสสกำลังดูแลฝูงแกะของตนในที่เปลี่ยว เขามาถึงที่ซึ่งนาย
ภูเขาของพระเจ้า ที่นั่นเขาได้พบกอบทนาม กอบทนามนี้ถูกเป็นไฟ แต่
ไม่ถูกเผาผลาญ เขาอยาก رؤ้อยากเห็น จึงเดินเข้าไปใกล้ ๆ แล้วเขา
ได้ยินเสียงร้องเรียกว่า โมเสส โมเสส เราคือพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ
ของเจ้า พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ เขาไม่กล้าเงยหน้ามอง
ดูพระเจ้า แต่พระเป็นตรีตรัสกับเขาว่า เราได้เห็นประชากรของเราถูก
ข่มเหงในประเทศอียิปต์ เราได้ยินเสียงคร่ำครวญของพวกเขา เรารู้
ดีถึงความทุกข์ทรมานของพวกเขา ดังนั้น เราจะส่งเจ้าไปหากษัตริย์
ฟาโรห์ เจ้าจะต้องนำประชากรของเรา ออกจากประเทศอียิปต์
โมเสสกราบทูลว่า ข้าพเจ้าเป็นใครที่จะกล้าไปสั่งกษัตริย์ฟาโรห์ได้?
แต่พระเจ้าตรัสว่า เราจะอยู่กับเจ้า

แต่โมเสสยังมีข้อโต้แย้ง หากข้าพเจ้าไปบอกชาวอิสราเอลว่า
พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเขาส่งข้าพเจ้ามา พวกเขาจะถาม
ข้าพเจ้าว่า พระองค์มีพระนามว่าอะไร แล้วข้าพเจ้าจะให้คำตอบ

กับพวกเขาว่าอย่างไร? เรา คือ ผู้ที่ เป็นอยู่ นี่คือนามตลอดไปของ
เรา แต่โมเสสก็ยังไม่อยากนบนอบคำสั่งของพระเจ้า เขาทูลพระองค์
ว่า ข้าพเจ้าพูดไม่เก่ง พระเจ้าทรงตอบว่า ไปเถิด เราจะสอนให้เจ้า
พูดเอง โมเสสโต้แย้งว่า โปรดได้ทรงส่งผู้อื่นไปเถิด แต่พระเจ้าได้ทรง
เลือกโมเสสไว้แล้ว

โมเสสเดินทางกลับประเทศอียิปต์พร้อมกับครอบครัวของเขา
อาโรน พี่ชายของเขา มาหา เขาทั้งสองเรียกผู้อาวุโสของชุมชน
อิสราเอลมาประชุมกัน โมเสสเล่าให้พวกเขาฟังว่า พระเจ้าของ
อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ได้ทรงมีพระบัญชาให้เขาทำอะไร ชาว
อิสราเอลได้รับรู้ว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์จะทรงช่วยให้พวกเขา
หลุดพ้นจากความทุกข์ยากลำบาก พวกเขาไว้วางใจในพระองค์
และกราบนมัสการพระองค์ (อพย. 3)

14. ปล่อยประชากรของเราไป

โมเสสและอาโรนไปเฝ้ากษัตริย์ฟาโรห์ เรียกร้องว่า จงปล่อยประชากรของเราให้เป็นอิสระ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ดั่งนั้น แต่กษัตริย์ฟาโรห์มิได้ทรงมีพระประสงค์จะปล่อยให้ชาวอิสราเอลเป็นอิสระเลย พระองค์ตรัสว่า พระเจ้าของอิสราเอลเป็นใครกัน เราจึงต้องไปฟังพระองค์? เราไม่รู้จักพระองค์ และเราก็ไม่มีความปรารถนาที่จะปล่อยให้ชาวอิสราเอลเป็นอิสระ พระองค์สั่งให้ผู้คุมทาสว่า บังคับให้ชาวอิสราเอลทำงานให้หนัก จนพวกมันล้มคำพูดพล่อย ๆ นี้

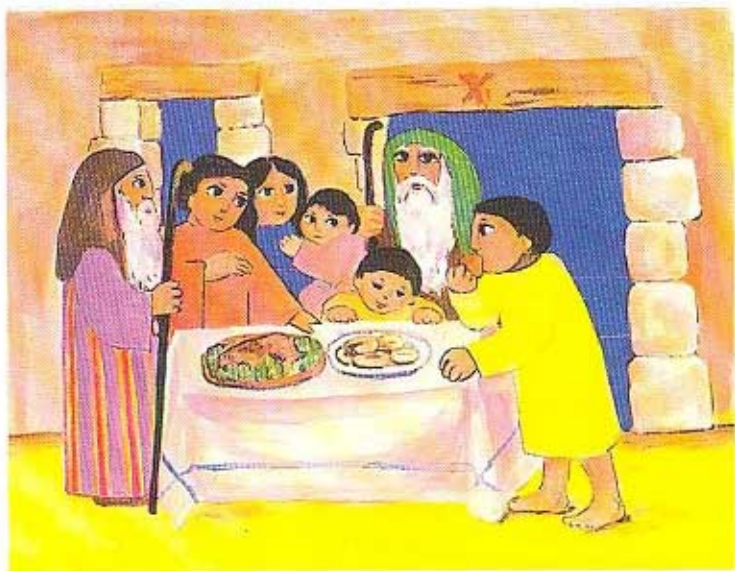
ชาวอิสราเอลต่างครวญคราง ภายใต้แอกที่พวกเขาต้องแบกนี้ โมเสสวอนขอพระเจ้า และพระเจ้าทรงสัญญากับท่านว่า เราคือพระเจ้า และเราจะนำพวกเจ้าออกจากประเทศอียิปต์ เราจะรับเจ้ามาเป็นบุตรบุญธรรมของเรา เจ้าจะรู้ว่าเราเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า เราจะนำพวกเจ้าไปยังดินแดนที่เราสัญญาไว้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ เราจะมอบให้เป็นมรดกแก่พวกเจ้า

พระเจ้าทรงบันดาลให้กษัตริย์ฟาโรห์ตระหนักในพระอานุภาพของพระองค์ ประเทศอียิปต์ถูกคุกคามด้วยโรคระบาด ลูกเห็บตก พืชผลถูกทำลาย โรคระบาด ทำให้น้ำดื่มเป็นพิษ และคร่าชีวิตของสัตว์เลี้ยง แมลงจำนวนมากปกคลุมบ้านช่อง อากาศเต็มไปด้วยฝุ่นละออง จนชาวอียิปต์เป็นหนองและเป็นแผล กษัตริย์ฟาโรห์ทรงทราบดีถึงแหล่งที่มาของความทุกข์ยากนี้ สองหรือสามครั้ง ที่พระองค์ทรงแสวงหาเป็นปล่อยชาวอิสราเอลให้พ้นจากการเป็นทาส แต่เมื่อโรคระบาดผ่านพ้นไป พระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามคำสัญญา (อพย. 5-11)

15. ปีศาจครั้งแรก

แล้วพระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า วันนี้ คีนีเองกะตริย์ฟาโรห์ จะปล่อยพวกเจ้าไป จงเตรียมตัวเดินทางให้พร้อม แต่ครอบครัว จะฆ่าลูกแกะตัวหนึ่ง เจ้าจะต้องเอาเลือดของมันทาไว้บนป้ายที่หน้า ประตู สวมรองเท้าแตะ เอาไม้เท้ามาใส่ไว้ในมือ รับประทานและ อย่าทิ้งอะไรให้เหลือไว้ ในคีนีนี้ บุตรชายหัวปีของชาวอียิปต์ทุกคนจะตาย แต่ทูตสวรรค์แห่งความตายจะผ่านบ้านซึ่งมีเลือดลูกแกะทาไว้ของพวกเจ้าไป

ทุกอย่างก็เกิดขึ้นตามที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ บรรดาบุตรชายหัวปีของชาวอียิปต์ล้มตายกันหมด ทั้งลูกของผู้ที่ยากจนที่สุด และพระโอรสของฟาโรห์ด้วย คีนีนั้นชาวอียิปต์พากันรำไห้แก่บุตรชายของพวกเขา แล้วฟาโรห์ได้ออกคำสั่งให้นำโมเสสและอารอนมาหา

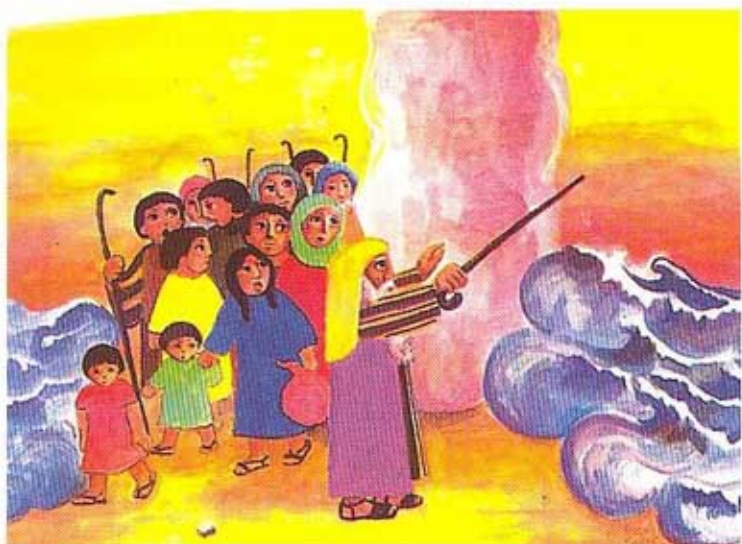
พระองค์แล้วมีรับสั่งว่า ออกไปให้พ้น ออกไปเร็ว ๆ นำเอาทุกอย่างที่เป็นของพวกเจ้าติดตัวไปด้วย ชาวอิสราเอลจึงมารวมกันแล้วเดินทางออกจากประเทศอียิปต์

ประชาชนชาวอิสราเอลไม่เคยลืมคืนบัสกาแรกนี้เลย ทั้งบิดาและมารดาต่างก็ไม่ลืมว่า พระเจ้าทรงปล่อยบุตรชายหัวปีของพวกเขาให้มีชีวิต ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พวกเขาจะนำของถวายมามอบให้พระเจ้า หลังจากบุตรชายหัวปีได้เกิดมา แต่แต่ละปีพวกเขาจะฉลองบัสกา วันฉลองแห่งการอพยพและอธิบายให้กับลูกหลานฟังว่า พระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยพวกเราให้พ้นจากแอกของชาวอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงอำนาจของพระองค์ (อพย. 12-13)

16. พระเจ้าทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด

ต่อมาฟาโรห์ก็รู้สึกเสียใจ ที่ได้ปล่อยชาวอิสราเอลไป พระองค์รวบรวมพวกทหารและบรรดาพลรถรบ แล้วให้ติดตามชาวอิสราเอลไป ชาวอิสราเอลได้ตั้งเต็นท์ใกล้ ๆ ทะเล ยามของพวกเขามองเห็นคนกลุ่มหนึ่งและเห็นฝุ่นคลุ้ง ชาวอียิปต์กำลังติดตามมา ชาวอิสราเอลตกใจมาก เพราะเขาไม่มีทางออก เบื้องหน้าเขาเป็นทะเล เบื้องหลังเขาก็เป็นทหารผู้มีอาวุธครบ

พวกเขาไปร้องเรียนกับโมเสสว่า ทำไมท่านจึงพาพวกเราให้มาประสบกับความหายนะ? เราคงจะต้องตายที่นี่แน่ แต่โมเสสกล่าวว่า ไม่ต้องกลัว วันนี้พวกท่านจะได้อูฐเห็นเป็นพยาน ถึงพระอนุภาพของพระเจ้าที่จะทรงช่วยเราให้รอด โมเสสจึงยื่นมือออกไปเหนือทะเล ตามที่พระเจ้าทรงมีพระบัญชา มีลมแรงเกิดขึ้นทางทิศตะวันออก ลมผลัดดันคลื่นให้ถอยไป ประชาชนอิสราเอลจึงเดินผ่านทะเล

ทั้งชายและหญิง ทั้งบุตรชายและบุตรหญิง ทั้งฝูงแพะและแกะเป็น
ขบวนที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาหนีมาถึงฝั่ง พวกเขาไม่ได้รอช้า แต่รีบก้าว
ตามชาวอิสราเอลไป แต่หนทางที่ชาวอิสราเอลสามารถเดินผ่านได้
เพราะความไว้วางใจในพระเจ้า กลับกลายเป็นหนทางไปสู่ความ
ตายของชาวอียิปต์ น้ำไหลกลับเข้าหากัน ม้าและรถม้ากองทัพทั้ง
กองของฟาโรห์ ถูกคลื่นซัดจมลงจนหมด ชาวอิสราเอลได้สัมผัสด้วย
ตัวเองว่า พระเจ้าทรงช่วยให้พวกเขารอดอย่างไร มีเรียม พี่สาวของ
โมเสสเล่นกลองเล็ก เธอเต้นรำกับบรรดาสตรีพลางร้องเพลงชัย
ชนะว่า จงสรรเสริญพระเจ้า จงสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงพลังและยิ่งใหญ่
พระองค์ทรงผลักทั้งม้าและผู้ขี่ม้าลงไปในทะเล (อพย. 14-15)

17. พระเจ้าทรงดูแลประชากรของพระองค์

โมเสสได้นำประชาชนชาวอิสราเอล จากทะเลแดงผ่านทะเลทราย พวกเขาแสวงหาน้ำเป็นเวลาสามวัน ในที่สุดพวกเขาก็ได้พบน้ำพุ แต่น้ำมีรสขม ดื่มไม่ได้ แล้วชาวอิสราเอลก็บฏต่อโมเสส พลังกล่าวว่า บัดนี้ท่านกำลังปล่อยให้พวกเราตายด้วยความกระหายในทะเลทราย โมเสสก็วอนขอพระเจ้าว่า โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยเถิด แล้วพระเจ้าทรงยื่นเศษไม้ขึ้นหนึ่งให้โมเสส โมเสสก็โยนไม้ลงในลำธาร น้ำก็มีรสหวาน พวกเขาจึงสามารถขจัดความกระหายได้

หลังจากนั้นไม่นาน พวกเขาก็เริ่มร้องเรียนกับโมเสสอีก ท่านพาพวกเรามาในทะเลทรายทำไม? เราควรจะอยู่ในประเทศอียิปต์อย่างน้อยที่โน่นเรายังมีเนื้อเต็มหม้อ และมีขนมปังให้เรารับประทานอย่างพอเพียง แต่พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า เราจะให้ปังและเนื้อแก่เจ้า เพื่อเจ้าจะได้เรียนรู้ว่า เจ้าสามารถมอบความไว้วางใจในเราได้โดยสิ้นเชิง แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริง ตกเย็นมีนกฝูงใหญ่บินมารอบ ๆ ค่ายของชาวอิสราเอล นกเหล่านั้นจับได้ง่าย และในตอนเช้าพื้นที่ก็เต็มไปด้วยเมล็ดที่มีรสหวาน สีขาวเรียกว่า มันทา ทุกคนสามารถเก็บเอาไปได้ และเขาทุกคนก็มีรับประทานอย่างพอเพียงมิใช่เพียงเฉพาะวันนั้น แต่ทุก ๆ วัน ตลอดระยะเวลาสี่สิบปีที่ประชาชนชาวอิสราเอลอยู่ในที่เปลี่ยว พระเจ้าก็ทรงประทานขนมปังและเนื้อให้แก่พวกเขา

ตั้งแต่นั้นมา พ่อแม่ก็จะเล่าให้ลูก ๆ ฟังว่า ครั้งหนึ่งพระเจ้าทรงดูแลประชากรของพระองค์ และพระองค์ยังทรงดูแลพวกเขา

ชนทุกชาติควรรู้ว่า พวกเขาสามารถไว้วางใจในพระองค์ และพึ่งพาความช่วยเหลือของพระองค์ได้ (อพย. 15,22-26,36)

18. พระเจ้าทรงเลือกประชาชนชาติหนึ่ง

ประชาชนชาวอิสราเอลระหะเห่นไปในทะเลทราย จากที่พักแรมแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง ในเดือนที่สามพวกเขาตั้งค่ายอยู่บนเขาซีนาย โมเสสเป็นภูเขาไปเฝ้าพระเจ้า พระเจ้าทรงมีพระบัญชาว่า จงกล่าวกับประชาชนชาวอิสราเอลว่าดังนี้ พวกเจ้าเห็นแล้วว่า เรามีอนุภาพมากกว่าชาวอียิปต์ เราได้แบกเจ้ามาที่นี้บนปีกนกอินทรี หากพวกเจ้าฟังสิ่งที่เราจะกล่าว และถือตามพันธสัญญาของเรา พวกเจ้าก็จะเป็นประชากรที่ใกล้ชิดกับเรามากกว่าประชาชนอื่น ๆ แต่เจ้าต้องเป็นของเรา ดังเช่นสมณะผู้พร้อมที่จะรับใช้เรา เจ้าได้รับการเลือกสรรให้เป็นประชากรศักดิ์สิทธิ์

เมื่อโมเสสลงมาจากภูเขา ท่านกล่าวกับประชาชนถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงมีพระบัญชา พวกเขาต่างเปล่งเป็นเสียงเดียวกันว่า พวกเราพร้อมแล้ว เราปรารถนาที่จะทำตามสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ เราปรารถนาจะดำเนินชีวิตตามที่พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เราปฏิบัติ พระเจ้าทรงประทานพระบัญญัติแก่ ประชากรของพระองค์ พระบัญญัตินี้มีไว้สำหรับชนทุกชาติ และตลอดไป บรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า จะเห็นว่าพระเจ้าทรงซื่อสัตย์ต่อพวกเขา พระเจ้าตรัสว่า เราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของพวกเขา เราได้นำเจ้าออกประเทศอียิปต์ ออกจากดินแดนแห่งการเป็นทาส

1. เจ้าจะต้องไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเรา เจ้าจะต้องไม่ทำรูป
ใด ๆ ของพระเจ้า เจ้าจะต้องไม่รับใช้ผู้ใดนอกจากเรา
2. เจ้าต้องไม่ออกนามของพระเจ้า และนำไปใช้ในทางที่ผิด
3. จงจดจำวันที่เจ็ด และทำให้เป็นวันศักดิ์สิทธิ์
4. จงนับถือบิดามารดาของเจ้า
5. เจ้าอย่าฆ่าคน
6. เจ้าอย่าล่วงประเวณี
7. เจ้าอย่าขโมย
8. เจ้าอย่ากล่าวเท็จเกี่ยวกับเพื่อนมนุษย์ของเจ้า
9. เจ้าอย่าปรารถนาภรรยาของผู้อื่น
10. เจ้าอย่าปรารถนาสิ่งของของผู้อื่น

โมเสสได้จารึกพระบัญญัติซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้แก่
ประชากรของพระองค์ไว้บนแผ่นศิลาสองแผ่น ท่านวางแผ่นศิลาทั้ง
สองบนหีบพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ เป็นคำมั่นสัญญาแห่งพันธ
สัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับชาวอิสราเอลประชากรของ
พระองค์ (อพย. 19-20)

19. กฎชีวิต

อิสราเอลเอ๋ย จงฟัง พระเจ้าคือองค์พระเจ้า มีแต่พระเจ้าเท่านั้น
ไม่มีพระอื่นใด ดังนั้น เจ้าจงรักพระองค์ด้วยสิ้นสุดจิตใจ สิ้นสุด
วิญญาณ และสิ้นสุดกำลัง (กตว. 6:4-5)

เมื่อเจ้าไปยึดเมืองใด เจ้าอย่าไปตัดต้นผลไม้ทิ้ง เจ้ารับ
ประทานผลจากต้นไม้ได้ แต่เจ้าอย่าไปตัดทิ้ง (กตว. 20:19)

อย่ากระทำความผิดต่อหญิงม่ายหรือเด็กกำพร้า หากเจ้ากระทำความผิด
ต่อพวกเขา และพวกเขาเรียกร้องมายังเรา เราจะมาคุ้มครองพวกเขา
(อพย. 22:22ฯ)

หากเจ้าเห็นวัวหรือแกะของผู้อื่นหลงฝูง เจ้าก็อย่านิ่งอยู่เฉย ๆ
เจ้าต้องนำมันไปคืนให้เจ้าของ (กตว. 22:1)

หากมีผู้ยากจนทำงานให้กับเจ้า เจ้าอย่าปล่อยให้เขาอดรับค่า
จ้าง จงจ่ายสิ่งที่เขาควรได้รับในวันเดียวกันนั้น (กตว. 24:14-15)

เมื่อเจ้าเก็บเกี่ยวผลมะกอกแรกจากต้นมะกอกของเจ้า หรือ
จากสวนองุ่นของเจ้า จงปล่อยให้เหลือไว้บนต้นและเถาองุ่นเอาไว้ให้
ผู้ยากจนได้เก็บเกี่ยว (กตว. 24:20-21)

อย่าทำร้ายคนแปลกหน้าที่อาศัยอยู่ในที่ดินของเจ้า จงให้สิทธิ
แก่เขาเช่นเดียวกับเจ้า จงรักเขาดังที่เจ้ารักตัวของเจ้าเอง และอย่า

ลืมนำ เจ้าเองก็เคยเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนอียิปต์ เราพระเจ้าผู้ทรงเป็นเจ้าของพวกเขา กล่าวกับเจ้าว่าดังนี้ (ลวต. 19:33-34)

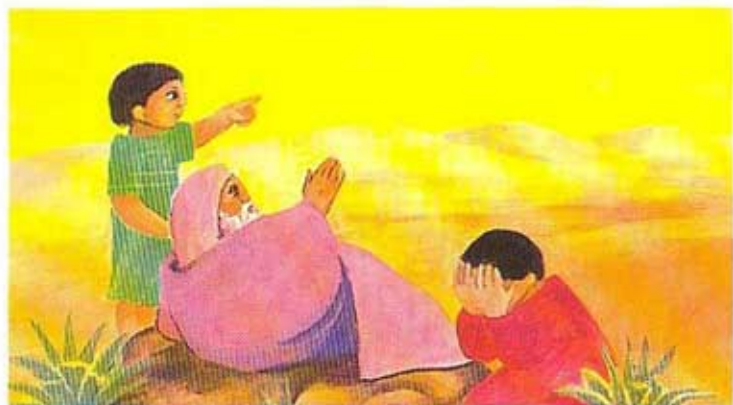
อย่ากล่าวร้ายต่อคนหูหนวก ผู้ไม่สามารถปกป้องตัวเองได้ อย่าเอาเครื่องกีดขวางมาขวางทางคนตาบอด ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เขาหกล้ม (ลวต. 19:14)

อย่าเก็บความเกลียดชังต่อพี่น้องของเจ้าไว้ในใจ จงตักเตือนเพื่อนบ้าน มิฉะนั้นตัวเจ้าเองจะเป็นผู้ผิด อย่าแก้แค้น อย่ามีอคติต่อผู้ใด จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตัวเจ้าเอง (ลวต. 19:17-18)

20. การสิ้นชีวิตของโมเสส

พระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยประชาชนของพระองค์ ให้พ้นจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ ตลอดระยะเวลาสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร ชาวอิสราเอลได้เรียนรู้ว่า พวกเขาสามารถไว้วางใจในพระเจ้าได้ พวกเขาเรียนรู้ด้วยว่า ประชาชนสามารถอยู่เคียงข้างกันและกันได้

ชายหญิงที่เดินทางออกจากประเทศอียิปต์กับโมเสส ต่างก็สิ้นชีวิตในทะเลทราย โมเสสเองก็แก่ชรา ท่านทราบดีว่า ท่านกำลังจะสิ้นชีวิต ท่านจึงอวยพรประชาชน ท่านกล่าวว่า อิสราเอลเอ๋ย เจ้าช่างมีบุญ ใครเล่าจะเสมอเหมือนเจ้า? เจ้าเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงช่วยให้ได้รับการปลดปล่อย แล้วท่านก็ป็นไม่ถึงยอดเขา เนโบณ ที่นั่น พระเจ้าทรงแสดงให้ท่านเห็นดินแดนคานาอันทั้งหมด ดินแดนซึ่งพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้กับประชากรของพระองค์ โมเสสสิ้นชีวิตที่แนวหน้าของดินแดนแห่งพระสัญญา เพราะพระเจ้าได้ตรัสกับท่านว่า เราจะให้เจ้าได้เห็นดินแดน แต่เจ้าจะไม่ได้ข้ามเข้า

ไปยังดินแดนนั้น ชาวอิสราเอลไว้ทุกข์ให้กับโมเสสเป็นเวลาสามสิบวัน (กตว. 33-34)

กษัตริย์และประกาศก

21. ในดินแดนแห่งพระสัญญา

ก่อนที่โมเสสจะสิ้นชีวิต ท่านได้ตั้งให้โยชูวาเป็นผู้สืบตำแหน่งของท่าน โยชูวาจะเป็นผู้นำชาวอิสราเอลไปยังดินแดนคานาอัน ที่อับราฮัม อิสอัคและยาโคบเคยอาศัยอยู่ แต่บรรดาชนเผ่าต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในคานาอัน ไม่อยากให้ชาวอิสราเอลเข้ามาในดินแดนของตน ภายใต้การนำของโยชูวา ชาวอิสราเอล ซื่อสัตย์ต่อพระสัญญาของพระเจ้า พวกเขามิได้ปล่อยให้ตนเองถูกขับไล่ไป ในที่สุดพวกเขาก็ได้ครอบครองดินแดน พวกเขาสร้างหมู่บ้านที่นั่น และเจริญชีวิตเป็นชาวนา เหมือนกับชาวคานาอัน

ชาวอิสราเอลสามารถเรียนรู้อะไรต่อมิอะไรมากมายจากชาวคานาอัน เช่น เมื่อใดควรหว่าน และเมื่อใดจะเก็บองุ่น การทำเครื่องมืออย่างดีที่สุด การทำกับข้าว และการแต่งตัว แต่มีสิ่งหนึ่งที่เขาจะเลียนแบบชาวคานาอันไม่ได้ หากพวกเขาจะยังซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญากับพระเจ้า นั่นก็คือ เขาจะต้องไม่นมัสการหรือรับใช้พระของชาวคานาอัน ชาวอิสราเอลมีความยากลำบากในการปฏิบัติตามพระบัญญัติข้อนี้ เหตุว่าชาวคานาอันมีสถานที่บูชาอยู่ทั่วไปในดินแดนนั้น บนภูเขาและใต้ต้นไม้ พวกเขานมัสการพระของพวกเขาในที่เหล่านี้ พลังสวดขอให้มีฝนและได้เก็บเกี่ยวอย่างอุดมสมบูรณ์

ชาวอิสราเอลพบกับสิ่งใหม่ในช่วงเวลานี้ กล่าวคือ ตราบโดที่เขาซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าของ อับราฮัม อิสอัคและยาโคบ พระองค์ก็จะทรงประทานพระพร และทรงปกป้องพวกเขา และเมื่อใดที่เขาไม่ซื่อสัตย์ พวกเขาจะประสบกับความทุกข์ทรมาน และความยากลำบาก แต่เมื่อเขากลับมาหาพระองค์ น้อมรับความผิด และวอนขอขมาโทษจากพระองค์ พระองค์ก็จะทรงกลับมาหาพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง และจะทรงอวยพรพวกเขา (ยชอ. วนจ.)

22. ประชาชนต้องการกษัตริย์

ชาวอิสราเอลแบ่งดินแดน เพื่อให้แต่ละตระกูลมีพื้นที่ของตัวเอง ผู้อาวุโสของแต่ละตระกูลก็แบ่งปันที่ดินในระหว่างครอบครัว ให้แต่ละครอบครัวได้รับเท่าที่เพียงพอกับความต้องการ

แต่ละตระกูลดำเนินชีวิตอย่างอิสระ แต่เมื่อถูกศัตรูจู่โจม พวกเขาก็มาร่วมมือกันปกป้อง แล้วพระเจ้ก็จะทรงประทานผู้ที่ช่วยให้พวกเขารอดพ้นจากอันตราย

แต่อิสราเอลพบว่า การไว้วางใจในพระเจ้าเท่านั้น และรอให้พระองค์ทรงส่งผู้ที่ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากอันตรายแต่ละครั้งนั้น เป็นเรื่องที่ลำบากมาก พวกเขาต้องการผู้นำที่ถาวร กล่าวคือกษัตริย์

ชามูแอลคือผู้พิพากษา ซึ่งพระเจ้าได้ทรงส่งมา ท่านถามพวกเขาว่า พวกเจ้าปรารถนาจะก้มศีรษะต่อหน้ามนุษย์จริง ๆ หรือ? เจ้าปรารถนาจะทำงานให้เขา และเสียภาษีให้เขาหรือ? แต่ผู้แทนของตระกูลต่าง ๆ กล่าวว่า เราอยากจะเป็นเหมือนกับชาติอื่น ๆ กษัตริย์ควรบอกให้เราทราบว่าจะไร่มืด อะไรถูก กษัตริย์ควรจะเป็นผู้นำเราในการสู้รบ

พระเจ้าตรัสกับชามูแอลว่า จงฟังเรื่องที่ประชาชนขอร้อง พวกเขามีได้ปฏิเสศเจ้าดอก แต่พวกเขาปฏิเสธเรา แล้วชามูแอลก็เจิมซาอูล ให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล ในพระนามของพระเจ้า พระเจ้าทรงประทานพระจิตของพระองค์ลงมาเหนือท่าน ซาอูลคงจะเป็นกษัตริย์ที่ดีต่อไป หากท่านไว้วางใจในพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตใจ แต่ซาอูลไม่ยอมขึ้นกับผู้อื่น แม้กระทั่งกับพระเจ้า ท่านไม่ไว้วางใจผู้ใดเลย ท่านกลับเป็นคนเศร้าโศกและวุ่นวาย พระเจ้ามิได้ประทับอยู่กับซาอูลอีกต่อไป ซาอูลจึงไม่สามารถนำชาวอิสราเอลอีกต่อไปได้ และไม่อาจปกป้องพวกเขาอีกต่อไป (1 ซมอ. 8-15)

23. ดาวิดคนเลี้ยงแกะจากเบธเลเฮม

ดาวิดแห่งเบธเลเฮมกลายเป็นกษัตริย์องค์ที่สอง และกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของอิสราเอล เขาไว้วางใจในพระเจ้า และพระเจ้าสถิตอยู่กับเขา ดังนั้น ประชากรของพระเจ้าจึงไม่อาจล้มชื่อของดาวิดได้ ในอิสราเอลนั้นมีเรื่องเล่ามากมายเกี่ยวกับดาวิด

ดาวิดเป็นลูกคนสุดท้ายของเจสเซ เขากำลังดูแลฝูงแกะอยู่ เมื่อซามูเอลมาเจิมให้เขาเป็นกษัตริย์ ดาวิดเป็นคนเลี้ยงแกะที่ดี เขารู้จักและรักแกะของเขา เขามีได้วงหนึ่งเมื่อมีสัตว์ป่ามาวนเวียนอยู่ใกล้ ๆ ดาวิดเป็นผู้ที่กล้าหาญ เขาไม่มีความหวาดกลัวศัตรูของพระเจ้าและประชากรของพระองค์ เมื่อเขายังเล็กอยู่ เขามักจะไปเยี่ยมพี่ ๆ ของเขาในค่ายรบ ณ ที่นั้น เขาได้พบว่ามีคนรูปร่างใหญ่ และมีพลังมาก คือเจ้ายักษ์ โกลีอัท กำลังถูกชาวอิสราเอลและพระเจ้าของพวกเขา ไม่มีชาวอิสราเอลคนใดที่กล้าสู้รบกับโกลีอัท แต่ดาวิดกล่าวกับเขาว่า เจ้าจะพบว่าพระเจ้าแห่งอิสราเอลเข้มแข็งเพียงใด ดาวิดเอาก้อนหินมาใส่ที่หนังสะตึก หมุนไปรอบ ๆ ศีรษะของเขา และปล่อยไปถูกที่กลางหน้าผากของโกลีอัท พวกศัตรูก็วิ่งหนีไป พวกเขาไม่ปรารถนาที่จะต่อสู้กับชาวอิสราเอลอีกต่อไป พวกเขาจึงพากันวิ่งหนี

ดาวิดสามารถร้องเพลงและเล่นพิณได้ ในหนังสือบทเพลงสดุดี ซึ่งเป็นหนังสือบทเพลงของประชากรพระเจ้า มีบทเพลงร้อยห้าสิบบท ซึ่งดาวิดใช้ร้องเพลง ดาวิดอาศัยอยู่ในพระราชวังของซาอูลชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง เมื่อใดที่ซาอูลมีความเศร้า ดาวิดก็จะตีพิณถวายให้ แล้วซาอูลก็มีความสุขอีกครั้งหนึ่ง ดาวิดสามารถเอาชนะศัตรูของพวกเขาทุกราย เหตุว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับเขา ดังนั้นซาอูลจึงแต่งตั้งให้เขาเป็นผู้บังคับบัญชาของท่าน แต่เนื่องจากดาวิดมีชัยชนะในการสู้รบมากมายหลายครั้ง และเป็นที่น่าิยมชมชอบของประชาชน ซาอูลจึงเกิดความอิจฉา ท่านอยากกำจัดดาวิดเสีย ดาวิดและเพื่อน ๆ ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ ให้พ้นจากมือของซาอูล

เมื่อชาวฟีลิสเต็น ทำสงครามกับอิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง กองทัพของซาอูลก็ไม่อาจต่อสู้กับพวกเขาได้ บุตรสามคนของซาอูลต้องเสียชีวิตที่ภูเขากิลโบอา ซาอูลเองก็บาดเจ็บหนัก ท่านฆ่าตัวตายด้วยดาบของท่านเอง (1 ซมอ. 16-31)

24. ดาวิดกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม

เมื่อซาอูลสิ้นชีวิตแล้ว ดาวิดก็ได้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลทั้งหมด ท่านเอาชนะกรุงเยรูซาเล็ม แล้วได้ตั้งให้เป็นเมืองหลวง ท่านให้นำหีบพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์มาไว้ที่เยรูซาเล็ม พร้อมกับแผ่นศิลาที่จารึกพระบัญญัติแห่งพันธสัญญาไว้ ท่านปรารถนาจะให้เยรูซาเล็มเป็นเมืองของพระเจ้า

ดาวิดได้วางใจในพระเจ้า ท่านปรารถนาจะซื้อสัตย์ต่อพันธสัญญา เมื่อท่านได้กระทำสิ่งที่ผิด ท่านก็ยอมรับและวอนขอพระเจ้า

ให้ทรงยกโทษให้แก่ท่าน วันหนึ่งดาวิดเรียกนาถันเข้ามาเฝ้า นาถันเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นประภาศกของพระองค์ ดาวิดกล่าวกับนาถันว่า เราอาศัยอยู่ในราชวังอันโอ้อ่า แต่หีบพระบัญญัติยังอยู่ในกระโจม เราปรารถนาจะสร้างที่พำนักให้กับพระเจ้า

วันรุ่งขึ้น นาถันกลับมาหาดาวิดพลางกล่าวว่า พระเจ้าไม่ทรงปรารถนาให้ท่านสร้างที่พำนักให้กับพระองค์ ตรงกันข้ามพระองค์จะทรงสร้างบ้านให้แก่ท่าน บ้านที่มีชีวิต เมื่อท่านสิ้นชีวิต บุตรของท่านจะปกครองประชากรของพระเจ้า และพระวาจา^{นี้}จะเป็นความจริงตลอดไป ดังนั้นประชากรของพระเจ้าจึงเชื่อว่า พระผู้ไถ่ผู้ยิ่งใหญ่ พระเมสสิยาห์ ซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาไว้กับมนุษย์ จะมาจากตระกูลของดาวิด (2 ซมอ. 7)

25. เพลงบทหนึ่งของดาวิด

พระเจ้าข้า พระองค์คือนายชุมพาของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจึงไม่ขัดสนสิ่งใด

พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปยังทุ่งนาอันเขียวชอุ่ม

และไปยังที่พักผ่อนริมลำธาร

พระองค์ทรงส่องแสงทางที่ปลอดภัย

แม้ข้าพเจ้าจะต้องเดินผ่านหุบเขาที่มีดমন

ข้าพเจ้าก็ไม่หวาดหวั่น

เพราะพระองค์ทรงอยู่เคียงข้างข้าพเจ้า (สดด. 23)

26. ชาโลมอนสร้างที่ประทับถวายแด่พระเจ้า

กษัตริย์ดาวิดสิ้นพระชนม์และเขาได้ฝังพระองค์ไว้ในเยรูซาเล็ม ชาโลมอนโอรสของดาวิดได้ขึ้นปกครองอิสราเอล

ชาโลมอนเป็นกษัตริย์ที่เฉลียวฉลาด ท่านทราบดีว่าอะไรถูกอะไรผิด ท่านสร้างราชวังขึ้นที่เยรูซาเล็ม และยังได้สร้างที่ประทับสำหรับพระเจ้า กล่าวคือพระวิหาร ท่านนำเอาหินพระบัญญัติมาเก็บไว้ ณ ที่นั้น วันที่พระวิหารได้รับการอภิเษก ท่านภาวนาว่า ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้า พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทับอยู่ใกล้ชิดข้าพเจ้าทั้งหลายในพระวิหารนี้ โปรดสดับฟังคำภาวนาของข้าพเจ้า โปรดสดับฟังคำภาวนาของทุกคนที่มาภาวนาในพระวิหารนี้ โปรดสดับฟังและประทานอภัยโทษแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ซาโลมอนไม่จำเป็นต้องทำสงครามดังเช่นดาวิด พระบิดาของท่าน ท่านกระทำสนธิสัญญากับชาติอื่น ๆ ท่านทำการค้าขายและส่งเรือไปยังโพ้นทะเล ท่านนำคนงานต่างด้าวเข้ามาในประเทศ และให้มีการสมรสกับสตรีต่างชาติ ชนต่างชาติที่ซาโลมอนนำเข้ามาในประเทศ ต่างก็ปรารถนาจะนมัสการพระของตนเอง

ซาโลมอนอนุญาตให้คนเหล่านั้นสร้างแท่นบูชาให้แก่พระของพวกเขา ในดินแดนอิสราเอล ซาโลมอนถึงกับภาวนาต่อพระของชนต่างชาติและนมัสการพระเหล่านั้น ตั้งนั้นท่านจึงได้ทรยศต่อพระเจ้าหนึ่งเดียว ท่านได้ละเมิดพันธสัญญา (พงศ. 5-11)

27. สุภาษิตของซาโลมอน

บุตรผู้มีความพร้อมย่อมเป็นความยินดีของบิดา บุตรที่แข็งกระด้าง ย่อมเป็นความทุกข์ของมารดา (10:1)

ความเกลียดชังก่อให้เกิดการแก่งแย่ง แต่ความรักก่อให้เกิดความปรองดอง (10:12)

ผู้ที่ช่วยเหลือผู้อื่น ก็จะได้รับความช่วยเหลือ ผู้ที่มอบน้ำให้แก่ผู้ที่กระหาย จะไม่ต้องกระหายเอง (11:25)

ผู้ที่ดำเนินอยู่ในความซื่อสัตย์ ย่อมเคารพนับถือพระเจ้า ผู้ที่ดำเนินชีวิตที่คดโกง ย่อมดูหมิ่นพระองค์ (14:2)

ผู้ที่ดูหมิ่นเพื่อนมนุษย์ได้กระทำความบาป ผู้ที่สังสารคนยากจนจะเป็นผู้มีบุญ (14:21)

ผู้ที่ไม่ยอมฟังเสียงร้องของผู้ยากจน ก็จะไม่มีการได้ยินเขา เมื่อเขาเรียกกร้องขอความช่วยเหลือสำหรับตัวเขาเอง (21:13)

28. กษัตริย์สององค์ในประเทศเดียว

เมื่อซาโลมอนสิ้นชีวิตแล้ว เเรโฮโบอัม โอรสของท่านต้องการเป็นกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม ผู้ปรีชาฉลาดได้ให้คำแนะนำแก่ท่านว่า ดังนี้ บิดาของท่านเรียกร่องเครื่องบรรณาการมากมายจากชาวนา และเรียกร่องภาษีที่หนักหน่วงจากบรรดาพ่อค้า หากท่านเรียกร่องให้น้อยลง อิสราเอลทั้งประเทศก็จะยอมรับท่านเป็นกษัตริย์

แต่เรโฮโบอัม มิได้ฟังคำตักเตือนของผู้ปรีชาฉลาด ดังนั้น ชนสิบเผ่าที่อยู่ทางภาคเหนือของประเทศ จึงกล่าวว่า เราไม่ปรารถนา กษัตริย์จากตระกูลดาวิด เราจะเลือกกษัตริย์ของเราเอง มีแต่ตระกูลของยูดาห์ ซึ่งได้รับชื่อจากบุตรของยาโคบ และอาศัยอยู่ใกล้เยรูซาเล็มเท่านั้น ที่ชื่อล้นยศต่อเรโฮโบอัม ตั้งแต่นั้นมา จึงไม่เพียงมีกษัตริย์ที่ปกครองเยรูซาเล็มเท่านั้น แต่ยังมีที่ซีเคมี และสะมาเรียอีกด้วย (1 พกษ. 12)

29. พระเจ้าผู้ทรงชีวิต

เยโรโบอัม กษัตริย์องค์แรกของตระกูลทางภาคเหนือกล่าวกับตนเอง การที่ประชากรในอาณาจักรของเรา ต้องเดินทางไปยังพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเขาปรารถนาจะประกอบพิธีทางศาสนา และถวายเครื่องบูชา นั้น เป็นสิ่งที่ไม่ดีเลย แล้วท่านจึงสั่งให้หล่อรูปวัวทองคำสองรูป รูปหนึ่งไว้ที่เมืองแดนทางภาคเหนือของอาณาจักร และอีกรูปหนึ่งไว้ที่เมืองเบเธลทางภาคใต้ และท่านประกาศกับประชาชนว่า พวกเขาไม่จำเป็นต้องเดินทางไปกรุงเยรูซาเล็มอีกต่อไป เมื่อเจ้าต้องการเฉลิมฉลองหรือถวายบูชา เจ้าจะพบกับพระเจ้า

ที่แดน และที่เบเธล พระเจ้าพระองค์เดียวกับพระเจ้าที่ทรงนำพวก
เจ้าออกจากดินแดนอียิปต์

แต่มีใช้ชาวอิสราเอลทั้งหมดจะยอมรับฟังคำของเยโรโบอัม
เหตุว่าพวกเขาจำได้ว่า พระเจ้าทรงห้าม มิให้ทำรูปเคารพดังที่ชาว
อียิปต์ได้กระทำ พวกเขาทราบดีว่า พวกเขาจะละเมิดพันธสัญญา
หากเขานำเอารูปพระเท็จเทียมมาแลกเปลี่ยนกับพระเจ้าผู้ทรงชีวิต
(1 พกษ. 12, อพย. 32-34)

30. พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

หลายครั้งที่กษัตริย์ของชาวอิสราเอลมักจะหลงลืมพระเจ้า
และพันธสัญญาของพระองค์ แต่พระเจ้าก็ยังทรงรักษาพันธสัญญา
ของพระองค์ไว้ พระองค์ทรงส่งผู้ที่กล่าวในพระนามของพระองค์ คือ
บรรดาประกาศกไปยังกษัตริย์และประชาชน

กษัตริย์อาหับเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่นมัสการพระบาอัล
เอลีฮานเป็นประกาศกของพระเจ้า ท่านไปหากษัตริย์อาหับ พลัง
กล่าวว่า ข้าพเจ้ารับใช้กษัตริย์ของอิสราเอล พระองค์คือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่
พระองค์จะเห็นพระอำนาจของพระเจ้าพร้อม ๆ กับทุกคนใน
แผ่นดิน เหตุว่าตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป จะไม่มีน้ำค้างตกมาจากสวรรค์
และฝนก็จะไม่ตกลงมา ความแห้งแล้งจะมีไปอีกนาน ตราบเท่าที่เรา
จะมีคำสั่ง

เอลีฮานก็คิดว่ากษัตริย์จะทรงพิโรธ ท่านหนีข้ามไปยัง
เฟนีเซีย ท่านอาศัยอยู่ในบ้านของหญิงที่ยากจนคนหนึ่งนางเป็น
หญิงหม้ายและมีบุตรอยู่เพียงคนเดียว บุตรของนางล้มป่วยลงและ
สิ้นใจไป หญิงนั้นบ่นกับเอลีฮานว่า ท่านเป็นคนของพระเจ้า ท่าน

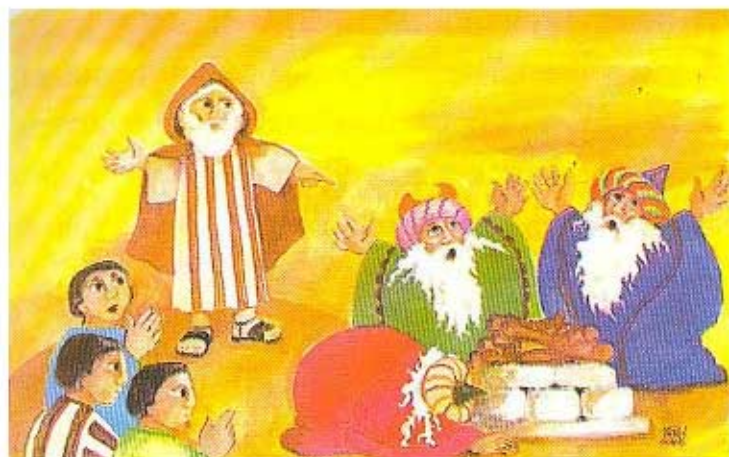

อาศัยอยู่ในบ้านของฉัน พระเจ้าจึงทอดพระเนตรมายังฉัน พระองค์ทรงเห็นบาปของฉัน และได้ทรงลงโทษฉัน เอลียาห์ยกเด็กที่ตายไปแล้วขึ้นไปวางบนเตียงของท่าน ท่านก็ลงเหนือเด็กคนนั้นพลางภาวนาว่า ข้าแต่พระเจ้าพระเจ้าของข้าพเจ้า โปรดได้ทรงคืนชีวิตให้แก่เด็กคนนี้ พระเจ้าทรงรับฟังคำภาวนาของประกาศกของพระองค์ เด็กผู้นั้นมีชีวิต เอลียาห์จึงจูมมือเด็กไปมอบให้มารดาของเขา (1 พกษ. 17)

31. พระเจ้าแต่พระองค์เดียว

สองปีผ่านไป พระเจ้าทรงรับสั่งให้เอลียาห์ไปยังกษัตริย์อาหับอีกครั้งหนึ่ง อาหับกล่าวโทษท่านประกาศกว่า เพราะเจ้าเป็นต้นเหตุประชาชนชาวอิสราเอลทั้งประเทศจึงไม่มีอะไรกิน แต่เอลียาห์ตอบว่า มิใช่ข้าพเจ้า แต่พระองค์และครอบครัวของพระองค์ต่างหาก ที่เป็นต้นเหตุให้เกิดความแห้งแล้งที่ยาวนาน พระองค์ได้ทอดทิ้งพระเจ้าของพวกเราแล้วไปติดตามพระบาอัล บัดนี้ขอให้พระองค์เรียกประชาชนมายังภูเขาคาร์เมล ณ ที่นั้นจะเป็นการตัดสินว่า ใครคือพระเจ้าที่แท้จริง กษัตริย์อาหับก็เรียกทุกคนให้มารวมกัน มิใช่เพียงบรรดาประกาศกและสมณะเท่านั้น ให้พวกเขามายังภูเขาคาร์เมล รวมทั้งชาวอิสราเอลจำนวนมากอีกด้วย

เอลียาห์กล่าวว่า จงสร้างแท่นแล้วเอาสัตว์บูชาวางบนแท่น แล้ววอนขอพระของพวกท่าน บางทีเขาอาจจะส่งไฟจากสวรรค์ และรับเครื่องบูชาของท่าน สมณะและประกาศกของบาอัลต่างก็สร้างแท่นและวางเครื่องบูชาบนแท่น เขาภาวนาตั้งแต่เช้าตรู่

จนเที่ยงวัน จากเที่ยงวันจนถึงเวลาเย็น เขาต่างว่าร้องว่า บาอัลโปรด
สดับฟังเรา แต่ก็ไร้ประโยชน์ เพราะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย

ในตอนเย็นเฮลียาก็สร้างแท่นถวายแด่พระเจ้าของอิสราเอล
ทำนวางเครื่องบูชาบนแท่นและราคน้ำลงไป พลังภาวนาว่า ข้าแต่
พระเจ้า พระองค์คือพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และ
พระเจ้าของยาโคบ โปรดสำแดงให้ทุกคนเห็นว่า พระองค์คือพระเจ้า
ของอิสราเอล และข้าพเจ้าเป็นข้ารับใช้ของพระองค์ โปรดสดับฟัง
ข้าพเจ้าด้วยเถิด พระเจ้าข้า โปรดสดับฟังข้าพเจ้า แล้วไฟก็ตกมา
จากท้องฟ้า เครื่องบูชาก็ถูกไฟเผาจนหมด บรรดาผู้ได้เห็นพากัน
ตกใจกลัว พวกเขาบอกว่า พระเจ้าคือองค์พระเจ้า พระองค์คือพระ
ผู้เป็นเจ้า ต่อมาเมฆก็ปรากฏออกมา ฝนเริ่มตกมาเหนือแผ่นดินที่แห้ง
แล้ง (1 พกษ. 18)

32. พระเจ้าทรงเรียกเอลียาห์ไปหาพระองค์

เอลียาห์ทราบดีว่า พระเจ้าทรงเรียกท่านไปหาพระองค์ ท่านเดินทางไปในเขตที่อยู่ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป ท่านปรารถนาจะอยู่เพียงลำพัง แต่เอลีชาศิษย์ของท่านไม่ปรารถนาจะ让您อยู่ตามลำพัง เขาจึงเดินทางไปกับเอลียาห์ เอลีซาเห็นไฟลงมาจากท้องฟ้า เป็นพายุหมุนที่รุนแรง พายุล้อมรอบเอลียาห์ไว้ แล้วยกท่านขึ้นไปยังท้องฟ้า ดุจดั่งรถม้า

ในขณะที่เอลีซาเดินทางข้ามแม่น้ำจอร์แดนกลับมาคนเดียว เขาได้พบกับศิษย์ของท่านประกาศกจำนวนห้าสิบคน พวกเขาถามว่าเอลียาห์อยู่ที่ไหน? ให้เราไปแสวงหาท่าน เอลีซาตอบว่า พวกท่านจะไม่พบท่านดอก พวกเขาไปเสาะหาเอลียาห์เป็นเวลาสามวันแต่ก็ไม่พบท่าน พวกเขากลับมาพลางกล่าวว่า พระเจ้าทรงนำเอาเอลียาห์ไปหาพระองค์บนรถม้าที่ถูกเป็นไฟแล้ว ตั้งแต่นั้นมาประชาชนชาวอิสราเอลก็พากันเชื่อว่า เมื่อสิ้นสุดกาลเวลา พระเจ้าจะทรงส่งเอลียาห์ผู้ถือสารของพระองค์ กลับมายังโลกอีกครั้งหนึ่ง (2 พกษ.2)

33. ผู้หิวได้รับประทาน

ชายคนหนึ่งมาหาประกาศกเอลีซา พร้อมกับขนมปังบาเลย์ยี่สิบก้อน และข้าวหนึ่งกระสอบ เอลีซากล่าวกับคนใช้ของท่านว่า นำเอาไปแบ่งปันกัน เพื่อทุกคนจะได้มีกิน คนใช้ตอบว่า คนตั้งร้อยจะเอาไปเลี้ยงให้พอได้อย่างไร? แต่เอลีซากล่าวซ้ำอีกว่า จงเอาไปให้ประชาชนรับประทาน เจ้าจะเห็นว่าเมื่อพวกเขารับประทานเสร็จ

แล้วจะมีเหลืออีก พวกคนใช้ก็นำเอาอาหารไปแบ่งปัน เมื่อทุกคนได้รับประทานแล้ว ยังมีเศษเหลืออยู่ ดังที่พระเจ้าได้ตรัสไว้โดยผ่านทางท่านเอลีชา (2 พกษ. 4,42 ๗)

34. เครื่องหมายของพระเจ้าสำหรับประชากรของพระองค์

เมื่ออาหีสเป็นกษัตริย์ที่เยรูซาเล็ม มีกษัตริย์อีกสององค์ประกาศสงครามกับท่าน พวกเขายกกองทัพมาล้อมรอบเยรูซาเล็ม กษัตริย์และประชาชนต่างก็อดสู่นห้วนกล้ว คล้ายกับต้นไม้ในป่าที่สิ้นเมื่อถูกพายุพัด

กษัตริย์อาหีสเดินทางไปตรวจที่คลองส่งน้ำ ท่านประกาศก็อยู่ที่นั่นด้วย ท่านนำสารจากพระเจ้า มาแจ้งให้แก่พระราชา จงอยู่ในความสงบ อย่าหวาดกลัว ทั้งสองกำลังวางแผนอันชั่วช้าเพื่อต่อต้านท่าน จงเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้า แล้วพระองค์จะเชื่อสัตย์ต่อท่าน อีสิยาห์กล่าวว่า พระเจ้าจะทรงประทานเครื่องหมายให้แก่ท่าน เครื่องหมายอะไรก็ได้ที่ท่านปรารถนาจะขอ เพื่อให้ท่านมั่นใจว่าพระองค์จะทรงช่วยท่าน แต่อาหีสไม่ยอมรับข้อเสนอ เราจะไม่ขอเครื่องหมายใด ๆ จากพระเจ้า แล้วอีสิยาห์กล่าวว่า แต่ พระเจ้าก็จะทรงประทานเครื่องหมายให้แก่ท่าน ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์มีทารกคนหนึ่ง เธอจะให้กำเนิดแก่บุตรชาย และจะให้ชื่อว่า เอมมานูเอล ซึ่งแปลว่า พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา (อิสย. 7)

35. ประกาศอโมสกล่าวโทษ

พระเจ้าตรัสว่าดังนี้ สำหรับการกระทำผิดสามและสี่ครั้งของยูดาห์ เราจะไม่ยับยั้งการลงโทษของเรา พวกเขาได้ดูถูกวาจาของเรา และไม่บนอบคำสั่งของเรา พวกเขาปล่อยให้พระเทห์เทียมนำให้เจ้าหลงทาง ดังเช่นบรรพบุรุษของพวกเขา ดังนั้นเราจะไหมไฟใส่ยูดาห์ และเผาราชวงศ์ทั้งหมดในกรุงเยรูซาเล็ม

พระเจ้าตรัสว่าดังนี้ สำหรับการกระทำผิด สามและสี่ครั้งของอิสราเอล เราจะไม่ยับยั้งการลงโทษของเรา พวกเขาได้ขายผู้ที่ไม่มีความคิดไปเพื่อเห็นแก่เงิน พวกเขาเหยียบย่ำเด็กเล็ก ๆ ให้จมอยู่กับฝุ่นและคดโกงสิทธิ์ของผู้ที่อ่อนแอ

และเราจะบันดาลให้แผ่นดินสิ้นสะเทือนเบื้องล่างเจ้า ดังเช่นรถลากยามฤดูเก็บเกี่ยวที่แกว่งไปมา อยู่เบื้องล่างน้ำหนักของข้าวที่เก็บเกี่ยว แม้จะว่องไวเท่าไรก็ไม่อาจหลบหลีกได้ พลังของผู้ที่เข้มแข็งที่สุดก็จะหมดไป แม้ผู้ที่กล้าหาญที่สุดก็จะหมดกำลังใจ (อมส. 2)

36. เยเรมีย์เตือนถึงการลงโทษของพระเจ้า

ประชาชนที่ยึดมั่นในพันธสัญญากับพระเจ้านั้นมีจำนวนไม่มากนัก กำลังพลของพวกเขาไม่อาจไปเปรียบกับกองทัพของชาติที่มีพลังยิ่งใหญ่ พวกเขาไม่สามารถป้องกันมิให้ชาวอัสซีเรียเข้ามาครอบครองแผ่นดิน และขับไล่ประชาชนออกไปจากประเทศของเขา ไปอยู่ในต่างแดนได้ บรรดาผู้ที่มีความเชื่อรู้ดีว่า สิ่งร้ายแรงเหล่านี้ คือการลงโทษของพระเจ้า ดังที่พระองค์ได้ทรงตักเตือนไว้โดยผ่านทางบรรดาประกาศก

ในเยรูซาเล็ม เยเรมีย์เตือนประชาชนว่า ข้าพเจ้าได้เป็นประกาศกของพระเจ้ามาได้ยี่สิบสามปีแล้ว ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดทุกสิ่งที่พระองค์ตรัสผ่านข้าพเจ้าไปให้แก่ท่าน แต่พวกท่านไม่ยอมรับฟัง ข้าพเจ้ากลัวว่า จงกลับใจออกจากหนทางที่ผิดของพวกท่าน จงหยุดกระทำความผิด แล้วท่านจะได้อยู่ในดินแดนที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้แก่บรรพบุรุษของพวกท่าน และแก่ท่านเองตลอดไป แต่พวกท่านไม่ยอมฟังข้าพเจ้า ดังนั้นพระเจ้าจึงตรัสว่า เราจะปล่อยให้ประเทศทางภาคเหนือเข้าโจมตีเจ้า เราจะใช้เนบูคัดเนสซา กษัตริย์แห่งบาบิโลนเป็นเครื่องมือของเรา เราจะให้เขาโจมตีเจ้าและเพื่อนบ้านของเจ้า เขาจะทำลายดินแดนของเจ้า เจ้าจะต้องไปรับใช้กษัตริย์แห่งบาบิโลน

แล้วก็เป็นดังนั้นจริง เนบูคัดเนสซาใช้กองทัพของพระองค์โจมตีเยรูซาเล็ม อีกไม่นานก็ไม่มีขนมปังในเมือง ความอดอยากรุนแรงมาก แล้วชาวบาบิโลนก็เจาะกำแพงเข้ามา เขาจูโจมเข้าไปในเมือง เผาพระวิหาร ราชวังของกษัตริย์และบ้านช่องที่ใหญ่โต กำแพงเมืองเยรูซาเล็มก็ถูกทำลายลง ภาชนะศักดิ์สิทธิ์ในพระวิหารก็ถูกชาวบาบิโลนปล้นเอาไป บุคคลสำคัญ และช่างฝีมือดีต่างก็ถูกเนรเทศไปยังบาบิโลน คนยากจน คนธรรมดาและคนปลูกลงทุนเท่านั้นที่ได้รับการปล่อยให้อยู่ต่อไปในบ้านเมืองของพวกเขา (ยรม. 25:52)

37. พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้อภัยประชากรของพระองค์

พระเจ้าตรัสกับประชากรของพระองค์ โดยผ่านทางประกาศกเอเศเคียลว่า เพราะพวกเจ้าไม่ซื่อสัตย์ต่อเรา เพราะเจ้าไม่ฟังวาจาของเรา แต่ได้ละเมิดกฎบัญญัติของเรา เจ้าจึงได้สูญเสียประเทศของเจ้า และบัดนี้เจ้าต้องดำเนินชีวิตในดินแดนที่ถูกเนรเทศ แต่ชาวบาบิโลนกลับกล่าวว่า พวกนี่คือประชากรของพระเจ้าจริงหรือ? เหตุใดพวกเขาจึงสูญเสียแผ่นดิน? พวกเขากำลังเยาะเย้ยเจ้าและเยาะเย้ยเรา แต่พวกเขาจะเรียนรู้ว่าเราคือพระเจ้า เราจะรวบรวมเจ้าเข้าด้วยกัน และนำเจ้ากลับมาสู่ดินแดนของเจ้า เราจะให้เจ้าเป็นคนใหม่ เป็นคนที่จะรับใช้เราด้วยความซื่อสัตย์ เราจะนำเอาหัวใจหินออกจากร่างกายของเจ้า และเอาหัวใจมนุษย์ใส่เข้าไปแทนที่ เราจะประทานพระจิตของเราเหนือเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เคารพกฎบัญญัติของเรา และปฏิบัติตาม เจ้าจะอาศัยอยู่ในดินแดนที่เราได้มอบให้แก่บรรพบุรุษของพวกเจ้า เจ้าจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า (อสค. 36:20-28)

38. การเดินทางกลับจากบาบิโลน

ประชาชนจากยูดาห์และเยรูซาเล็มที่ถูกเนรเทศ ต้องอยู่กรุงบาบิโลนประมาณสี่สิบปี ขณะนั้นไซรัสมหาราชกษัตริย์ชาวเปอร์เซีย ได้มีชัยชนะเหนือบาบิโลน ท่านประกาศทั่วอาณาจักรว่า พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์ ได้ทรงมอบอำนาจเหนืออาณาจักรทั้งหมดในโลกให้แก่เรา พระองค์ทรงมีพระบัญชาให้เราสร้างที่พำนักของพระองค์ขึ้น

ใหม่ในเยรูซาเล็ม ทุกคนที่เป็นประชากรของพระเจ้า จะเดินทาง
กลับเยรูซาเล็ม และ ณ ที่นั่นพวกเขาจะสร้างพระวิหารใหม่

แล้วพวกเขาก็ออกเดินทาง ทุกคนได้รับการดลใจจากพระจิต
ของพระเจ้า พวกเขาเพื่อนบ้านก็มอบทองคำและเงิน ผงสัตว์และของ
ขวัญอื่น ๆ ให้แก่พวกเขา กษัตริย์ไซรัสทรงรับสั่งให้รวบรวมประชาชน
ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเนบูกัดเนซซาได้ขโมยมาจากพระวิหาร และนำกลับ
ไปยังบาบิโลน (เอศรา. 1)

39. บทเพลงกลับบ้าน

เมื่อพระเจ้าทรงบันดาลให้การถูกจองจำของเราสิ้นสุดลง
และทรงนำพวกเรากลับบ้านสู่นครเยรูซาเล็ม
สำหรับเรา ดูเหมือนจะเป็นความฝัน
ริมฝีปากของเราเปี่ยมด้วยเสียงหัวเราะ
สิ่งเดียวที่เราทำได้ก็คือร้องตะโกนด้วยความยินดี

แล้วชนชาติอื่นจะกล่าวว่า
พระเจ้าได้ทรงกระทำกิจการที่ยิ่งใหญ่ให้แก่พวกเขา
ถูกแล้ว พระเจ้าได้ทรงกระทำกิจการอันยิ่งใหญ่ให้แก่เรา
พวกเรารู้สึกตื่นตันใจเป็นอย่างยิ่ง (สดด. 126)

การรอคอยพระเมสสิยาห์

40. ประชาชนชาวยิว

ครอบครัวที่กลับจากการถูกเนรเทศจากบาบิโลน มีบ้านอยู่ในดินแดนของตระกูลยูดาห์ อยู่ในและรอบ ๆ กรุงเยรูซาเล็ม พวกเขากลายเป็นแกนนำของประชาชนชาวยิว พวกเขาปรารถนาจะดำเนินชีวิตเยี่ยงบรรพบุรุษของพวกเขา แต่ทุกสิ่งไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว ชาวบาบิโลนได้นำเอาคนต่างชาติเข้ามาตั้งรากฐานอยู่ในรอบ ๆ กรุงเยรูซาเล็ม เขาดำเนินชีวิตตามประเพณีของพวกเขา และรับใช้พระของพวกเขา

กำแพงที่เคยปกป้องเยรูซาเล็มได้ถูกทำลายไปจนหมดสิ้น พระวิหารซึ่งโซโลมอนได้สร้างไว้ ได้กลายเป็นกองหินสลักหักพัง ชาวยิวสร้างบ้านของเขาใหม่ และก่อสร้างกำแพงรอบกรุงเยรูซาเล็ม ในปีที่สองหลังจากกลับคืนถิ่นเดิม พวกเขาก็ได้วางศิลาพื้นฐาน เพื่อสร้างพระวิหารหลังที่สอง

ชาวยิวได้กลับมาอาศัยอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง แต่ดินแดนนี้เป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของบรรดากษัตริย์ต่างชาติ พวกเขาส่งทหาร คนเก็บภาษี และผู้ว่าราชการมายังกรุงเยรูซาเล็ม บางครั้งคนต่างชาติเหล่านี้ก็พยายามชักชวนให้

ชาวยิวหันเหไปจากความเชื่อของอับราฮัม บางครั้งกษัตริย์ต่างชาติ ก็พยายามบังคับให้ผู้ที่อยู่ในอาณาจักรของตนดำเนินชีวิตและเชื่อ เหมือนกับพวกเขา และรับใช้พระของพวกเขา

ในช่วงเวลาสองสามศตวรรษนี้ สมณะในกรุงเยรูซาเล็ม พยายามรวบรวมบทเขียนศักดิ์สิทธิ์และประเพณีต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน ตลอดระยะเวลานี้ ประชาชนผู้ศรัทธา ก็ยึดมั่นในกฎบัญญัติและข้อแนะนำทั้งหมด พวกเขาเข้าใจเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้า และพันธสัญญาของพระองค์ พวกเขาเรอคอยกษัตริย์ องค์พระผู้ไถ่ ซึ่งพระเจ้า ได้ทรงสัญญาไว้กับประชากรของพระองค์ด้วยความหวัง พวกเขา ถูกเบียดเบียนและถูกทรมาน แม้ว่าพวกเขากำลังเผชิญกับความตาย พวกเขา ก็จะประกาศความเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงชีวิต ผู้ทรงสามารถช่วยให้ประชากรของพระองค์พ้นจากความตายโดยอาศัยความตาย (อิสร., นหม., มคบ.)

41. โยบต้องการคำตอบจากพระเจ้า

โยบเป็นนรุษผู้ศรัทธา ท่านไว้วางใจในพระเจ้า และเกลียดชังความชั่ว โยบเป็นผู้ที่ร่ำรวย ท่านมีบุตรชายเจ็ดคน บุตรหญิงสามคน และมีแกะมากมาย ตลอดจนอูฐ วัว และลาตัวเมีย สำหรับโยบนั้น มิใช่เรื่องยากเลยที่จะเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ผู้ทรงประทานทุกสิ่งทุกอย่างให้แก่ท่าน

แต่พระเจ้าทรงทดลองใจโยบ มีใจจำนวนมากเข้ามาทำลายฝูงสัตว์ของท่าน ใจเหล่านี้ฆ่าคนเลี้ยงแกะ และขโมยฝูงสัตว์ แต่โยบก็ได้หันหน้าไปหาพระเจ้า อีกไม่นานเหตุร้ายก็เกิดขึ้นกับท่านเป็นครั้งที่สอง ในขณะที่บุตรธิดาของท่านนั่งอยู่ด้วยกัน

รอบ ๆ ได้ะ มีพายุหมุนมาทำลายบ้าน บุตรธิดาของโยบถูกเศษไม้ที่ตกลงมาสิ้นชีวิตไปหมด เมื่อโยบได้ยินข่าวร้าย ท่านกล่าวว่าข้าพเจ้าเข้ามาในโลกโดยไม่มีอะไรติดตัวมา เมื่อสิ้นชีวิตข้าพเจ้าก็จะไม่มีสิ่งใดติดตัวไป พระเจ้าทรงประทานให้ พระองค์ทรงเอากลับไป ข้าพเจ้าขอสรรเสริญพระองค์

ข้าร้ายโยบเองก็ต้องทนทุกข์ทรมาน ท่านกลายเป็นคนโรคเรื้อน ร่างกายของท่านเต็มไปด้วยบาดแผล โยบบรูษผู้ร่ำรวย นั่งอยู่บนกองขี้เถ้า ท่านเกาตัวด้วยเศษเครื่องดินเผา ภรรยาของโยบมาหาสามีพลางกล่าวว่า ดูซิว่าความเชื่อที่ท่านมีในพระเจ้า ได้ทำอะไรให้กับท่านบ้าง ท่านจงตำพระเจ้าแล้วก็ตายไปเสียเถิด แต่โยบตอบว่า เจ้าพูดเหมือนกับคนที่ไม่รู้จักพระเจ้า หากเราจับสิ่งดีที่พระองค์ทรงส่งมาให้ ทำไมเราจะรับสิ่งไม่ดีจากพระหัตถ์ของพระองค์ไม่ได้?

โยบมีเพื่อนอยู่สามคน พวกเขาได้ยินสิ่งร้ายที่เกิดขึ้นกับโยบ และได้มาหาท่าน พวกเขาอยากปลอบใจท่าน แต่เมื่อพวกเขาเห็นท่านอยู่ในสภาพที่หน้าเวทนา พวกเขา ก็เริ่มร้องไห้ พวกเขา นั่งใกล้ ๆ ท่าน เป็นเวลาเจ็ดวันเจ็ดคืน ไม่มีใครกล่าวอะไรเลย เพราะพวกเขาเห็นว่าโยบต้องทรมานมากมายเพียงใด แล้วโยบก็เริ่มสนทนากับพระเจ้า และถกเถียงกับพระองค์ ท่านบ่นเรื่องความทรมานของท่าน ท่านบ่นว่าพระเจ้า ที่ได้ทรงส่งเหตุร้ายต่าง ๆ เข้ามาในชีวิตของท่าน อย่างมากมาย แม้ท่านจะเป็นผู้บริสุทธิ์

เพื่อนของโยบตกใจมาก พวกเขาต้องการปกป้องพระเจ้า พวกเขา กล่าวว่า ท่านกล่าวโทษพระเจ้าได้อย่างไร? ทุกคนรู้ว่า พระองค์ ทรงไว้ซึ่งพระยุติธรรม พระองค์ทรงประทานรางวัลแก่คนดีและทรงลงโทษคนชั่ว พระองค์จะไม่ส่งความทุกข์ทรมานนี้มาให้ท่าน หากท่านไม่สมที่จะได้รับการถูกลงโทษ แต่โยบมั่นใจในความคิดของท่านเอง ท่านทำทนายให้พระเจ้าอธิบายให้ท่านฟังว่า เหตุใดตัวท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่ศรัทธา จึงต้องมารับความทุกข์ทรมานเช่นนี้

เพื่อน ๆ ของท่านก็กล่าวกับท่านอย่างยืดยาว เพื่อให้โยบยอมรับว่าเขาผิด เหตุว่าพระเจ้าไม่ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม แต่โยบก็ไม่ยอมแพ้ ท่านต้องการรู้ว่าเหตุใดพระเจ้าถึงได้ทรงตอบแทนความซื่อสัตย์ของท่านด้วยสิ่งที่เลวร้าย แล้วพระเจ้าจึงตรัสกับโยบท่ามกลางลมพายุหมุนว่า เจ้าเป็นใครจึงบังอาจมาเรียกร้องให้เราทำงานแก่เจ้า? เหตุใดเจ้าจึงพูดถึงสิ่งที่เจ้าไม่สามารถเข้าใจได้? เจ้าอยู่ที่ไหนเมื่อเราเริ่มวางรากฐานของโลก? เจ้าเป็นผู้แยกแผ่นดินออกจากทะเลหรือ? เจ้าเป็นผู้กำหนดเวลาให้กับกลางวันและกลางคืน

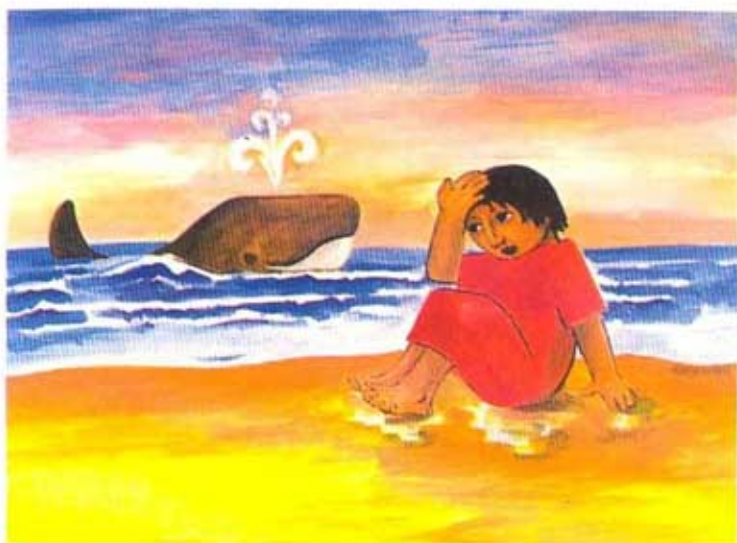
หรือ? เจ้าทำให้ดาวขึ้นในท้องฟ้าหรือ? เจ้าเป็นผู้จัดอาหารให้แก่สัตว์
ในโลกหรือ โยบได้ยื่นคำถาม แต่ท่านไม่มีคำตอบ แล้วท่านจึงสำนึก
ได้ว่า พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่เกินความเข้าใจใด ๆ ทั้งสิ้น พระองค์ทรง
ยิ่งใหญ่จนเราสามารถได้วางใจในพระองค์ได้ แม้จะไม่เข้าใจ
แผนการของพระองค์ก็ตาม

โยบตอบพระเจ้าว่า บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า พระองค์ทรง
สามารถกระทำได้ทุกอย่าง ไม่ว่าพระองค์จะทรงวางแผนอะไร พระองค์
ก็ทรงสามารถกระทำให้สำเร็จได้ เพราะข้าพเจ้าโง่เขลา ข้าพเจ้าจึง
บังอาจเรียกร้องให้พระองค์ทรงอธิบายสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ อัน
ที่จริงแผนการของพระองค์นั้นน่าอัศจรรย์ ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าใจ
ได้ จนกระทั่งบัดนี้ ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์เพียงจากคำบอกเล่า แต่
บัดนี้ข้าพเจ้าได้เห็น พระองค์ด้วยตาของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจะขอ
ถอนคำพูดที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปทั้งหมด และมอบความวางใจไว้ใน
พระองค์ (โยบ)

42. โยนาห์มารู้จักพระเจ้า

พระเจ้าตรัสกับประกาศกของพระองค์ชื่อโยนาห์ว่า จงออก
เดินทางไปยังเมืองนินะเวห์ เมืองหลวงของอาณาจักรอัสซีเรีย แล้ว
บอกทุกคนที่อาศัยอยู่ที่นั่นว่า เราจะลงโทษพวกเขา แต่โยนาห์ไม่
อยากไปนินะเวห์ ท่านหลบหนีไปขึ้นเรือที่จะเดินทางไปยังดินแดนที่
ห่างไกล ท่านปรารถนาจะหลบหนีให้พ้นไปจากพระเจ้า

แต่พระเจ้าทรงส่งพายุแรงมาที่ทะเล มันเขย่าเรือไปมา ทุก
คนหวาดกลัวมาก แต่ละคนสวดขอพระของตน แต่โยนาห์นอนหลับ
อยู่ใต้ห้องเรือ ก็ปัดันปลุกโยนาห์พลางกล่าวว่า ท่านนอนหลับอยู่ได้

อย่างไร? ลุกขึ้นซิ แล้วสวดวอนขอพระเจ้าของท่าน บางทีพระองค์
อาจจะช่วยเราให้รอดได้ พวกกาลาสีกกล่าวว่ ให้เราจับฉลากดูซิว่า
ใครเป็นต้นเหตุของความหายนะนี้ ฉลากไปตกอยู่กับโยนาห์ โยนาห์
กล่าวว่า โยนข้าพเจ้าลงไปในทะเล แล้วพวกท่านก็จะรอด เป็นความ
ผิดของข้าพเจ้าเองที่เป็นเหตุให้พายุกระหน่ำลงมายังพวกท่าน พวก
กาลาสีกก็พายุเรือจนสุดความสามารถ แต่เขาทราบว่าเขาคงไม่
สามารถต้านทานพายุได้ พวกเขา ก็สวดภาวนาว่ ข้าแต่พระเจ้า
โปรดอย่าได้ทรงถือว่ สิ่งที่ข้าพเจ้าทั้งหลายกำลังจะกระทำต่อผู้
บริสุทธิ์ผู้นี้เป็นความผิด แล้วพวกเขาก็จับโยนาห์โยนลงทะเล ทันใด
นั้นทะเลก็สงบลง

แต่พระเจ้าทรงส่งปลาตัวใหญ่มา ปลาได้กลืนโยนาห์เข้าไป
โยนาห์อยู่ในท้องปลาเป็นเวลาสามวันสามคืน ณ ที่นั้น ท่านภาวนา
ต่อพระเจ้าพระเจ้าของท่าน ปลาว่ายไปเกยตื้นที่ชายหาดแล้วก็

ล่าลอกท่านออกไป พระเจ้าทรงสั่งโยนาห์อีกครั้งหนึ่งว่า จงไปที่
นินะเวห์ เข้าไปในเมืองใหญ่ จงไปป่าวประกาศทุกสิ่งที่เราจะบอก
กับเจ้า โยนาห์จึงไปที่นินะเวห์ ท่านประกาศว่า อีกสี่สิบวันเท่านั้น
นินะเวห์ก็จะถูกทำลาย

ประชาชนชาวนินะเวห์รับฟังโยนาห์ พวกเขาเชื่อพระเจ้า พวกเขา
เริ่มการอดอาหารครั้งใหญ่ และสวมเสื้อกระสอบเป็นการสำแดง
ออกซึ่งการเป็นทุกข์กลับใจ พวกเขากระทำกันหมดทุกคน ทั้งผู้ที่มี
ระดับสูงและผู้ที่ต่ำต้อย ทุกคนมีและคนจน พระเจ้าทรงเห็นการเป็น
ทุกข์กลับใจของประชาชนชาวนินะเวห์ พระองค์ทรงทอดถอนคำขู่
เชิญ แต่โยนาห์ไม่สบายใจและยังขุ่นเคืองท่านภาวนาว่า ข้าแต่พระเจ้า
ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะไปในินะเวห์ เพราะข้าพเจ้าทราบดีว่าพระ
องค์ทรงรักประชาชน และทรงให้อภัยแก่พวกเขา ข้าพเจ้าอยากตาย
ดีกว่าที่จะต้องผ่านสถานการณืเช่นนั้น

โยนาห์ออกจากนินะเวห์ไปทางตะวันออก ท่านนั่งลงดูซิว่า
จะมีอะไรเกิดขึ้น พระเจ้าทรงบันดาลให้ต้นละหุ่งโผล่ขึ้นปกป้อง
โยนาห์ไว้ภายใต้ร่มเงาของมัน โยนาห์ชอบใจต้นไม้ต้นนั้นมาก แต่
ในเวลากลางคืนนอนมากัดกินรากของมัน มันจึงเหี่ยว ดวงอาทิตย์
ร้อนระอุ โยนาห์ไม่อาจทนต่อความร้อนได้ ท่านกล่าวว่า ข้าพเจ้า
อยากตาย แต่พระเจ้าตรัสถามโยนาห์ว่า เจ้าไม่พอใจที่ต้นละหุ่งซึ่ง
โผล่ออกมาในเวลากลางคืนและเหี่ยวในเวลากลางวันมิใช่หรือ?
แล้วเราจะไม่รู้สึกเสียดายเมื่อนินะเวห์นครที่ยิ่งใหญ่ พร้อมกับ
เด็ก ๆ และสัตว์จำนวนมากมายหรือ? (โยนาห์)

43. การปกครองของพระเจ้า

ประกาศกดาเนียลกล่าวถึงภาพนิมิต ซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้แก่ท่านว่า มีบัลลังก์ได้ถูกตั้งขึ้น บุคคลผู้อาวูโสขึ้นไปนั่ง อภรณ์ของเขามีสีขาวเหมือนหิมะ ผมของเขามีสีขาวเหมือนขนแกะ บัลลังก์ของเขาเปรียบเสมือนเปลวไฟซึ่งมีล่อไฟที่พวยพุ่ง มีเปลวไฟพุ่งออกมาจากตัวเขา มีคนเป็นแสน ๆ รับใช้เขา คนเป็นล้าน ๆ ยืนอยู่ต่อหน้า

เหนือเมฆบนท้องฟ้าบุคคลผู้หนึ่งปรากฏตัว คล้ายกับบุตรแห่งมนุษย์ เขามายังผู้อาวูโสและถูกนำตัวไปอยู่เบื้องหน้า ผู้อาวูโสประทานอำนาจให้แก่เขา ตลอดจนความรุ่งเรือง และอำนาจประชาชนทั้งหมด ประชาชนทุกชาติทุกภาษารับใช้เขา การปกครองของเขาเป็นการปกครองตลอดนิรันดร ซึ่งจะไม่มีวันผ่านพ้นไป อาณาจักรของเขาจะไม่มีวันถูกทำลาย (ดาเนียล 7:9-14)

44. เพลงเกี่ยวกับผู้รับใช้ของพระเจ้า

ประกาศกท่านหนึ่งร้องเพลงเกี่ยวกับผู้รับใช้ ซึ่งปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าในทุกสิ่ง อาศัยท่านผู้เป็นบุคคลที่มีความนบนอบเชื่อฟัง พระยุติธรรมและความรอดของพระเจ้าจึงหลั่งลงมา ยังโลก

ดูเถิด นี่คือผู้รับใช้ของเรา เราสนับสนุนเขา เขาคือผู้ที่เราเลือกสรร เราชักเขา เราประทานพระจิตของเราแก่เขา เขาประกาศความจริงแก่นานาชาติ เขาไม่ออกเสียงดัง เขาไม่ตะโกน เขาไม่พยายามให้เสียงเขาดังออกมาตามถนนหนทาง เขาจะไม่ทำให้ไม้ข้อแตกหัก เขาจะไม่ทำให้ไม้ตะเกียงที่บริบทต้องดับไป เขานำความ

ยุติธรรมมาด้วยความซื่อสัตย์ เขาไม่เหน็ดเหนื่อย เขาจะไม่หยุดยั้ง จนกว่าเขาจะได้บันดาลให้เกิดความยุติธรรมขึ้นในโลก เกาะที่อยู่ห่างไกลรอคอยคำสั่งของเขา (อสย. 42:1-4)

45. โลกใหม่ของพระเจ้า

พระเจ้าตรัสว่า เราจะทำให้ทุกสิ่งใหม่เอี่ยม ฟ้าใหม่ แผ่นดินใหม่ สิ่งที่เคยเป็นมาจะถูกหลงลืม พวกเจ้าจะได้ชื่นชมและยินดีกับสิ่งที่เรากำลังจะสร้างขึ้น น้ำตาและความเศร้าโศกจะไม่มีอีกต่อไป จะไม่มีเด็กที่มีชีวิตอยู่เพียงสองสามวันอีกต่อไป จะไม่มีชายหญิงที่ต้องเสียชีวิตในยามสุดยอแด่แห่งชีวิตของพวกเขา จะไม่มีใครเอาสิ่งที่กระทำด้วยมือของเขาเองไปจากเขาได้ ก่อนที่เขาจะเรียกเรา เราก็จะตอบสนองเขาแล้ว เมื่อนั้นสุนัขป่าและลูกแกะจะกินอาหารเคียงข้างกัน สิงห์จะกินฟางเหมือนกับวัว จะไม่มีผู้ใดกระทำการที่ชั่ว ไม่มีผู้ใดกระทำการที่เป็นอันตราย (อสย. 65:17-25)

จากหนังสือ พันธสัญญาใหม่ พระเจ้าทรงปฏิบัติตามพระสัญญาของพระองค์ พระเยซูเจ้าคือพระเมสสิยาห์

46. พระองค์คือพระบุตรพระเจ้าผู้สูงสุด

พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลให้เป็นทูตของพระองค์ มา
ยังเมืองนาซาเร็ธ มาหาหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง ชื่อมารีย์ เธอหมั้นกับ
โยเซฟ จากตระกูลของกษัตริย์ดาวิด กาเบรียลมาหามารีย์พลาง
กล่าวว่า จงยินดีเถิดมารีย์ พระเจ้าสถิตกับเธอ พระองค์ทรงเลือกเธอ
มารีย์ตกใจกลัว คิดในใจว่าคำพูดเหล่านี้หมายความว่าอะไร แต่

กาเบรียลกล่าวว่า อย่ากลัวไปเลยมารีย์ เพราะพระเจ้าทรงโปรดปรานเธอ พระเจ้าทรงรักเธอ เธอจะตั้งครรภ์แล้วให้กำเนิดแก่บุตรชายคนหนึ่ง เธอจะต้องตั้งชื่อว่าเยซู พระองค์จะเป็นผู้ยิ่งใหญ่และได้ชื่อว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด

มารีย์ถามว่า เรื่องนี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร ในเมื่อข้าพเจ้ายังมีได้แต่งงานกับชายใด? กาเบรียลตอบเธอว่า พระจิตเจ้า พระอานุภาพของพระเจ้าผู้สูงสุดจะเสด็จมาเหนือเธอ เหตุว่าไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพระเจ้า มารีย์จึงกล่าวว่า ข้าพเจ้าคือผู้รับใช้ของพระเจ้า ขอให้สิ่งที่คุณพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ จงบังเกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าเถิด (ลก. 1: 27-28)

47. พระนามของพระองค์คือ อิมมานูแอล

“พระเจ้าสถิตกับเรา”

โยเซฟเป็นบุรุษผู้เที่ยงธรรมและศรัทธา ท่านสังเกตว่ามารีย์ซึ่งท่านได้หมั้นไว้ กำลังตั้งครรภ์ ในเมื่อท่านรักเธอ และไม่ปรารถนาจะกระทำการไม่เป็นความยุติธรรมต่อเธอ ท่านก็คิดถึงหาหนทางที่แยกห่างจากเธอโดยมิให้เป็นที่สังเกต แต่ในคืนนั้นเอง ท่านได้เห็นทูตสวรรค์ของพระเจ้า ทูตสวรรค์กล่าวกับท่านว่า โยเซฟบุตรของดาวิด อย่ากลัวไปเลย จงรับมารีย์ไว้เป็นภรรยาของเจ้าเถิด บุตรที่เธอตั้งครรภ์นั้นมาจากพระจิตของพระเจ้า เธอจะมีบุตรชาย แล้วเจ้าจะให้พระนามพระองค์ว่าเยซู เหตุว่าพระองค์จะทรงบันดาลให้ประชาชนได้คืนดีกับพระเจ้า ดังนั้น พระวาจาของพระเจ้าที่ตรัสผ่านทางประกาศกอิสยาห์ ก็จะเป็นจริงที่ว่า ดูเถิด สาวพรหมจารีจะตั้งครรภ์

เธอจะให้กำเนิดแก่บุตรชายคนหนึ่ง พระองค์จะได้นามว่าอิมมานูเอล และพระนามของพระองค์หมายความว่า "พระเจ้าสถิตกับเรา" (มธ. 1.)

48. พระองค์ประสูติที่เบธเลเฮม

ในเวลานั้น จักรพรรดิเอากัสตัสปกครองอยู่ที่กรุงโรม พระองค์ออกหมายกำหนดว่า บุรุษทุกคนในอาณาจักรของเรา จะต้องลงชื่อไว้ในทะเบียน ให้แต่ละคนจดทะเบียนในที่ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของครอบครัวของตน โยเซฟก็นำมารีย์ออกเดินทางจากนาซาเร็ธไปยังเบธเลเฮม บ้านเกิดของตระกูลษัตริย์ดาวิด ณ ที่นั้น มารีย์ได้ให้กำเนิดแก่บุตรชายคนหนึ่ง เป็นบุตรหัวปี เธอเอาผ้าอ้อมมาพันไว้ แล้ววางพระกุมารไว้บนรางหญ้า เหตุว่าไม่มีที่พักตามโรงแรม

มีคนเลี้ยงแกะอยู่ใกล้ ๆ เบธเลเฮม เขาเฝ้าฝูงแกะของพวกเขาอยู่ ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาหาเขา พวกเขาถูกโอบอ้อมด้วยแสงสว่างอันสดใส คนเลี้ยงแกะพากันหวาดกลัวมาก แต่ทูตสวรรค์กล่าวกับพวกเขาว่า อย่ากลัวไปเลย เรานำเอาความชื่นชมยินดีมาให้พวกเจ้าและประชาชนทั้งปวง วันนี้ในเมืองของดาวิดองค์พระผู้ไถ่ทรงบังเกิด พระองค์คือองค์พระเจ้า พวกเจ้าจะสังเกตพระองค์ได้ดังนี้ คือมีกุมารองค์หนึ่ง มีผ้าพันกายนอนอยู่บนรางหญ้า

ทันใดนั้น ก็มีทูตสวรรค์อีกเป็นจำนวนมากมารวมอยู่ในทุ่งนา พวกเขาทำร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าว่า ในสวรรค์มีการร้องเพลงชื่นชมยินดีถวายแด่พระเจ้า และในโลก มนุษย์จะได้รับสันติ เหตุว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขา แล้วคนเลี้ยงแกะก็อยู่กันตามลำพังอีกครั้งหนึ่ง

พวกเขาพูดกันว่า มาเถิด ให้เราไปที่ เบธเลเฮม ไปดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่นั่น พวกเขาก็รีบพากันไป พบมารีย์กับโยเซฟ และพระกุมารนอนอยู่ในรางหญ้า เขาได้เห็นด้วยตาของตัวเอง และเล่าสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสกับพวกเขาให้ผู้อื่นฟัง ทุกคนที่ได้ยินต่างพากันประหลาดใจ แต่มารีย์เก็บเรื่องเหล่านี้ไว้ใใจ และนำไปพิจารณา

พวกคนเลี้ยงแกะก็กลับไปหาฝูงแกะของพวกเขา พลังร้องเพลงสรรเสริญ และขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาได้เห็นและได้ยิน เมื่อพระกุมารอายุได้แปดวัน พระองค์ก็ได้รับนามที่กาเบรียลได้ประกาศไว้คือ เยชู ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าทรงช่วยให้รอด” (ลก. 2: 1-21)

49. พระองค์คือกษัตริย์ของชาวยิว

ในเวลาที่พระเยซูเจ้าทรงบังเกิดนั้น เฮอร์อดเป็นกษัตริย์ปกครองกรุงเยรูซาเล็ม ในขณะที่นั้นโหราจารย์จากทิศตะวันตกมายังกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาได้ถามว่า กษัตริย์ของชาวยิวที่ทรงบังเกิดใหม่นั้นอยู่ที่ไหน? เราได้เห็นดาวของพระองค์บนท้องฟ้า บัดนี้เรามาถวายคารวะแด่พระองค์

เมื่อกษัตริย์เฮอร์อดได้ยินดังนี้ ก็รู้สึกหวาดกลัวมาก บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มก็รู้สึกเช่นเดียวกัน เฮอร์อดเรียกบรรดาสมณะและธรรมาจารย์ที่รู้จักหนังสือศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ถามพวกเขาว่า พระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยให้รอดจะมาบังเกิดที่ไหน? พวกเขา ก็ตอบว่า พระองค์จะทรงบังเกิดที่เบธเลเฮม ประกาศมีคาห์ได้กล่าวไว้ว่า เบธเลเฮม ดินแดนของยูดาห์ เจ้าเป็นเมืองที่สำคัญของบรรดาพระราชานในเขตเมืองของเจ้า จะมีผู้ที่จะเป็นผู้นำประชาชนชาวอิสราเอลเสด็จมาบังเกิด

เฮอร์อดส่งโหราจารย์ไปยังเบธเลเฮมพลาংกล่าววว่า จงไปแสวงหาทารกผู้นั้น เมื่อพบพระองค์ก็กลับมาบอกให้เราทราบด้วย เราจะได้ไปนมัสการพระองค์ ในขณะที่บรรดาโหราจารย์เริ่มออกเดินทาง ดาวที่พวกเขาเห็นทางทิศตะวันตกก็นำหน้าพวกเขาต่อไป ไปหยุดอยู่เหนือบ้านซึ่งพระเยซูเจ้าประทับอยู่ พวกเขามีความปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่ง พวกเขาเข้าไปในบ้าน ได้พบกับมารีย์และพระกุมาร พวกเขาจึงกราบลงนมัสการพระองค์ แล้วถวายของขวัญให้แก่พระองค์ ซึ่งประกอบด้วย ทองคำ กำยาน และมดยอบ แต่ในเวลากลางคืนพระเจ้าทรงสั่งมิให้พวกเขากลับไปหาเฮอร์อด ดังนั้น พวกเขาจึงเดินทางกลับบ้านเมืองโดยทางอื่น (มธ. 2:1-12)

50. พระองค์ทรงถูกตามล่า

ในเวลาากลางคืน พระเจ้าทรงสั่งโยเซฟในฝันว่า จงลุกขึ้น นำพระกุมารและมารดาไปยังประเทศอียิปต์ และจงอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะบอกเจ้าเป็นอย่างอื่น เฮโรดปรารถนาจะแสวงหาพระกุมารเพื่อฆ่าพระองค์ ในคืนนั้นเอง โยเซฟก็ลุกขึ้น หลบหนีไปยังประเทศอียิปต์พร้อมกับมารีย์และพระกุมารเยซู แต่เฮโรด สังเกตว่าบรรดาโหราจารย์มิได้กลับมายังกรุงเยรูซาเล็ม เฮโรดโกรธมากจึงสั่งให้ฆ่าทารกชายในเบธเลเฮม และรอบ ๆ เมืองที่มีอายุต่ำกว่าสองปีทุกคนต่อมาเมื่อเฮโรดสิ้นชีวิตแล้ว ทูตสวรรค์ก็มาบอกกับโยเซฟในฝันว่า จงลุกขึ้นเถิด แล้วนำพระกุมารและพระมารดากลับไปยังดินแดนอิสราเอล โยเซฟก็ลุกขึ้นเดินทางกลับดินแดนอิสราเอล พร้อมกับมารีย์และพระกุมารเยซูแล้วตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นาซาเร็ธ (มธ. 2:13-23)

51. พระองค์ทรงเป็นของพระเจ้า

ทุก ๆ ปีบิดามารดาของพระเยซู เดินทางไปแสวงบุญที่กรุงเยรูซาเล็มในโอกาสฉลองปีสกา เมื่อพระเยซูอายุได้สิบสองปีทั้งสองก็พาพระองค์ไปด้วย เมื่อวันฉลองสิ้นสุดลงทั้งสองก็ออกเดินทางกลับบ้าน แต่พระเยซูยังอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม บิดามารดามิได้ทันสังเกต

เย็นวันนั้นทั้งสองก็ตามหาพระองค์ในหมู่ญาติมิตร เมื่อไม่พบพระองค์ ทั้งสองก็เดินทางกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งสองเสาะหาบุตรชายทั่วเมือง ในวันที่สามจึงพบพระองค์ในพระวิหาร พระเยซูเจ้าประทับนั่งอยู่กับบรรดาอาจารย์พระคัมภีร์ พระองค์สดับฟังและ

ถามพวกเขา ทุกคนประหลาดใจในคำถามคำตอบที่เปี่ยมด้วยความ
ปรีชาฉลาด

เมื่อบิดามารดาเห็นพระองค์ ทั้งสองก็รู้สึกตื่นตันใจ พระ
มารดาถามกับพระองค์ว่า ทำไมลูกกระทำกับเราดังนี้? พ่อกับแม่
เที่ยวตามหาลูก เราเป็นห่วงมาก พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า พ่อกับแม่
ตามหาลูกทำไม? พ่อกับแม่ไม่ทราบหรือว่า ที่ของลูกนั้นอยู่ในบ้าน
ของพระบิดา? แล้วพระเยซูเจ้าก็เดินทางกลับพร้อมกับท่านทั้งสอง
ไปยังเมืองนาซาเร็ธ และทรงนบনอบต่อท่านทั้งสอง (ลก. 2:41-52)

52. ประจักษ์พยานของยอห์นผู้ทำพิธีล้าง

ยอห์น บุตรของสมณะชื่อเศคาริยาห์และเอลีซาเบธภรรยา
ของเขา อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร เมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้ท่านเป็น
ทูตของพระองค์ ท่านก็เดินทางไปยังที่แห่งหนึ่งใกล้แม่น้ำจอร์แดน

พลางกล่าวกับประชาชนว่า จงเปลี่ยนวิถีชีวิตของท่าน มารับพิธีล้างที่จอร์แดน เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงให้อภัยท่าน ประกาศกอิสยาห์เคยกล่าวไว้ว่า

จะมีเสียงร้องมากจากถิ่นทุรกันดารว่า จงเตรียมทางไว้ต้อนรับพระเจ้า จงทำให้หนทางตรง เพื่อรับเสด็จพระเจ้า หุบเขาทุกแห่งจะถูกยกให้สูงขึ้น ภูเขาและเนินเขาทั้งหลายจะถูกปรับให้ต่ำลง สิ่งใดที่คดเคี้ยวจะถูกปรับให้ตรง ที่โศขรจะจะถูกปรับให้เรียบ และมนุษยชาติทั้งมวลจะได้เห็นพระพรแห่งความรอดของพระเจ้า (อิสย. 40:3-5)

หลายคนมาหายอห์นที่แม่น้ำจอร์แดน พวกเขาขอรับพิธีล้าง พลางถามว่า พวกเราควรทำอะไร? ยอห์นกล่าวว่า ผู้ใดมีเสื้อคลุมสองตัวก็แบ่งให้กับผู้ที่ไม่มี ผู้ที่มีอาหารพอเพียง ก็จงแบ่งปันกับผู้ที่ยิวโหย ท่านกล่าวกับผู้เก็บภาษีว่า อย่าเรียกร้องเกินกว่าที่กำหนดไว้ และกล่าวกับทหารว่า อย่าปล้นสะดม อย่าเรียกค่าไถ่ จงพอใจในเงินเดือนที่ท่านได้รับ

หลายคนคิดว่า ยอห์นคือพระเมสสิยาห์ องค์พระผู้ไถ่ ยอห์นกล่าวกับพวกเขาว่า ข้าพเจ้าล้างท่านด้วยน้ำเท่านั้น ภายหลังข้าพเจ้าจะมีอีกบุคคลหนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่เหมาะสมที่จะแก้สายรองพระบาทของพระองค์ พระองค์จะโปรดพิธีล้างให้แก่ท่านด้วยพระจิตและไฟแห่งการพิพากษา (ลก. 3:1-18)

53. สักขีพยานของพระบิดา

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงพระชนมายุได้ประมาณสามสิบพรรษา พระองค์เสด็จมาหายอห์นที่แม่น้ำจอร์แดน พระองค์ทรงรับพิธีล้าง

ดังเช่นผู้อื่น แล้วพระองค์ทรงอธิษฐานภาวนา ในเวลานั้นเอง สวรรค์ก็เปิดและพระจิตเจ้าเสด็จมาเหนือพระเยซูเจ้าคล้ายนกพิราบที่ร่อนบินอยู่เบื้องบน มีเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า ท่านผู้นี้คือบุตรที่รักของเรา เราพอใจในตัวท่าน (ลก. 3:21-23)

พระเยซูเจ้า ทรงสั่งสอนและทรงบำบัดรักษา จงเปลี่ยนชีวิตของท่าน

54. คำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า

พระเยซูเจ้าเสด็จมาที่กาลิลี พระองค์ทรงเทศนาพระวรสารของพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า วันเวลามาถึงแล้วพระอาณาจักรของ

พระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว จงกลับใจเถิด และจงเชื่อในคำสอนที่เรา
นำมาสอน (มก. 1:14-15)

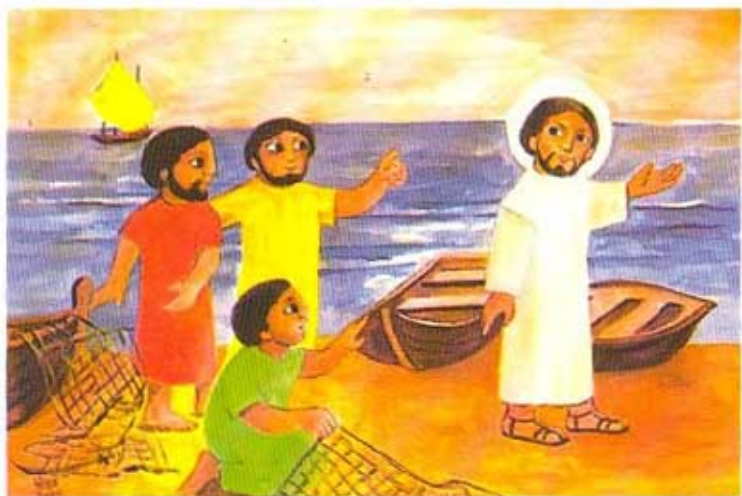
เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธบ้านเกิดของพระองค์
พระองค์ก็เสด็จไปที่ศาลาธรรมในวันสัปดาห์ใด ณ ที่นั้น พระองค์ทรง
อ่านบทความจากหนังสือประกาศกอิสยาห์ที่ว่า พระจิตของพระเจ้า
ทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เหตุว่าพระองค์ได้ทรงเลือกข้าพเจ้า พระองค์
ทรงส่งข้าพเจ้าไปเทศนาข่าวดีให้แก่ผู้ยากจน ให้กล่าวกับผู้ที่ถูกจอง
จำว่า พวกท่านได้รับการปลดปล่อยแล้ว ให้กล่าวกับคนตาบอดว่า
พวกท่านจะมองเห็น ให้กล่าวกับผู้ที่ถูกกดขี่ว่าพวกท่านได้รับอิสรภาพ
และให้ประกาศวันเวลาแห่งพระเมตตาของพระเจ้า

พระเยซูเจ้าทรงอธิบายแก่ผู้ที่อยู่ในศาลาธรรมว่า วาจาที่ท่าน
เพิ่งได้ยินนี้ เป็นความจริงขึ้นมาในวันนี้ตอนแรกพวกเขา รู้สึกตื่นเต้น
แต่แล้วพวกเขาก็มานั่งคิดว่า เขามีลูกของโยเซฟหรือ? พระเยซู
เจ้าตรัสตอบเขาว่า เราขอบอกความจริงกับท่านว่า ไม่มีประกาศก
คนใด ที่ได้รับการต้อนรับในบ้านเกิดของตน

เมื่อผู้ที่อยู่ในศาลาธรรมได้ยินดังนั้น พวกเขาโกรธแค้น พวกเขา
พากันลุกขึ้น ขับไล่พระองค์ออกไปจากเมือง ด้วยความตั้งใจที่
จะโยนพระองค์ลงไปในเหว แต่พวกเขาก็ไม่สามารถทำร้ายพระองค์
ได้ (ลก. 4:16-30)

55. ชาวประมงตัดสินใจจะติดตามพระองค์

พระเยซูเจ้าเสด็จไปถึงชายฝั่งทะเลสาบกาลิลี ณ ที่นั้น พระองค์
ได้พบกับซีโมน หรือ เปโตรและอันดรูว์น้องชายของพวกเขา กำลัง
จะเหวี่ยงแหลงไป เพราะพวกเขาเป็นชาวประมง พระเยซูตรัสกับ

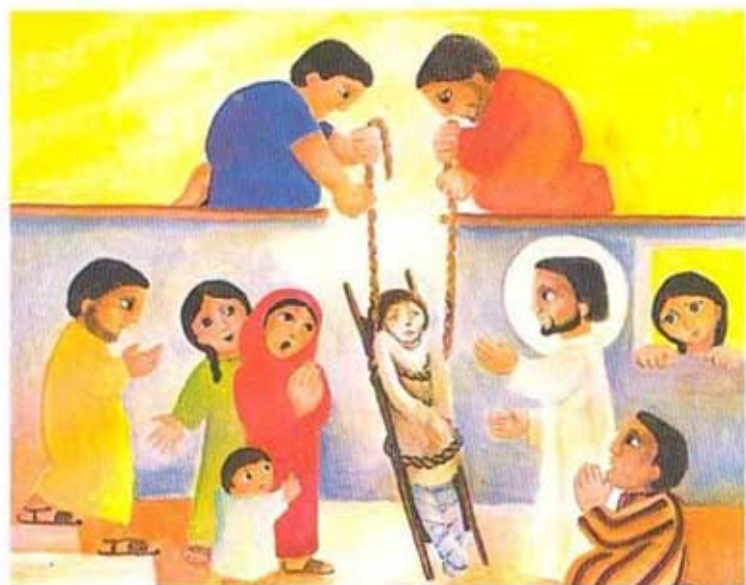
พวกเขาว่า มากับเราเถิด เราจะให้พวกท่านเป็นชาวประมงหามนุษย์ ทั้งสองก็ทิ้งเรือและบิดาของเขา ติดตามพระเยซูเจ้าไปทันที

56. คนง่อยเดินได้

พระเยซูเจ้าเสด็จมาที่เมืองคาเปอร์นาอุมอีกครั้งหนึ่ง ไม่นาน เมืองทั้งเมืองก็รู้ว่าพระองค์ประทับอยู่ที่นั่น ผู้คนรีบวิ่งมาแออัดกันอยู่ ที่บ้านและรอบประตูบ้าน พระเยซูเจ้าตรัสกับพวกเขาว่า พระเจ้าทรงรักพวกเขา

แล้วมีชายสี่คนแบกคนง่อยมา พวกเขาปรารถนาจะนำเพื่อน ที่เป็นง่อยมาหาพระเยซูเจ้า แต่ฝูงชนไม่หลีกทางให้ พวกเขาผ่านไปไม่ได้ ดังนั้น ชายทั้งสี่จึงปีนขึ้นไปบนหลังคาที่เรียบ เจาะรูที่เพดาน เหนือที่ซึ่งพระเยซูเจ้าประทับอยู่ แล้วค่อย ๆ หย่อนคนง่อยลงมา บนแคร่ พระเยซูเจ้าทรงเห็นว่าพวกเขาไว้วางใจในพระองค์ พระองค์ จึงตรัสกับคนง่อยว่า ความผิดของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว

ธรรมจารย์บางคนได้ยื่นสิ่งที่พระเยซูเจ้าตรัส พวกเขาคิดในใจว่า เขาบังอาจพูดเช่นนี้ได้ได้อย่างไร? นี่เป็นการกล่าวพรูสวาทซ์ต ๆ ไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถให้อภัยบาปได้

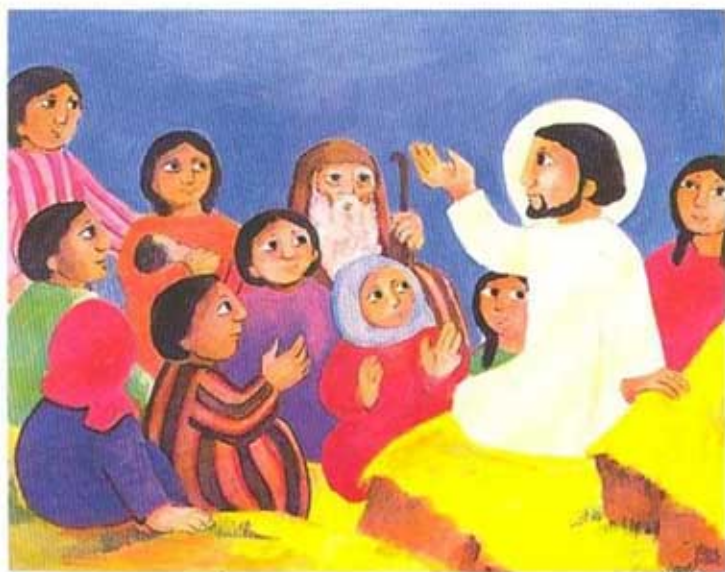
มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่จะทรงกระทำเช่นนี้ได้ พระเยซูเจ้าทรงอ่านความคิดของพวกเขาได้ พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า พวกท่านคิดอะไรอยู่ในใจ? อะไรจะพูดได้ง่ายกว่ากัน จะพูดว่า บาปของเจ้าได้รับการอภัยหรือจะพูดว่า เจ้าคนง่อยเอ๊ย จงลุกขึ้นแบกแคร่ของเจ้า แล้วเริ่มเดิน? แต่เพื่อให้ท่านรู้ว่า เราสามารถอภัยบาปในโลกได้ อาศัยอำนาจของพระบิดา พระองค์จึงหันไปตรัสกับคนง่อยว่า จงลุกขึ้น เอาแคร่ของเจ้าแบกกลับไปบ้านได้ ชายผู้นั้นก็ลุกขึ้นยืนทันที หยิบแคร่ของเขาแล้วเดินออกไป ทุกคนเห็นเหตุการณ์นี้ได้ พวก

เขาพากันสรรเสริญพระเจ้า พลังกล่าวว่า เราไม่เคยเห็นอะไรเช่น
นี้เลย (มก. 2:1-12)

57. พระเยซูเจ้าทรงเรียกคนบาป

คนเก็บภาษีนั้นมีชื่อเสียงไม่ค่อยดีนัก พวกเขา มักเรียกเก็บเงิน
มากกว่าที่กำหนดไว้ พวกเขาทำงานให้ชาวโรมัน ซึ่งกำลังยึด
ประเทศของพวกเขาอยู่ ด้วยเหตุนี้พวกฟาริสีจึงไม่ต้องการไปยุ่ง
เกี่ยวกับพวกเขาเลย

วันหนึ่ง พระเยซูเจ้าทรงดำเนินอยูริมฝั่งทะเลกาลิลี พระองค์
ทรงเห็นคนเก็บภาษีชื่อเลวี นั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานของเขา พระเยซูเจ้า
ตรัสกับเขาว่า จงตามเรามา เลวีก็นั่งขึ้นติดตามพระเยซูเจ้าไป เมื่อ
พระเยซูเจ้าทรงรับประทานอาหารที่บ้านของเลวี มีคนเก็บภาษีและ

คนบาปเป็นจำนวนมากร่วมโต๊ะกับพระองค์และพวกสาวก พวกเขา ฟาริสีและธรรมจารย์เห็นเข้า จึงกล่าวกับศิษย์ของพระองค์ว่า เขาร่วมกับประทานกับคนบาปได้อย่างไร? พระเยซูเจ้าทรงได้ยินคำถามนั้น พระองค์จึงตรัสตอบว่า คนเจ็บป่วยต่างหากที่ต้องการหมอ มิใช่ผู้ที่มีสุขภาพดี เรามิได้มาเพื่อเรียกคนดี แต่เพื่อเรียกคนบาป (มก. 2:13-17)

58. พระเยซูเจ้าทรงเลือกอัครสาวกทั้งสิบสอง

พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นบนเนินเขา พระองค์ทรงเรียกบรรดาสาวกที่พระองค์ทรงเลือกไว้ พวกเขาเข้ามาหาพระองค์ รวมทั้งหมดสิบสองคน พวกเขาจะต้องติดตามพระองค์ไปตลอดเวลา เพื่อดูว่าพระองค์จะทรงกระทำอะไรและรับฟังสิ่งที่พระองค์จะทรงสอน พระองค์ทรงปรารถนาจะส่งพวกเขาทั้งสิบสองคนออกไปเป็นอัครสาวกของพระองค์ เพื่อเขาจะได้ประกาศสอนข่าวดีต่อ ๆ ไปและรักษาผู้ป่วยในพระนามของพระองค์ อัครสาวกสิบสองคนคือ ซีโมน ซึ่งพระองค์ทรงประทานนามว่า เปโตร ยากอบและยอห์นน้องชายของเขา อันดรูว์ ฟีลิป บาร์โธโลมิว มัทธิว (ซึ่งมีชื่อว่าเลวีด้วย) โทมัส ยากอบบุตรของอัลเฟอัส ธัดเดอัส ซีโมน และยูดาส อิสคาริโอท ซึ่งจะทรยศต่อพระองค์ในเวลาต่อมา (มก. 3:13-19)

59. พระเยซูเจ้าทรงเลือกประชากรกลุ่มหนึ่ง

พระเยซูเจ้าเสด็จไปทั่วแคว้นกาลิลี พระองค์ทรงสอนในศาลาธรรมและทรงประกาศพระวรสารของพระเจ้า พระองค์ทรงรักษาผู้ที่

เจ็บป่วยและผู้ที่ย่ำเท้าทุกข์ทรมาน ประชากรกล่าวถึงพระองค์ทั่วทั้งประเทศ มีผู้คนที่อยู่ห่างไกลเข้ามาหาพระองค์ เมื่อเห็นมีฝูงชนเป็นจำนวนมากมาชุมนุมกัน พระเยซูเจ้าจึงเสด็จขึ้นบนเนินเขา พระองค์ประทับนั่งลง พวกสาวกก็ตามพระองค์ไป พระองค์เริ่มสอนว่า

ผู้ที่ยากจนในสายพระเนตรของพระเจ้า จงยินดี เหตุว่าอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา

ผู้ที่มีความทุกข์ จงยินดี เหตุว่า พระเจ้าจะทรงปลอบโยนเขา

ผู้ที่ไม่ได้รับความรุนแรง จงยินดี เหตุว่าพระเจ้าจะทรงให้เขาครอบครองแผ่นดิน

ผู้ที่ปรารถนาให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จไป จงยินดี เหตุว่าพระเจ้าจะทรงบันดาลให้ ความปรารถนาของเขาเป็นความจริง

ผู้ที่มีความเมตตา จงยินดี เหตุว่าพระเจ้าจะทรงพระเมตตาต่อเขา ผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์ จงยินดี เหตุว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า

ผู้ที่สร้างสันติ จงยินดี เหตุว่า พระเจ้าจะทรงโปรดให้เขาเป็นบุตรของพระองค์

ผู้ที่ถูกเบียดเบียนเพราะเขากระทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า จงยินดี เหตุว่าพระอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา (มธ. 4:23-25, 5:1-10)

60. กฎชีวิตของพระเยซูเจ้า

ท่านทราบถึงพระบัญญัติที่กล่าวว่า อย่าฆ่าคน ใครฆ่าผู้อื่น ก็จะถูกตัดสิน แต่บัดนี้เรากล่าวกับท่านว่า ผู้ใดโกรธพี่น้องของตน บุคคลผู้นั้นจะถูกตัดสิน (มธ. 5:21)

หากท่านกำลังนำของไปถวายแด่พระเจ้า แล้วจำได้ว่าพี่น้องของท่านมีข้อบาดหมางกับท่าน จงวางของถวายไว้ต่อหน้าพระแท่นหันกลับไปคืนดีกับพี่น้องเสียก่อน แล้วจึงนำของมาถวาย (มธ. 5:23)

ท่านทราบดีถึงพระบัญญัติที่กล่าวว่า ผู้ที่แต่งงานต้องซื่อสัตย์ต่อกันและกัน บัดนี้เราบอกกับท่านว่า ผู้ใดมีความใคร่ในหญิงหรือชายใดในหัวใจ เขาผู้นั้นเป็นผู้ที่ไม่ซื่อสัตย์แล้ว (มธ. 5:27-27)

ท่านได้เคยเรียนรู้มาว่า จงรักเพื่อนมนุษย์และเกลียดศัตรู บัดนี้ขอเราบอกกับท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีต่อผู้ที่กระทำผิดต่อท่าน หากท่านกระทำดั่งนั้น ท่านก็คือบุตรของพระบิดาเจ้าของท่านในสวรรค์ พระองค์ทรงปล่อยดวงอาทิตย์ให้ฉายแสงเหนือคนดีและคนชั่ว พระองค์ทรงส่งฝนมายังคนดีและคนชั่ว (มธ. 5:43-45)

จงรักศัตรูของท่าน ช่วยเหลือเขา ให้เขายืมสิ่งที่เขาไม่มี แม้ว่าท่านอาจจะไม่ได้กลับคืนมาพระเจ้าจะทรงประทานบำเหน็จให้แก่ท่าน เหตุว่าพระองค์ทรงพระคุณความดี แม้ต่อผู้ออกตัญญูและคนบาป จงมีเมตตาจิตดั่งเช่นพระองค์ (ลก. 6:35-36)

อย่าตัดสินกันและกัน แล้วพระเจ้าจะไม่ทรงตัดสินท่าน อย่ากล่าวโทษผู้ใด แล้วพระเจ้าจะไม่กล่าวโทษท่าน จงยกหนี้ให้แก่กันและกัน แล้วพระเจ้าจะทรงยกให้ท่าน จงให้แล้วพระเจ้าจะทรงประทานให้แก่ท่าน (ลก. 6:37-38)

61. คำภาวนาของสาวก

พระเยซูเจ้าตรัสกับสานุศิษย์ของพระองค์ว่า ท่านต้องอธิษฐานภาวนาดังนี้

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จไปในแผ่นดิน เหมือนในสวรรค์ โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้ โปรดประทานอภัยโทษแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น โปรดช่วยไม่ให้ข้าพเจ้าแพ้กการผจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ (ลก. 6:37-38)

62. พระเยซูเจ้าทรงประทานชีวิตให้กับผู้ที่ตายไปแล้ว

พระเยซูเจ้าเสด็จพร้อมกับสาวกไปยังเมืองนาอิน มีประชาชนตามพระองค์ไปเป็นจำนวนมาก ขณะที่พระองค์เสด็จไปถึงประตูเมือง พระองค์ก็พบกับชบวนศพ มีชายหนุ่มคนหนึ่งกำลังถูกนำไปฝัง เขาเป็นบุตรชายคนเดียวของมารดา นางเป็นหญิงม่ายและบัดนี้นางอยู่คนเดียว เพื่อนบ้านและเพื่อน ๆ ของนางเดินทางไปที่หลุมศพพร้อมกับนางด้วย

พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นหญิงผู้นั้น และทรงรู้สึกสงสารนางมาก พระองค์ตรัสกับนางว่า อย่าร้องไห้เลย แล้วพระองค์ก็เสด็จไป เอาพระหัตถ์วางบนแคร่หามศพ ผู้ที่หามศพหยุดนิ่ง พระเยซูเจ้าตรัสกับชายหนุ่มว่า เราบอกให้เจ้าลุกขึ้น ผู้ตายก็ลุกขึ้น และเริ่มสนทนา พระเยซูเจ้าจึงทรงมอบเขาให้กับมารดา

บรรดาผู้ที่เห็นเหตุการณ์ต่างรู้สึกเกรงขาม แล้วพากันสรรเสริญพระเจ้าว่า ประกาศผู้ยิ่งใหญ่มาอยู่ท่ามกลางเรา พระเจ้าพระองค์เองทรงช่วยเหลือประชากรของพระองค์ ชาวคราวเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูเจ้า ทรงกระทำให้แก่เพื่อนมนุษย์ได้แม้ออกไปทั่วดินแดนแถบนั้น (ลก. 7:11-17)

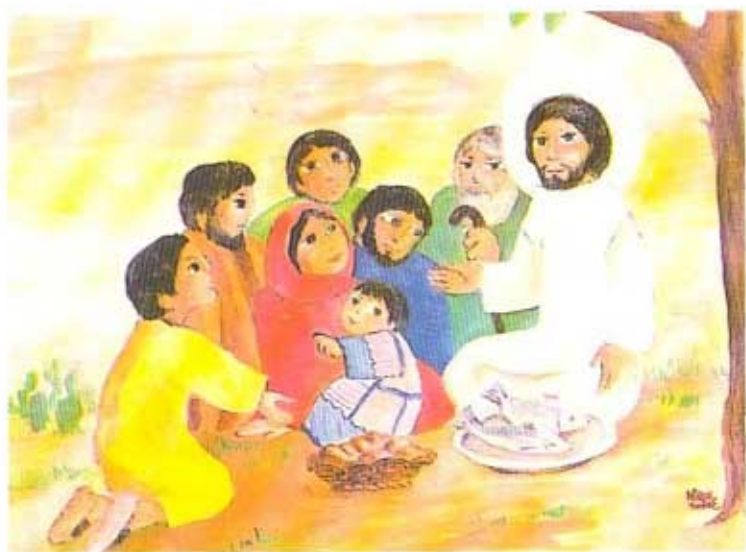
63. ท่านกลัวไปทำไม?

เย็นวันหนึ่งพระเยซูเจ้าตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า ให้เราข้ามไปอีกฝากหนึ่งของทะเลสาบ พวกเขาจึงลงเรือออกเดินทาง

ทันใดนั้น เกิดมีพายุใหญ่ทำให้ทะเลปั่นป่วน คลื่นสูงขึ้นและน้ำก็เริ่มเข้าเรือ แต่พระเยซูเจ้ายังทรงหลับอยู่ที่ท้ายเรือ พวกสาวกปลุกพระองค์พลางกล่าวว่า พระอาจารย์ พระองค์ไม่สนพระทัยหรือ? เรากำลังจะจมน้ำตาย

แล้วพระเยซูเจ้าก็ทรงลุกขึ้น ทรงบังคับลม ตรัสกับทะเลว่า เจียบซี จงสงบลง ลมก็หยุด แล้วทุกอย่างก็สงบอีกครั้งหนึ่ง พระเยซูเจ้าตรัสกับสาวกว่า ทำไมพวกท่านจึงกลัวนัก? เหตุใดท่านจึงไม่มีความเชื่อ? พวกสาวกเปี่ยมด้วยความเกรงขามพลางกล่าวกันว่า พระองค์ทรงเป็นอะไรที่มากกว่ามนุษย์กระมัง? แม้คลื่นลมก็นบสนองต่อพระองค์ (ลก. 4:35-41)

64. ผู้หิวโหยได้รับการเลี้ยงดู

พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาจะอยู่ตามลำพังกับพวกอัครสาวก แต่ประชาชนติดตามพระองค์ไปทั่วทุกแห่ง พระเยซูเจ้าตรัสกับประชาชนถึงชีวิตที่พระเจ้าทรงประทานให้ พระองค์ทรงรักษาทุกคนที่ต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ ตกเย็นบรรดาสาวกทั้งสิบสองเข้ามาหาพระองค์พลางกล่าวว่า โปรดสั่ง ประชาชนเข้าไปในชนบทเถิด เพื่อพวกเขาจะได้มีที่พักอาศัยและมีอาหารรับประทานที่นี่เป็นที่โดดเดี่ยวกลางทะเลทราย แต่พระเยซูเจ้าตรัสว่า พวกท่านจงไปหาอะไรมาให้เรารับประทาน พวกเขากล่าวว่า เรามีเพียงขนมปังห้าก้อน และปลาสองตัว เราต้องไปหาซื้ออาหารให้แก่คนเหล่านี้ก่อน เพราะมีคนที่หมดประมาณห้าพันคนอยู่ที่นั่น พร้อมกับสตรีและเด็ก ๆ

แต่พระเยซูเจ้าตรัสว่า ให้พวกเขา นั่งลงเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละห้าสิบคน พวกเขาจะทำตามที่พระเยซูเจ้าทรงสั่ง พระเยซูเจ้าทรงรับเอาขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวไว้ ทรงยกพระเนตรขึ้นเบื้องบน และอวยพรขนมปังและปลา ทรงบิออก แล้วสั่งให้พวกเขาออกไปแจกจ่ายแก่ฝูงชน ทุกคนที่อยู่ที่นั่นต่างได้รับประทานจนอิ่มหนำแล้วยังมีขนมปังเหลืออีกสิบสองตะกร้า (ลก. 9:10-17)

65. บังบันดาลชีวิต

ผู้คนที่ได้รับประทานปังกล่าวกันว่า ท่านผู้นี้คือประกาศกซึ่งพระเจ้าทรงส่งมาในโลก พระเยซูเจ้าทรงทราบ ว่า พวกเขาต้องการ บังคับให้พระองค์เป็นกษัตริย์ของพวกเขา พระองค์จึงทรงหลบไปประทับอยู่แต่เพียงลำพัง

วันรุ่งขึ้นเขาพากันมาที่คาเปอร์นาอุมเพื่อเสาะหาพระองค์ แล้วเขาถามพระองค์ว่า พระองค์มาที่นี่เมื่อไร? พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า เรารู้ดีว่าพวกท่านตามหาเรา เพราะท่านได้รับประทานขนมปังจนอิ่ม แต่พวกท่านอย่าแสวงหาขนมปังที่ไม่ยั่งยืน จงแสวงหาปังที่จะนำมาซึ่งชีวิตนิรันดร์

แล้วพวกเขาถามว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรกับเรา? พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า พระเจ้าทรงปรารถนาเพียงสิ่งเดียว คือให้ท่านเชื่อในผู้ที่พระองค์ทรงส่งมา เราคือปังซึ่งบังนดาลชีวิต ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเราจะไม่หิวอีกเลย ผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย (ยน. 6)

66. พวกสาวกประกาศความเชื่อของพวกเขา

พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาอยู่ในที่เปลี่ยวแห่งหนึ่ง พวกสาวกอยู่กับพระองค์ด้วย พระองค์จึงถามพวกเขาว่า ประชาชนเขาว่าเราเป็นใคร? พวกเขาตอบว่า บางคนว่าพระองค์คือยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง บ้างก็ว่าเป็นเอลียาห์ หรือประกาศกท่านหนึ่งที่กลับมา พระเยซูเจ้าตรัสถามพวกเขาว่า แล้วพวกท่านเล่า ท่านคิดว่าเราเป็นใคร? เปโตรจึงกล่าวขึ้นว่า พวกเราเชื่อว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์องค์พระผู้ไถ่ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้

พระเยซูเจ้าทรงกำชับมิให้สาวกของพระองค์เล่าเรื่องนี้ให้ผู้ใดฟัง พระองค์ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์จะถูกบรรดาผู้อาวุโส หัวหน้าสมณะและบรรดาอาจารย์พระคัมภีร์ปฏิเสธร พระองค์ถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงกลับคืนชีพ พระเยซูเจ้าทรงหมายถึงพระองค์เอง (ลก. 9:18-22)

67. ประจักษ์พยานของพระบิดา

พระเยซูเจ้าทรงนำเปโตร ยากอบและยอห์นขึ้นไปบนภูเขากับพระองค์ เพื่อไปอธิษฐานภาวนา ในขณะที่พระองค์ทรงอธิษฐานภาวนาอยู่นั้น พระพักตร์ของพระองค์เปลี่ยนไป และอาการของพระองค์สุกใสเหมือนสายฟ้าแลบ ทันใดนั้นบุรุษสองคนคือโมเสสและเอลียาห์ ก็สนทนากับพระองค์อยู่ที่นั่น แสงสิริรุ่งเรืองเปล่งประกายมายังพวกเขา บุรุษทั้งสองท่านสนทนากับพระเยซูเจ้า เกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม เพื่อให้สำเร็จไปตามพระประสงค์ของพระเจ้า

เปโตรและอัครสาวกอีกสองคนหลับไป เมื่อทั้งสามตื่นขึ้น พวกเขาได้พบพระเยซูเจ้าทรงมีอาภรณ์เป็นประกายสุกใส ได้เห็นบุรุษอีกสองท่านอยู่กับพระองค์ ขณะที่บุรุษทั้งสองท่านกำลังจะจากไป เปโตรกล่าวว่า พระอาจารย์เจ้า พวกเรามีความสุขเหลือเกินที่ได้อยู่ที่นี้ ให้เราสร้างกระโจมสามหลัง หลังหนึ่งสำหรับพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส และอีกหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์ เขาไม่ทราบว่าเขากำลังพูดอะไรออกไป ในขณะที่เปโตรพูดอยู่นั้น ก็มีเมฆหนาดำ ลงมาปกบ็องภูเขานั้นไว้ มีเสียงมาจากเมฆว่า นี่คือนบุตรของเรา ผู้ที่เราได้เลือกสรร จงฟังท่าน เมื่อเสียงสงบลง พวกเขา ก็เห็นแต่เพียงพระเยซูเจ้า ในขณะที่นั้น พวกสาวกมิได้เล่าสิ่งที่เขาได้พบเห็นบนภูเขานั้น ให้ผู้ใดฟัง (ลก. 9:28-36)

พระเยซูเจ้าทรงสอนเกี่ยวกับ ชีวิตของพระเจ้า และเพื่อนมนุษย์

68. พระเจ้าทรงประทานชีวิตนิรันดรให้แก่ผู้ใด?

มีนักกฎหมายคนหนึ่ง ผู้มีความชำนาญในกฎบัญญัติของโมเสส พยายามทดสอบพระเยซูเจ้า เขาถามพระองค์ว่า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไร เพื่อจะได้มาซึ่งชีวิตนิรันดร? พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า พระคัมภีร์เขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าอย่างไรเล่า? นักกฎหมายผู้นั้นตอบ

ว่า เจ้าจะต้องรักพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จนสุดจิตใจ สุดวิญญาน สุดกำลัง และรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า ท่านให้คำตอบที่ถูกต้องแล้ว ท่านจงไปปฏิบัติดังนี้ แล้วชีวิตนิรันดรจะเป็นของท่าน ชายผู้นั้นต้องการจะปกป้องตัวเอง เขากล่าวกับพระเยซูเจ้าว่า แต่ใครเล่าที่เป็นเพื่อนมนุษย์ของข้าพเจ้า

พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า มีชายคนหนึ่งกำลังเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองเยรีโค เขาถูกโจรปล้น พวกโจรได้ปล้นทุกอย่างที่เขามี ทุบตีเขา และทิ้งเขาไว้ในสภาพที่สาหัส เกือบสิ้นชีวิต สมณะผู้หนึ่งเดินผ่านมาทางนั้น เห็นเขาก็เดินผ่านไป ชาวเลวีคนหนึ่งผ่านมาทางนั้น เห็นเขาแต่มิได้หยุด ที่สุดชาวสะมาเรียผู้หนึ่ง ซึ่งเป็นคนต่างชาติเดินผ่านมา เขาเห็นชายผู้ที่ย่ำเจ็บ ก็รู้สึกสงสาร เขาเข้าไปทำความสะอาดบาดแผลและพันผ้าให้ แล้วเขาก็นำขึ้นหลังม้าไปยังโรงแรมแห่งหนึ่ง วันรุ่งขึ้น ก่อนที่เขาจะออกเดินทาง เขาฝากเงิน

ไว้กับเจ้าของโรงแรมพลางกล่าวว่า ช่วยดูแลเขา เงินที่ท่านจ่ายเกิน
ไปนั้น ข้าพเจ้าจะคืนให้เมื่อกลับมา

พระเยซูเจ้าตรัสถามนักกฎหมายผู้นั้นว่า ท่านคิดอย่างไร? ใน
สามคนนี้ ใครพิสดูจนให้เห็นว่าเขาเป็นเพื่อนมนุษย์ของผู้ที่ถูกโจร
ปล้น? เขาตอบว่า คนที่ได้แสดงความเมตตาต่อเขา พระเยซูเจ้าจึง
ตรัสกับเขาว่า ท่านจงไปกระทำเช่นเดียวกัน (ลก. 10:25-37)

69. พระเจ้าจะทรงรับผู้ใดเข้าในพระอาณาจักรของ พระองค์?

พระเยซูเจ้าตรัสว่า เมื่อบุตรแห่งมนุษย์เสด็จกลับมา พระองค์
จะทรงเรียกประชาชนทั้งหลายมาชุมนุมกัน พระองค์จะทรง
พิพากษามนุษย์ และแยกมนุษย์ออกจากกัน ดังที่คนเลี้ยงแกะแยก
แกะออกจากแพะ พระองค์จะทรงให้บางคนอยู่เบื้องขวา และที่เหลือ
ให้อยู่เบื้องซ้าย

แล้วพระองค์จะตรัสกับผู้ที่อยู่เบื้องขวาว่า มาเถิด พระเจ้าทรง
ประทานพระพรแก่เจ้า เจ้าจะมีชีวิตอยู่ในพระอาณาจักรของ
พระ องค์ ซึ่งพระองค์ทรงเตรียมไว้สำหรับเจ้าตั้งแต่แรก เมื่อเราหิว
เจ้าได้ให้อาหารเรารับประทาน เมื่อเรากระหาย เจ้าได้ให้เราดื่ม เมื่อ
เราไม่มีบ้านช่อง เจ้าก็ต้อนรับเรา เมื่อเราไม่มีเสื้อผ้า เจ้าก็ให้เสื้อผ้า
แก่เรา เมื่อเราเจ็บป่วย เจ้าก็มาเยี่ยมเรา เมื่อเราถูกจองจำ เจ้าก็มา
หาเรา แล้วผู้ที่อยู่เบื้องขวาจะถามว่า เราได้กระทำสิ่งต่าง ๆ เหล่า
นี้เมื่อไร? แล้วพระองค์จะตอบว่าเราขอกล่าวกับเจ้าเป็นความสัตย์
จริงว่า สิ่งใดที่เจ้ากระทำต่อพี่น้องที่ต่ำต้อยที่สุดของเรา เจ้าก็ได้
กระทำกับเราเอง

ส่วนผู้ที่อยู่เมืองซาย พระองค์จะตรัสว่า สิ่งใดที่เจ้ามิได้กระทำ ต่อพี่น้องที่ต่ำต้อยที่สุดของเรา เจ้าก็มิได้กระทำกับเราเอง (มธ. 25:31-45)

70. ความเข้าใจผิดของเศรษฐีชาวนา

พระเยซูเจ้าทรงเตือนผู้ที่อยู่กับพระองค์ว่า จงเผื่อระมัดระวังตัว อย่าเป็นคนโลก เหตุว่าแม้ผู้ที่ร่ำรวยก็ไม่สามารถทำให้ชีวิตของตนมั่นคงได้ แล้วพระองค์ก็ทรงเล่าเรื่องเปรียบเทียบให้เขาฟังว่า มีเศรษฐีคนหนึ่งมีที่ดินที่ให้ผลิตผลดีมาก เขาคิดในใจว่า ฉันจะทำอย่างไรดี? ฉันไม่มีที่พอที่จะเก็บพืชผลของฉัน แล้วเขาจึงตัดสินใจว่า ฉันจะรื้อยุ้งฉางเก่าแล้วสร้างใหม่ให้ใหญ่โตกว่าเดิม จะได้เก็บข้าวและสมบัติทั้งหมดไว้ แล้วฉันก็จะปลอดภัย แล้วจะพูดกับตนเองว่า ฉันได้ดูแลตัวเองเป็นอย่างดีแล้ว สมบัติเหล่านี้จะอยู่ต่อไปได้อีก

หลายปี ฉันสามารถกินดื่มและสนุกสนาน แต่พระเจ้าตรัสกับชาย
ผู้นั้นว่า เจ้าเป็นคนโง่คนโง่เองเจ้าจะตาย แล้วสิ่งที่เจ้าสะสมไว้จะตก
เป็นของใคร? พระเยซูเจ้าตรัสว่า นี่คือนี่สิ่งที่เกิดขึ้น เมื่อใครคนหนึ่ง
สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวเอง แทนที่จะทำให้ตัวเองร่ำรวยใน
สายพระเนตรของพระเจ้า (ลก. 12:15-21)

71. แกะที่หายไป

คนเก็บภาษีและคนบาปเป็นจำนวนมากมาหาพระเยซูเจ้า
พวกเขาจับฟังพระองค์ทำให้พวกเขาฟาริสีและธรรมาจารย์ขุ่นเคือง
พวกเขาบ่นกันว่าบุคคลผู้นี้คบกับคนบาป เขาถึงกับรับประทานร่วม
กับคนบาป

พระเยซูเจ้าจึงทรงเล่าเรื่องเปรียบเทียบเรื่องนี้ให้เขาฟัง ลองคิดดูซิว่า คนหนึ่งมีแกะอยู่หนึ่งร้อยตัว หากแกะหายไปหนึ่งตัว เขาจะไม่ทิ้งแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้ แล้วออกไปตามแกะที่หลงฝูงตัวเดียวจนพบหรือ? และเมื่อพบแล้ว เขาก็จะมีความยินดีมาก เขาจะยกมันขึ้นป่าแบกกลับไปบ้าน แล้วเขาจะกล่าวกับมิตรสหายและเพื่อนบ้านว่าจงชื่นชมกับฉันเถิด ฉันได้พบกับแกะที่พลัดหลงไปแล้ว พระเยซูเจ้าตรัสว่าพระเจ้ายิ่งจะทรงกระทำเช่นเดียวกันในสวรรค์ พระองค์ทรงชื่นชมยินดี เมื่อคนบาปแต่ละคนเปลี่ยนวิถีชีวิตของเขา (ลก. 15:1-7)

72. ผู้เลี้ยงแกะที่ดี

พระเยซูเจ้าตรัสว่าเราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีย่อมพร้อมที่จะสละชีวิตเพื่อแกะของตน ผู้เลี้ยงแกะที่ทำงานเพื่อเห็นแก่เงินเท่านั้น จะวิ่งหนีเมื่อเขาเห็นสุนัขป่าเข้ามา แล้วสุนัขป่าก็สามารถจู่โจมและทำให้แกะของเขากระจัดไป ที่เขาวิ่งหนีก็เพราะว่าเขาสนใจแต่เพียงค่าจ้าง แต่มิได้สนใจในฝูงแกะเลย เราคือผู้เลี้ยงแกะที่ดี เรารู้จักแกะของเรา และมันก็รู้จักเรา และเราพร้อมที่จะตายเพื่อแกะของเรา

เมื่อชาวยิวที่ได้ยินคำพูดนี้ พวกเขามีความเห็นไม่ตรงกัน บางคนบอกว่า จิตชั่วในพระองค์เป็นผู้พูด เขาไม่รู้ว่าเขากำลังพูดอะไร บางคนกล่าวว่า คนถูกผีสิงจะไม่พูดเหมือนกับที่เขาพูด จิตชั่วจะรักษาคนเจ็บป่วยได้อย่างไร? (ยน. 10:14,19-21)

73. บิดาและบุตรสองคน

พระเยซูเจ้าตรัสว่า ชายผู้หนึ่งมีบุตรชายสองคน คนเล็กกล่าวกับพ่อว่า คุณพ่อครับ ช่วยแบ่งมรดกส่วนที่เป็นของลูกให้กับลูกด้วย พ่อจึงแบ่งมรดกให้กับลูกทั้งสอง ลูกคนเล็กรวบรวมทุกสิ่งที่มีออกเดินทางไปยังประเทศที่ห่างไกล เขาต้องการมีความสุขสนุกสนานในชีวิต และผลาญเงินทองไปจนหมดสิ้น เมื่อเขาผลาญเงินจนหมดตัวแล้ว ก็เกิดความอดอยากครั้งใหญ่ขึ้น ชายหนุ่มคนนั้นเริ่มขาดแคลน เขาไปหาชาวบ้านคนหนึ่งเพื่อของานทำ ชาวบ้านผู้นั้นก็ส่งเขาไปเลี้ยงหมูในไร่ เขาอดอยากมากถึงกับอยากกินฝักถั่วที่หมูกิน แต่ไม่มีใครให้อะไรเขาเลย เขาจึงสำนึกตัวได้ พลังกล่าวกับตัวเองว่า พ่อของฉันมีลูกจ้างหลายคน เขามีอาหารกินอย่างบริบูรณ์ ก่อนที่ฉันจะอดตาย ฉันจะกลับไปหาพ่อของฉัน ฉันจะกล่าวกับพ่อว่า พ่อครับ ลูกได้กระทำบาปผิดต่อพระเจ้าและต่อคุณพ่อ โปรดจ้างลูกไว้เป็นผู้รับใช้คนหนึ่งก็พอ

ขณะที่เขายังอยู่แต่ไกล พ่อก็มองเห็นเขา พ่อรู้สึกสงสารลูกชายของตน จึงวิ่งไปสวมกอดเขา ลูกกล่าวกับพ่อว่า พ่อครับ ลูกได้ทำบาปผิดต่อพระเจ้าและต่อคุณพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีกต่อไป แต่พ่อกล่าวว่า ให้เราเตรียมฉลองและชื่นชมยินดี ลูกของฉันตายไปแล้ว บัดนี้เขามีชีวิตอีก เขาหายไปแล้ว บัดนี้เขากลับมาบ้าน

ลูกชายคนโตกลับมาจากรั้ว ได้ยินเสียงเพลงและการสนุกสนานเฮฮา เขาเรียกคนใช้มาถามว่า เกิดเรื่องอะไรขึ้น? คนใช้ตอบว่า น้องชายของท่านกลับบ้านแล้ว บิดาของท่านจัดการเลี้ยงเพราะ

บุตรของท่านกลับมา ลูกชายคนโตโกรธมากและไม่ยอมเข้าไปร่วมงานฉลอง พ่อของเขาออกมาอธิบายให้ฟัง แต่ลูกชายตอบว่าพ่อว่า ลูกรับใช้คุณพ่อมาเป็นเวลานานหลายปี แต่พ่อก็ไม่เคยให้ลูกแกะแม้แต่เพียงตัวเดียวเพื่อมาเลี้ยงกับเพื่อน ๆ พ่อตอบว่า ลูกเป็นลูกของพ่อ ลูกอยู่กับพ่อเสมอมา และทุกสิ่งที่มีก็เป็นที่ของลูก แต่วันนี้เราควรฉลองและชื่นชมยินดี เพราะน้องชายของลูกเขาหายไป แต่บัดนี้เขากลับบ้านแล้ว (ลก. 15:11-32)

74. ขอทานกับเศรษฐี

ครั้งหนึ่ง มีเศรษฐีอยู่คนหนึ่ง เขามักแต่งกายด้วยเสื้อผ้าราคาแพงและมีทุกอย่างที่เขาต้องการ ที่หน้าประตูบ้านของเขามีขทานคนหนึ่งชื่อลาซาร์ส ลาซาร์สอยู่ในสภาพที่นำสังเวช เขามีบาดแผลเต็มตัว เขาพิการโหยมาก จนอยากกินเศษอาหารที่ตกลงมาจากโต๊ะของเศรษฐี มีสุนัขมาเลียแผลของเขา

เมื่อลาซาร์สสิ้นใจ ทูตสวรรค์ได้นำเขาไปอยู่กับอับราฮัมในสวรรค์ เศรษฐีผู้นี้ก็ตายด้วยและถูกนำไปฝัง เขาได้รับความทรมาณอย่างมากในโลกของผู้ตาย เมื่อเขามองขึ้นเบื้องบน เขาก็เห็นอับราฮัม เขาเห็นลาซาร์สอยู่ในอ้อมอกของอับราฮัมอย่างปลอดภัย เขาจึงร้องว่า ท่านพ่ออับราฮัมโปรดส่งสารลูกด้วย โปรดส่งลาซาร์สมาหาลูก ให้เขาเอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะลิ้นให้ลูกสดชื่นขึ้นบ้าง เพราะลูกกำลังทุกข์ทรมาณอย่างสาหัสอยู่ในเปลวไฟนี้ แต่อับราฮัมตอบว่า ลองทบทวนชีวิตของลูกดูซิ ลูกมีทุกอย่างที่ลูกต้องการ ส่วนลาซาร์สนั้นตรงกันข้าม บัดนี้เขาได้รับความบรรเทา ยังมีเหวใหญ่ขวางอยู่

ระหว่างเราทั้งสอง ไม่มีใครจากนี้ไปหาลูกได้ หรือลูกจะมาหาเราก็ไม่ได้

เศรษฐีจึงขอร้องว่า ท่านพ่อ ลูกขอร้องท่านได้ช่วยส่งลาซาวัสไปยังบ้านของบิดาลูก ขอให้เขาเตือนพี่น้องของลูกอีกห้าคน เพื่อเขาจะได้ไม่ต้องมาจบชีวิตลงในสถานที่ที่ทรมาณแห่งนี้ อับราฮัมตอบว่า พี่น้องของลูกมีโมเสสและบรรดาประกาศกอยู่แล้ว ให้เขาเชื่อฟังท่านเหล่านั้นเถิด เศรษฐีก็ขอร้องซ้ำอีกว่า หากใครคนหนึ่งจากบรรดาผู้ตายไปหาเขา เขาจึงจะกลับใจ แต่อับราฮัมตอบว่า หากเขาไม่เชื่อฟังโมเสสและบรรดาประกาศก แม้ใครคนหนึ่งที่กลับคืนชีพจากผู้ตายไปเตือนเขา เขาก็คงจะไม่เชื่อ (ลก. 16:19-31)

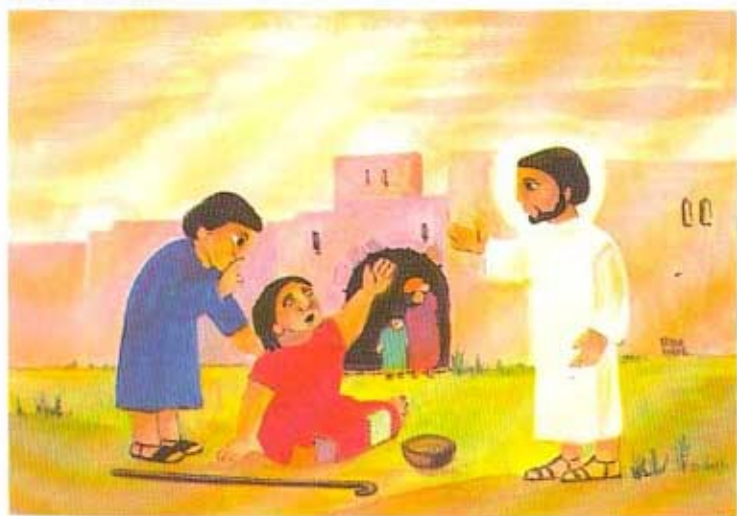
75. ผู้ที่คิดว่าตัวเองดีกับคนเก็บภาษี

ครั้งหนึ่งพระเยซูเจ้าพบกับพวกฟาริสี พวกเขาคิดว่าตัวเองได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างครบครัน และสามารถดูหมิ่นผู้อื่นได้ พระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องต่อไปนี้ให้เขาฟัง มีชายสองคนขึ้นไปอธิษฐานภาวนาในพระวิหาร คนหนึ่งเป็นพวกฟาริสี อีกคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี ชาวฟาริสีเดินไปข้างหน้าพลางอธิษฐานภาวนาว่า ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพเจ้าดีกว่ามนุษย์คนอื่น ข้าพเจ้าชื้อสัตย์ต่อภรรยา ข้าพเจ้าไม่เหมือนกับคนเก็บภาษีคนโน้น ข้าพเจ้าไม่ขโมยและไม่คดโกง ข้าพเจ้าจำศีลอดอาหารสัปดาห์ละสองครั้ง และถวายหนึ่งในสิบของรายได้ทั้งหมดให้พระวิหาร

ส่วนคนเก็บภาษียืนอยู่ด้านหลัง เขาก็มีศรัทธาได้แต่ซ่อนอก
พลางอธิษฐานภาวนาว่า ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าเป็นคนบาป โปรด
ทรงพระเมตตาต่อข้าพเจ้าด้วยเถิด พระเยซูเจ้าตรัสว่า เราขอบอก
พวกท่านว่า คนเก็บภาษีกลับไปบ้าน หลังจากที่พระเจ้าทรงประทาน
อภัยโทษให้แก่เขา แต่ชาวฟาริสีไม่ได้รับการอภัย(ลก. 18:9-14)

76. คนตาบอดเชื่อ

พระเยซูเจ้าเสด็จมาใกล้เมืองเยริโค มีคนตาบอดนั่งขอทานอยู่
ข้างถนน เมื่อเขาสังเกตเห็นว่ามีคนผ่านไปมามากมายเป็นพิเศษ เขาจึง
ถามว่าเกิดอะไรขึ้น มีคนบอกเขาว่า พระเยซูชาวนาซาเร็ฐกำลังเสด็จ
ผ่านมา คนตาบอดจึงเริ่มตะโกนว่า ข้าแต่พระเยซู โอโรสของดาวิด
โปรดเมตตาข้าพเจ้าด้วย ผู้ที่เดินข้างหน้าของพระเยซูเจ้าดูว่าเขา
บอกให้เขาเงิบ แต่เขากลับตะโกนเสียงดังยิ่งกว่าเดิมว่า โอโรสของ
ดาวิด โปรดเมตตาข้าพเจ้าด้วย

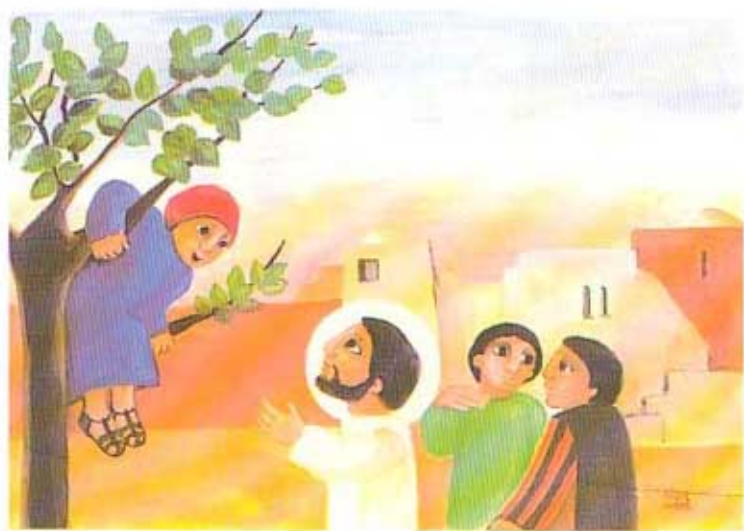

พระเยซูเจ้าทรงหยุด สั่งให้นำคนตาบอดผู้นั้นเข้ามาหาพระองค์ เมื่อเขาเข้ามาใกล้แล้ว พระเยซูเจ้าทรงถามเขาว่า เจ้าอยากให้เราทำอะไรให้เจ้า คนตาบอดตอบว่า พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าอยากเห็นได้อีกครั้งหนึ่ง พระเยซูเจ้าตรัสว่า จงมองเห็น ความเชื่อได้ช่วยรักษาเจ้า จากนั้นมา คนตาบอดก็มองเห็น เขาเดินทางไปกับพระเยซูเจ้า พลังสรรเสริญพระเจ้า คนอื่นที่อยู่ที่นั่นก็พากันสรรเสริญพระเจ้าด้วย (ลก. 18:35-43)

77. ศักดิ์เสียดกลับใจ

พระเยซูเจ้ากำลังเสด็จผ่านเมืองเยรีโค ศักดิ์เสียดอาศัยอยู่ที่นั่น เขาเป็นคนเก็บภาษีที่มีอาวุโสและร่ำรวยมาก เขาปรารถนาจะเห็นพระเยซูเจ้าเป็นอย่างมาก แต่ฝูงชนไม่ยอมให้เขาผ่านเข้าไป ศักดิ์เสียดเป็นคนรูปร่างเล็ก เขาจึงวิ่งล่วงหน้าไปยังที่ซึ่งพระเยซูเจ้าจะต้อง

เสด็จผ่าน เขาปีนขึ้นไปบนต้นมะเดื่อเทศ เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จไปถึง
ที่นั่น พระองค์ทรงพระพักตร์ทอดพระเนตรดูเขาพลางตรัสว่า
ศึกเคียดสลงมาเกิด วันนี้เราอยากไปพักที่บ้านของท่าน

ศึกเคียด ธิบลงมาจากต้นไม้ เขาตั้งใจที่พระเยซูเจ้าทรงปรารถนา
จะเป็นแขกของเขา แต่คนอื่นที่เห็นต่างไม่พอใจ เขาพากันบ่นว่า
เขาไปพักกับคนบาป แต่ศึกเคียดกล่าวกับพระเยซูเจ้าว่า พระเจ้าข้า
ข้าพเจ้าจะยกสมบัติของข้าพเจ้าครึ่งหนึ่งให้แก่คนยากจน ถ้า
ข้าพเจ้าได้โงงสิ่งใดของใครมา ข้าพเจ้าจะคืนให้เสียเท่า พระเยซูเจ้า
ตรัสกับเขาว่า วันนี้ท่านและครอบครัวของท่านได้เห็นแล้วว่า พระ
เจ้าทรงประทานความรอด เหตุว่าเราเสาะหาและช่วยผู้ที่สูญเสียไป
ให้ได้รับความรอด (ลก.19:1-10)

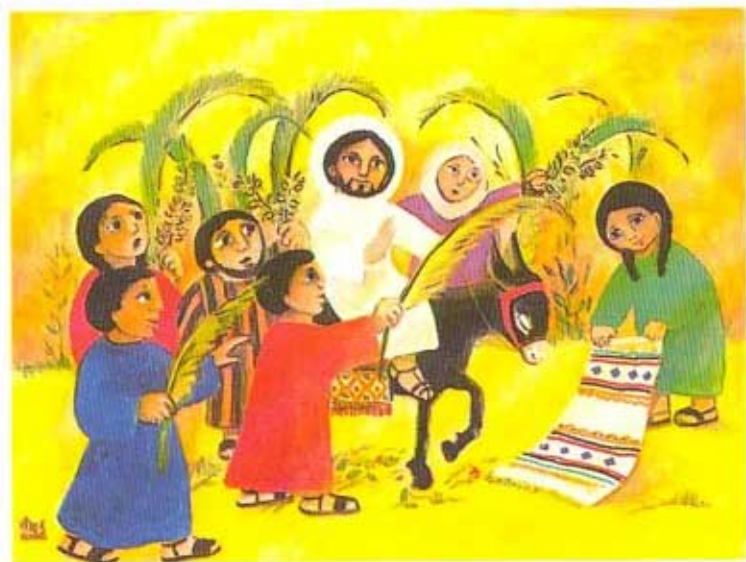
ทรงสิ้นพระชนม์ ถูกฝังไว้ - ทรงกลับคืนชีพ

78. พระเยซูเจ้าเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม สำหรับเทศกาลปัสกา

สองสามวันก่อนวันฉลองปัสกา พระเยซูเจ้าตรัสกับอัครสาวก
ทั้งสิบสองคนว่า บัดนี้เรากำลังจะไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ณ ที่นั่นเรา
จะถูกมอบตัวแก่บรรดาหาสมณะและธรรมอาจารย์ เขาตัดสิน
ประหารชีวิตเรา และมอบเราให้ชาวโรมัน พวกเขาจะสบประมาท
เยาะเย้ยเรา ถ่มน้ำลายรดเรา โบยตีและฆ่าเราเสีย แต่หลังจากนั้น
สามวัน เราจะกลับคืนชีพ (มก. 10:32-34)

เมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้กรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูเจ้าทรงส่งสาวกสองคนล่วงหน้าไป พระองค์ตรัสกับเขาว่า จงเข้าไปในหมู่บ้านข้างหน้า ท่านจะพบลูกลาตัวหนึ่ง ยังไม่เคยมีใครเคยขี่ลาตัวนั้น จงแก้เชือกแล้วจงมันมาให้เรา ถ้ามีผู้ใดถามว่า ทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น? จงบอกเขาว่า พระอาจารย์เจ้าต้องการใช้มัน และจะส่งกลับมาให้ทันที ศิษย์ทั้งสองเข้าไปในหมู่บ้านและพบทุกสิ่งตามที่พระเยซูเจ้าได้ตรัสไว้ พวกเขาก็นำลาไปให้พระเยซูเจ้า

พระเยซูเจ้าจึงทรงลูกลาตัวนั้นเข้ากรุงเยรูซาเล็ม คนที่ร่วมเดินทางไปกับพระองค์เอาเลื้อยคลุมของตนมาปูตามทาง คล้ายกับปุพรมถวายพระเกียรติแต่พระองค์ พวกเขาเอากิ่งไม้ที่ได้มาจากกอไม้มาปูตามทาง ผู้คนที่ติดตามพระเยซูเจ้าต่างให้ร้องว่า โยฮานนา ขอถวายพระพรแต่ผู้มาในพระนามของพระเจ้า ขอพระพรจงมีแต่

อาณาจักรของดาวิดบิดาของเรา บัดนี้อาณาจักรนั้นกำลังจะมาถึงแล้ว โยชานนา ณ ที่สูงสุด (มก. 11:1-10)

79. สวากยูดาสทรยศต่อพระอาจารย์ของเขา

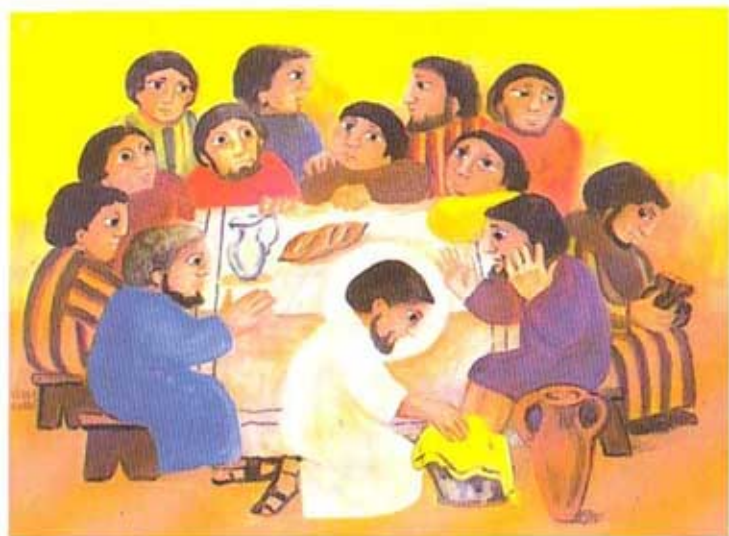
สองวันก่อนจะถึงวันฉลองปัสกา บรรดาฆราวาสและธรรมอาจารย์ประชุมร่วมกัน พวกเขากำลังคิดหาอุบายที่จะจับกุมและประหารพระเยซูเจ้า เขาพูดกันว่า เราอย่าทำในวันฉลองเลย มิฉะนั้น ประชาชนจะก่อการจลาจล

ยูดาส อิสคาริโอท หนึ่งในบรรดาอัครสาวกทั้งสิบสองได้ไปพบบรรดาฆราวาส พลังกล่าวว่า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะทรยศต่อพระเยซู และนำพระองค์มามอบให้พวกท่าน พวกเขาได้ยินดังนั้นก็ดีใจ และสัญญาว่าจะให้รางวัลแก่ยูดาสเป็นเงินสามสิบบเหรียญ จากนั้นเป็นต้นมา ยูดาสก็หาโอกาสที่จะทรยศต่อพระเยซูเจ้า (มก. 14:1-2,10-11)

80. อาหารมื้อสุดท้าย

ในวันที่ชาวยิวฆ่าแกะปัสกา พระเยซูเจ้าตรัสกับเปโตรและยอห์นว่า จงเข้าไปในเมือง ท่านจะพบชายคนหนึ่งกำลังแบกหม้อน้ำ จงตามเขาไปจนเขาเข้าไปในบ้าน จงถามเจ้าของบ้านในนามของเราว่า ห้องที่เราจะรับประทานอาหารกับศิษย์ของเรานั้นอยู่ที่ไหน? เขาจะชี้ให้ท่านเห็นห้อง ศิษย์ทั้งสองคนก็ออกไป และพบทุกสิ่งดังที่พระเยซูเจ้าตรัสไว้ เขาจึงได้เตรียมการรับประทานอาหารปัสกา

ตกเย็นพระเยซูเจ้าทรงเข้านั่งโต๊ะพร้อมกับบรรดาอัครสาวก พระองค์ตรัสว่า เราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะกินปัสกาครั้งนี้ร่วมกับท่าน ก่อนที่จะรับทรมาน เราขอบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่นกินปัสกานี้อีก จนกว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึง แล้วพระองค์ทรงหยิบปัง ทรงขอบพระคุณ บิออก ทรงมอบให้สานุศิษย์พลางตรัสว่า รับเอาไปกินให้ทั่วกัน นี่คือกายของเราที่จะถูกมอบเพื่อท่านทั้งหลาย

เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว พระองค์ทรงหยิบถ้วย ทรงขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งแล้วตรัสว่า รับเอาไปดื่มให้ทั่วกันเถิด นี่คือกถ้วยโลหิตของเรา โลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่และตลอดไป โลหิตซึ่งจะหลั่งออกเพื่อท่านและมนุษย์ทุกคน เพื่อให้บาปได้รับการอภัย จงทำดังนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด (ลก. 22:7-20)

81. เครื่องหมายที่แท้จริงของศิษย์พระเยซูเจ้า

ระหว่างการรับประทานอาหาร พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เห็นศิษย์ของพระองค์เห็นว่า พระองค์ทรงรักพวกเขาามากเพียงใด และเขาควรจะรักกันและกันอย่างไร พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้น ทรงเอาผ้าเช็ดตัวมาคาดสะเอว แล้วทรงเทน้ำลงในอ่าง เริ่มล้างเท้าบรรดาศิษย์ ซีโมนเปโตรไม่ปรารถนาจะรับบริการนี้ได้ เขาจึงประท้วงว่า พระองค์จะทรงล้างเท้าข้าพเจ้าหรือ? พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า ภายหลังจากท่านจะเข้าใจเองถึงสิ่งที่เรากำลังทำให้ท่านในวันนี้ เปโตรถอยออกไป พลังกล่าวว่า พระองค์จะล้างเท้าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นอันขาด แต่พระเยซูเจ้าตรัสว่า ถ้าท่านไม่ให้เราล้าง ท่านก็มีโชเป็นคนของเรา เมื่อนั้น เปโตรจึงกล่าวว่า พระเจ้าข้า อย่าล้างเฉพาะเท้าเท่านั้น แต่ล้างทั้งมือและศีรษะด้วย

ต่อมา เมื่อพระเยซูเจ้าประทับนั่งบนโต๊ะอีกครั้งหนึ่ง พระองค์ตรัสว่า ท่านเข้าใจไหมว่าเราได้ทำอะไรให้ท่าน? ท่านทั้งหลายเรียกเราว่าอาจารย์ และองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ถูกแล้ว ดังนั้น เมื่อเราล้างเท้าให้ท่าน ท่านก็จงรับใช้และล้างเท้าให้กันและกัน เราได้ให้ตัวอย่างแก่ท่านแล้ว จงรักกันและกัน ท่านจงรักกันและกันเหมือนกับที่เรารักท่าน คนทั้งหลายจะรู้จักท่านได้ด้วยวิธีนี้ หากท่านรักกันและกัน ทุกคนจะรู้ว่าท่านเป็นศิษย์ของเรา ความรักที่ยิ่งใหญ่ก็คือเมื่อคนคนหนึ่งยอมตายเพื่อมิตรของตน พวกท่านเป็นมิตรของเรา จงทำตามที่เราขอร้องเกิด

พระเยซูเจ้าตรัสว่า เราจะอยู่กับพวกท่านอีกไม่นาน แต่ไม่ต้องกลัว จงเชื่อในพระเจ้าและเชื่อในเรา เรากำลังจะไปหาพระบิดา เรา

จะเตรียมที่ไว้สำหรับท่าน แล้วเราจะกลับมารับท่านไปกับเรา พวกท่านจะอยู่กับเราตลอดไป เราจะวอนขอพระบิดาให้ทรงส่งพระผู้ช่วยผู้ทรงอำนาจมาหาท่าน คือพระจิตเจ้า พระองค์คือพระจิตแห่งความจริง พระองค์จะทรงเตือนท่านถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้กับท่าน (ยน. 13-15)

82. พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาบนเนินชามะกอก
หลังอาหารเย็น พระเยซูเจ้าเสด็จไปที่สวนบนเนินชามะกอก บรรดาศิษย์ตามเสด็จไปด้วย เมื่อเสด็จถึงที่นั่นแล้ว พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า จงอธิษฐานภาวนาเพื่อท่านจะได้มีความมั่นคงในยามถูกผจญ แล้วพระองค์ก็เสด็จเข้าไปในสวนตามลำพัง พระองค์ทรงคุกเข่าลงพลางอธิษฐานภาวนาว่า พระบิดาเจ้าข้า หากเป็นไปได้โปรดให้ข้าพเจ้าพ้นจากความทรมาณและความตายด้วยเถิด

กระนั้นก็ดี อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์

ในยามทุกข์ทรมานนี้ พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนามากจนเหงื่อของพระองค์หลังลงบนพื้นดินเป็นหยดเลือด ในที่สุดพระองค์ทรงลุกขึ้น กลับมาหาสาวกของพระองค์ พวกเขากำลังหลับอยู่เนื่องจากความกลัวและความห่วงใยทำให้พวกเขาเหน็ดเหนื่อย พระเยซูเจ้าตรัสกับพวกเขาว่า ท่านนอนหลับกันได้อย่างไร จงลุกขึ้น อธิษฐานภาวนาเถิด เพื่อท่านจะได้มั่นคงในยามถูกทดลองใจที่กำลังจะมาถึง

ขณะที่พระเยซูเจ้ากำลังตรัสกับสาวกอยู่นั้น คนกลุ่มหนึ่งเข้ามาในสวน นำโดย ยูดาส อิสคาริโอท ยูดาสเข้ามาใกล้พระเยซูเจ้า และกำลังจะจับพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงถามว่า ยูดาส ท่านใช้การจับเพื่อทรยศต่อเราหรือ? เมื่อบรรดาสาวกตระหนักได้ว่าคนเหล่านี้จะมาจับพระเยซูเจ้าและนำพระองค์ไป พวกเขาถามว่า พระเจ้าข้าพวกเราควรปกป้องพระองค์ไหม? แล้วศิษย์คนหนึ่งก็ดึงดาบออกมาตัดใบหูข้างขวาผู้รับใช้ของมหาสมณะ แต่พระเยซูเจ้าทรงห้ามพวกเขาไว้ว่า หยุดเถิด แล้วพระองค์ทรงสัมผัสหูของผู้นั้นและจับทรงรักษาเขา แล้วพระองค์ตรัสกับผู้ที่มาจับพระองค์ว่า พวกท่านถือดาบและไม้ตะบองมาจับเรา เรามีได้อยู่กับท่านทุกวันในพระวิหารหรือ? ทำไมท่านจึงไม่จับกุมเรา? แต่นี้เป็นเวลาของท่าน เป็นเวลาที่ความมืดมีอำนาจ (ลก. 22:39-53)

83. เปโตรปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระอาจารย์เจ้า

พวกเขาพากันจับกุมพระเยซูเจ้า แล้วนำพระองค์ไปยังบ้านของมหาสมณะ เปโตรรออยู่พักหนึ่ง และตามพระองค์ไปห่าง ๆ มีไฟให้ผิงอยู่ในลานบ้าน และเปโตรนั่งร่วมกับผู้ที่มาผิงไฟ หญิงรับใช้คนหนึ่งเห็น เปโตรก็จำเขาได้ เธอจึงกล่าวว่า ท่านมิใช่เป็นคนหนึ่งที่ดีติดตามพระเยซูหรือ? แต่เปโตรปฏิเสธพลางกล่าวว่า ฉันไม่รู้จักเขา ต่อมาก็มีคนจำเขาได้อีก คนนั้นกล่าวว่า แกเป็นสาวกคนหนึ่งของพระเยซู เปโตรก็ปฏิเสธอีกครั้งหนึ่งว่า ฉันไม่ได้เป็นจริง ๆ

ต่อมาอีกประมาณหนึ่งชั่วโมง มีคนที่สามกล่าวว่า แกอยู่กับเขา แกก็มาจากกาลิลีด้วย เปโตรก็ปฏิเสธลั่นว่า ฉันไม่รู้ว่าคุณท่านกำลังพูดอะไร ในเวลานั้นไก่ก็ขันขึ้น เปโตรจึงจำคำที่พระเยซูเจ้าเคยตรัสกับเขาไว้ก่อนหน้านี้นี้ว่า ก่อนที่ไก่จะขันในตอนเช้า เจ้าจะปฏิเสธเราถึงสามครั้ง เปโตรลุกขึ้นเดินออกไปข้างนอก พลางร้องไห้ด้วยความขมขื่น (ลก. 22:54-62)

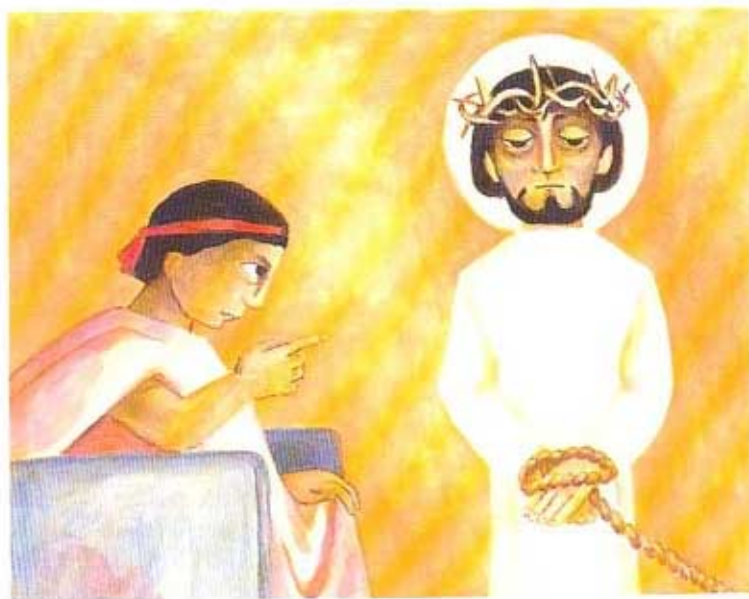
84. พระเยซูเจ้าต่อหน้าสภาสูง

ครั้นรุ่งเช้า บรรดาผู้อาวุโสรวมทั้งมหาสมณะและธรรมาจารย์ มาร่วมประชุมกัน พวกเขาสั่งให้นำพระเยซูเจ้ามาอยู่ต่อหน้าสภาสูง กล่าวว่า ถ้าท่านเป็นพระผู้ไถ่ซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาไว้กับประชากรของพระองค์ ก็จงบอกเรา พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า แม้เราจะบอกท่าน ท่านก็จะไม่ยอมเชื่อเรา ถ้าเราถามท่าน ท่านก็จะไม่ให้คำตอบเรา ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปบุตรแห่งมนุษย์จะประทับ ณ เบื้องขวาของพระเจ้า แล้วเขาจึงถามพระองค์ว่า ดั่งนั้นท่านก็เป็นบุตรของพระเจ้านะซี? พระเยซูเจ้าทรงตอบว่า ใช่ พวกเขาต่างก็ประกาศว่า เรา

จะต้องการพยานอะไรอีก? เราทุกคนได้ยินจากปากของเขาแล้ว
(ลก. 22:66-71)

85. การให้การต่อหน้าปีลาต

ผู้นำของประชาชนนำพระเยซูเจ้ามายังจวนข้าหลวงชาวโรมัน ชื่อ ปอนทิอุส ปีลาต พวกเขากล่าวโทษพระองค์ว่า เขาประกาศว่า เขาเป็นพระผู้ไถ่และเป็นกษัตริย์ ปีลาตถามพระองค์ว่า ท่านเป็นกษัตริย์หรือ? พระเยซูเจ้าทรงตอบว่า อาณาจักรของเรามีได้มาจากโลกนี้มิฉะนั้น ผู้รับใช้ของเราก็คงจะต่อสู้เพื่อเรา เราเป็นกษัตริย์ และเรามาในโลกนี้ เพื่อเป็นประจักษ์พยานให้แก่ความจริงผู้ที่สนใจในความจริง ก็ย่อมจะฟังสิ่งที่เราพูด แล้วปีลาตถามว่า ความจริงคืออะไรกัน?

ปีลาตกล่าวกับผู้กล่าวร้ายพระเยซูเจ้าว่า เราไม่พบข้อกล่าวหาอะไรที่จะนำมาประหารชีวิตผู้นี้ได้ ทุก ๆ ปีในช่วงเทศกาลปัสกาเราจะปล่อยนักโทษของพวกท่านหนึ่งคน ปัสกาวันนี้เราจะปล่อยกษัตริย์ของชาวยิวดีไหม? พวกเขาพากันตะโกนว่า อย่าปล่อยเยซู ปล่อยบารับบาสแทน บารับบาสผู้นี้เป็นโจร ปีลาตจึงปล่อยบารับบาสไป แล้วสั่งให้เขียนพระเยซูเจ้า บรรดาทหารเอาหนามมาสานเป็นมงกุฎที่มลงไปบนพระเศียรของพระเยซูเจ้า เขาเอาเสื้อสีม่วงมาคลุมบาพระองค์ พลังกล่าวเยาะเย้ยพระองค์ว่า กษัตริย์ของชาวยิว ทรงพระเจริญ แล้วก็ตบพระพักตร์พระองค์

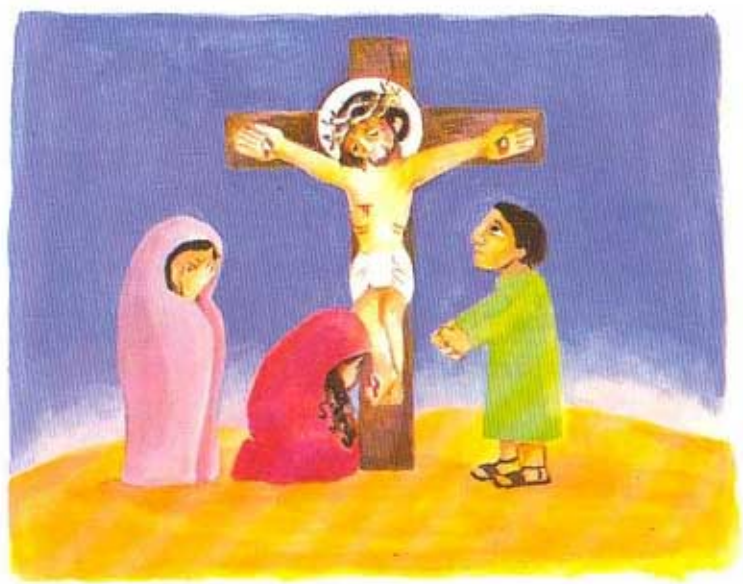
ปีลาตนำพระเยซูเจ้าออกไปหาผู้ที่กล่าวโทษพระองค์พลังกล่าวว่า นี่แหละคนคนนั้น แต่พวกเขาร้องตะโกนว่า เขาไปตรึงกางเขน ปีลาตกล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นพวกท่านนำเขาไปตรึงกางเขนกันเอง เราไม่มีเหตุผลที่จะสั่งประหารเขา แต่พวกเขาได้ตอบว่า พวกเรามีกฎหมายที่ระบุว่าเขาจะต้องตาย เพราะเขาประกาศตัวเป็นพระบุตรของพระเจ้า พวกเขากดดันปีลาต จนปีลาตรู้สึกกลัว เขาจึงตัดสินใจให้นำพระเยซูเจ้าไปตรึงกางเขน

86. พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน

พระเยซูเจ้าทรงแบกกางเขนของพระองค์ออกไปนอกเมือง ไปยังเนินเขาชื่อโกลโกธา เขาตรึงพระองค์บนไม้กางเขน มีนักโทษสองคนถูกประหารชีวิตกับพระองค์ด้วย กางเขนของทั้งสองอยู่ด้านซ้ายของพระเยซูเจ้าคนหนึ่ง และอีกคนหนึ่งอยู่ด้านขวาของพระองค์ ปีลาตสั่งให้เขียนป้ายติดไว้เหนือกางเขนของพระเยซูเจ้าว่า นี่คือพระ

เยซูชานานาซาเร็ธ กษัตริย์ของชาวยิว บรรดาหัวหน้าสมณะไม่พอใจ และกล่าวกับปีลาตว่า เปลี่ยนชื่อความบนป้ายให้เป็น เขาอ้างว่า เขาเป็นกษัตริย์ของชาวยิว แต่ปีลาตไม่ยอม เขากล่าวว่า สิ่งที่เราเขียนไปแล้วก็ปล่อยไว้อย่างนั้นแหละ

มีสตรีสี่คนยืนอยู่เชิงกางเขนของพระเยซูเจ้า มีพระมารดาของพระองค์ น้องสาวของพระนาง มารีย์ภรรยาของเคลโอปัส และมารีย์ชาวมักดาลา ศิษย์ที่พระองค์ทรงรักยืนอยู่ใกล้ ๆ พระมารดาของพระองค์ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นพระมารดา พระองค์ตรัสกับพระนางว่า ตั้งแต่นี้ไปเธอจะเป็นลูกของแม่ แล้วพระองค์ตรัสกับศิษย์ผู้นั้นว่า ตั้งแต่นี้ไปพระนางคือแม่ของท่าน ตั้งแต่นั้นมาศิษย์ผู้นั้นก็รับพระนางมารีย์ไว้ในบ้านของเขาและดูแลพระนาง

พระเยซูเจ้าทรงทราบดีว่า พระองค์ได้ทรงกระทำทุกสิ่งแล้ว พระองค์ตรัสว่า สำเร็จบริบูรณ์ แล้วพระองค์ก็ทรงเอนพระเศียร สิ้นพระชนม์ (ยน. 19:17-30)

87. พระเยซูเจ้าทรงถูกฝังไว้

โยเซฟชาวอริมาเธียเป็นผู้มีอิทธิพล เขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสภาสูง แต่ก็เป็นผู้ที่กำลังรอดอยพระอาณาจักรของพระเจ้า ในตอนเย็นเขาไปหาปิลาตพลางกล่าวว่า ขอให้ข้าพเจ้านำเอาศพของพระเยซูไปฝัง ปิลาตอนุญาตให้โยเซฟนำเอาพระศพไปฝัง โยเซฟไปซื้อผ้าปาน นำเอาพระศพลงจากกางเขน เอาผ้าปานห่อไว้ วางพระศพไว้ในคูหาที่ขุดอยู่ในหิน แล้วลึ้กก่อนหินมาปิดทางเข้าคูหาไว้ มีสตรีสองคน คือมารีย์ชาวมักดาลา และมารีย์มารดาของโยเซท มองดูเขาและเฝ้าสังเกตดูว่า เขาเอาพระศพของพระเยซูเจ้าไปไว้ที่ไหน (มก. 15:42-47)

88. สารของทูตสวรรค์

เมื่อวันสัปดาห์โตผ่านพ้นไปแล้ว มารีย์ชาวมักดาลา มารีย์มารดาของยากอบ และนางสะโลเม ได้นำเครื่องหอมไป พวกเธอต้องการไปชโลมพระศพพระเยซูเจ้าในพระคูหา

เข้่าตรู่เมื่อดวงอาทิตย์กำลังขึ้น พวกเธอมาถึงพระคูหา ขณะที่เดินทางมา พวกเธอถามกันและกันว่า ใครจะลึ้กหินออกจากทางเข้าพระคูหาให้เรา?

แต่เมื่อมาถึงพระคูหา พวกเธอก็เห็นว่าก่อนหินนั้นถูกลึ้กออกไปแล้ว ครั้นเข้าไปในพระคูหา สตรีทั้งสามเห็นชายหนุ่มผู้หนึ่งสวม

เลื้อยยาวสี่ขานั่งอยู่ด้านขวามือ พวกเขาารู้สึกหวาดกลัว แต่ทูตสวรรค์กล่าวกับพวกเขาว่า อย่ากลัวไปเลย ท่านกำลังแสวงหาเยซู ชานาชาเรีย ผู้ถูกตรึงกางเขน พระองค์มีได้อยู่ที่นี้ พระองค์ทรงกลับคืนชีพแล้ว ดูซิ นี่คือนี่ที่เขาวางพระศพของพระองค์ จึงกลับไปบอกสาวกของพระองค์ โดยเฉพาะเปโตรว่า พระองค์จะเสด็จล่วงหน้า ท่านทั้งหลายไปยังแคว้นกาลิลี ท่านจะเห็นพระองค์ที่นั่น ดังที่ได้ทรงสัญญาไว้กับท่าน สตรีทั้งสามหันหลังรีบออกไปจากพระคูหาด้วยความตกใจกลัวจนตัวสั่น พวกเขาไม่ได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ใครฟัง เพราะความหวาดกลัว (มก. 16:1-8)

89. สาวกสองท่านพบพระอาจารย์เจ้าผู้กลับคืนชีพ

ในวันเดียวกันนั่นเอง ศิษย์สองคนกำลังเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังหมู่บ้านเอมมาอูส ขณะที่เดินทางเขาทั้งสองสนทนา

กันถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เข้าไปประสบพบเห็นมาในกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูเจ้าเสด็จมาร่วมเดินทางไปกับเขา แต่เขาจำพระองค์ไม่ได้ พระองค์ตรัสถามเขาว่า ท่านกำลังสนทนาเรื่องอะไรกัน? ทั้งสองหยุดเดิน โบกหน้าเศร้าหมอง ศิษย์ที่ชื่อเคลโอปีสถามว่า ท่านไม่ทราบเรื่องราวที่เกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็มจริง ๆ หรือ? คนแปลกหน้าตอบว่า ท่านหมายความว่าอย่างไร?

ศิษย์ทั้งสองก็เล่าเรื่องของพวกเขาให้พระองค์ฟังว่า เรากำลังคุยกันถึงพระเยซูชาวนาซาเร็ธ พระองค์เป็นประกาศก พระองค์เทศนาและทรงกระทำกิจการอันยิ่งใหญ่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และต่อหน้าประชาชนทั้งปวง พระองค์ถูกตัดสินประหารชีวิตและถูกตรึงบนไม้กางเขน เราเคยหวังไว้ว่าพระองค์คือองค์พระผู้ไถ่ แต่เนื่เวลาก็ล่วงมาได้สามวันแล้วตั้งแต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น เมื่อเช้าตรู่วันนี้สตรีสองสามคนจากกลุ่มสาวกของพระองค์ได้ไปที่พระคูหา เขาไม่ได้พบพระศพของพระองค์ เขาบอกว่าเขาได้พบทูตสวรรค์ท่านหนึ่ง และทูตสวรรค์ของพระเจ้าท่านนี้ บอกพวกเธอว่า พระเยซูทรงมีชีวิตร หลังจากนั้นสาวกอีกสองสามคนก็ไปที่พระคูหา เขาได้พบได้เห็นทุกอย่างตามที่สตรีเหล่านั้นได้กล่าวไว้ แต่เขามีได้เห็นพระเยซูเจ้าพระองค์เอง

มาถึงจุดนี้คนแปลกหน้านั้นกล่าวกับสาวกทั้งสองว่า ท่านไม่เข้าใจเรื่องที่เกิดขึ้นหรือ? ท่านไม่มีความเชื่อถือในคำทำนายของประกาศกหรือ? พระเมสสิยาห์จะต้องทนทรมานเช่นนี้ เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงประทานพระเกียรติ พระอานูภาพและชีวิต แล้วพระองค์ทรงอธิบายถึงพระคัมภีร์ทุกข้อที่กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ ในที่สุดทั้ง

สามมาถึงหมู่บ้านเอมาอูส พระเยซูเจ้าทรงทำท่าว่าจะทรงดำเนิน
เลยไป แต่เขาทั้งสองรีบเข้าพระองค์ว่า อีกไม่นานก็ค่ำแล้ว วันก็ล่วง
ไปมากแล้ว

พระเยซูเจ้าเสด็จเข้าไปพักกับเขาในบ้าน ต่อมาขณะที่พระ
องค์ประทับอยู่ที่โต๊ะกับพวกเขา พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ทรงถวาย
พระพรทรงบิขนมปังและยื่นให้เขา ในเวลานั้นตาเขาก็สว่างและ
จำพระองค์ได้ แต่แล้วเขาก็ไม่เห็นพระองค์อีกต่อไป สาวกทั้งสอง
กล่าวกันว่า ใจของเรามิได้เข้ร้อนเป็นไฟอยู่ภายในหรือ เมื่อพระองค์
อธิบายพระวาจาของพระเจ้าให้เราฟัง?

คืนเดียวกันนั้นสาวกทั้งสองก็ออกเดินทางกลับกรุงเยรูซาเล็ม
อัศจรรย์ทั้งสองลิบเอ็ดชุมนุมกันอยู่พร้อมด้วยสาวกเป็นจำนวนมาก
เขากล่าวกับบรรดาศิษย์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกลับคืนชีพแล้ว

จริง ๆ พระองค์ได้ทรงสำแดงองค์แก่เปโตร ศิษย์ทั้งสองจึงเล่าถึง
สิ่งที่พวกเขาได้ประสบในขณะที่เดินทางไปยังหมู่บ้านเอมมาอูส เขา
เล่าว่าเขาจำพระองค์ได้เมื่อทรงบิชนมปัง (ลก. 24:13-35)

90. การพบกันที่กรุงเยรูซาเล็ม

บรรดาศิษย์มาชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม พวกเขามีความหวาด
กลัวมาก จึงปิดประตูไว้ ทันใดนั้นพระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาประทับอยู่
ท่ามกลางพวกเขา พลังตรัสว่า สันติสุขจงดำรงอยู่กับพวกท่าน แล้ว
พระองค์ก็ทรงแสดงให้เห็นรอยแผลที่พระหัตถ์ของพระองค์ เมื่อ
พวกศิษย์จำพระอาจารย์ได้ พวกเขาก็เปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี
แล้วพระเยซูเจ้าตรัสกับเขาเป็นครั้งที่สองว่า สันติสุขจงดำรงอยู่กับ
ท่าน พระบิดาทรงส่งเรามาฉันใด เราก็กส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น
พระองค์ตรัสกับเขาว่า จงรับพระจิตเจ้า พวกท่านอภัยบาปผู้ใด
พระเจ้า ก็จะทรงอภัยบาปนั้น ท่านไม่ให้อภัยบาปผู้ใด บาปนั้นก็ไม่ได้
ได้รับการอภัย

91. พระอาจารย์ทรงส่งทูตของพระองค์ไปยังนานาชาติ

อัครสาวกทั้งสิบเอ็ดไปยังแคว้นกาลิลี ไปยังภูเขาที่พระองค์
ทรงกำหนดไว้ เขาได้เห็นพระเยซูเจ้าที่นั่น เขากราบลงนมัสการ
พระองค์ แต่บางคนยังสงสัยในเรื่องที่เกี่ยวกับพระเยซูเจ้า พระเยซู
เสด็จเข้ามาใกล้พลังตรัสว่า พระบิดาของเราทรงมอบอำนาจ
อาญาสิทธิ์ทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินให้แก่เรา และอาศัย
อำนาจนี้เราขอส่งท่านไป จงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของ

เรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนและบอกทุกสิ่งให้แก่เขา เพื่อเขาจะได้ดำเนินชีวิตตามที่ เราได้แสดงให้กับพวกท่าน ท่านจงมั่นใจได้ว่า เราจะไม่ปล่อยให้ท่านอยู่ตามลำพัง เราจะอยู่กับท่านเสมอไปตราบนานสืบพิภพ (มธ . 28:16-20)

พระเยซูเจ้ายังประทับอยู่กับเรา

92. การกล่าวอำลาบรรดาศิษย์

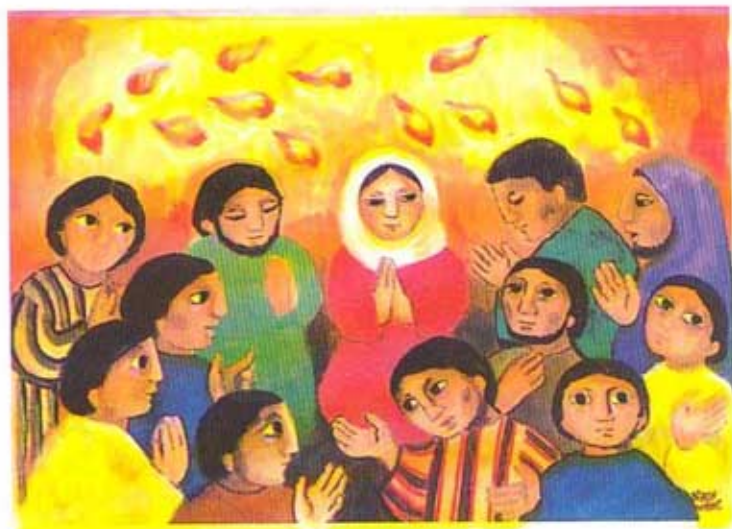
วันปัสกาผ่านไปได้สี่สิบวัน ในช่วงระยะเวลานี้พระเยซูเจ้าปรากฏพระองค์มายังบรรดาศิษย์ พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า จงอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มและรอคอยพระผู้ช่วยซึ่งพระบิดาจะทรงส่งมา ยอห์น ทำพิธีล้างด้วยน้ำในแม่น้ำจอร์แดน ท่านจะได้รับพิธีล้างด้วยพระจิตเจ้า แล้วพวกท่านจะเป็นประจักษ์พยานของเรา ที่กรุงเยรูซาเล็มและในทุกประเทศ จนสุดปลายแผ่นดิน

หลังจากที่พระองค์ตรัสสิ่งเหล่านี้กับบรรดาศิษย์แล้ว พระองค์ก็เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เมธมาบังพระองค์ไว้ พวกศิษย์ตะลึงมองท้องฟ้า ทันใดนั้นมีชายสองคนสวมเสื้อสีขาวปรากฏมาแก่พวกเขา พลังกล่าวว่า พวกท่านยืนแหวงมองท้องฟ้าอยู่ทำไม? พระเยซูเจ้าผู้ได้ทรงจากท่านไปสู่สวรรค์แล้ว พระองค์จะเสด็จกลับมาอีก ท่านจะรู้จักพระองค์แน่ (กจ. 1:1-11)

93. พระศาสนจักรของพระเยซูเจ้าคริสต์เจ้า-ประชากร ใหม่ของพระเจ้า

ในวันเปเนเตกอสเต ศิษย์ทุกคนของพระเยซูเจ้าทั้งชายและหญิง รวมทั้งมารีย์ พระมารดาของพระองค์มาชุมนุมกันอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน พวกเขากำลังรอคอยพระผู้ช่วย ซึ่งพระเยซูเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ ทันใดนั้นมีเสียงจากฟ้า เหมือนเสียงลมพัดแรงกล้า เสียงดังก็ก้องไปทั้งบ้าน มีเปลวไฟปรากฏมา แล้วแยกไปอยู่เหนือพวกเขาแต่ละคน พวกเขาเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้า พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าและสรรเสริญพระเยซูคริสต์เจ้า พระบุตรของพระองค์

มีคนเป็นจำนวนมากมาร่วมกันฉลองที่กรุงเยรูซาเล็มจากแดนไกล และยังมีประชาชนจำนวนมากมาชุมนุมกันหน้าบ้านที่บรรดาศิษย์พักอยู่ พวกเขารู้สึกฉงน เหตุว่าพวกเขาแต่ละคนได้ยินบรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าพูดเป็นภาษาของพวกเขาเอง พวกเขา

ประหลาดใจมาก พลังถามกันว่า นี่หมายความว่าอะไร? แล้ว เปโตรจึงเริ่มพูดขึ้นว่า จงฟังข้าพเจ้าเถิด ข้าพเจ้าจะอธิบายให้พวกท่านฟัง สิ่งที่เราประกาศโดยเอลได้พยากรณ์ไว้ในพระนามของพระเจ้า กำลังสำเร็จเป็นจริงขึ้นมา ณ ที่นี้และในเวลานี้ ในวันสิ้นพิภพ พระเจ้าจะทรงส่งพระจิตของพระองค์ลงมาเหนือมวลมนุษยชาติ ท่านคงจำเยซู ชาวนาซาเร็ธได้ พระองค์เสด็จมาตามพระประสงค์ของพระเจ้า และทรงกระทำกิจการของพระเจ้า ท่านก็ได้รู้เห็นเป็นพยานด้วยตัวเอง พระเจ้าทรงประทานพระบุตรแต่พระองค์เดียว พวกท่านกล่าวโทษพระองค์ และเป็นเหตุให้ชาวโรมันตัดสินประหารชีวิตพระองค์ พระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แต่พระเจ้าทรงบันดาลให้พระองค์ท่านทรงกลับคืนชีพจากความตาย พวกเราทุกคนเป็นประจักษ์พยานของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงถวายพระเกียรติแด่พระองค์ พระองค์คือพระเมสสิยาห์

คำพูดของเปโตรที่มแทงหัวใจของคนเป็นจำนวนมาก พวกเขาพากันถามว่า พี่น้อง พวกเราจะต้องทำอย่างไร? เปโตรตอบว่า ท่านทั้งหลายจงกลับใจ จงรับศีลล้างบาปในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้าเพื่อจะได้รับการอภัยบาป แล้วพระองค์จะทรงส่งพระจิตลงมาเหนือท่าน หลายคนได้ฟังคำของเปโตรและได้รับศีลล้างบาป ในวันนั้นวันเดียว มีผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าเพิ่มขึ้นอีกประมาณ สามพันคน (กจ. 2)

94. เจริญชีวิตและสิ้นใจเพื่อพระเยซูเจ้า

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา บรรดาอัครสาวกก็ทำงานอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขารักษาคนป่วย และเป็นประจักษ์พยานให้แก่ชีวิตและสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า มีคนมาเชื่อเพิ่มจำนวนมากขึ้น บรรดาบาทหลวงและธรรมาจารย์ของอิสราเอล อยากให้ประชาชนลืมเรื่องราวเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า พวกเขาจึงจับพวกอัครสาวกไปสอบสวน และสั่งห้ามมิให้พวกเขาสอนในพระนามของพระเยซูเจ้า แต่พวกอัครสาวกก็ได้สนใจในการห้ามปรามนี้ สดเฟนซึ่งเป็นหนึ่งในจำนวนสังฆานุกรรุ่นแรก ถูกเอาก้อนหินทุ่มจนเสียชีวิต แต่ก่อนที่ทำงานจะสิ้นชีวิตในระหว่างที่ถูกก้อนหินทุ่มอยู่นั้น ท่านกล่าวออกมาว่า ข้าพเจ้าเห็นสวรรค์เปิดออก ข้าพเจ้าเห็นบุตรแห่งมนุษย์ พระองค์ประทับอยู่เบื้องขวาพระเจ้า ข้าแต่พระเยซูเจ้า โปรดมารับข้าพเจ้าไปด้วยเถิด

กลุ่มชนของพระเยซูเจ้าถูกเบียดเบียนในกรุงเยรูซาเล็ม ทุกคนที่ยอมรับว่าตนมีความเชื่อจะถูกไล่ออกไปจากเมือง แต่ไม่ว่าพวกเขาจะไปที่ไหน พวกเขาก็จะบ่าวประกาศสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำให้แก่ประชาชน อาศัยพระเยซูคริสตเจ้าและในที่ต่าง ๆ เหล่านี้ พวกเขาก็สร้างกลุ่มชนขึ้นมาใหม่ (กจ. 2-8)

95. เปาโล-อัครสาวกสู่นานาชาติ

เปาโลเป็นชาวยิวผู้มีใจศรัทธา เขามีความเชื่อเรื่องพระคัมภีร์มาก และเชื่อมั่นว่าพระเยซูเจ้ามีไช้องค์พระผู้ไถ่ แต่เป็นผู้ที่หลงกลวงประชาชน ดังนั้นเปาโลจึงเดินทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง เพื่อลง

โทษผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า และพยายามให้เขาล้มเลิกความเชื่อ
ที่พวกเขามีในพระองค์ ในขณะที่เขามัวไปยั้งเมืองดามัสกัส เพื่อไป
ตามล่าคริสตชนที่นั่น และนำกลับมาเป็นเชลยที่กรุงเยรูซาเล็ม เขา
ก็ได้มีประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของเขาโดยสิ้นเชิง มีแสง
สว่างเจิดจ้าจากท้องฟ้ามาห้อมล้อมตัวเขา เขาตกลงกับพื้นและได้
ยินเสียงกล่าวกับเขาว่า ทำไมเจ้าจึงเบียดเบียนเรา?

เปาโลไม่ทราบว่าจะอะไรกำลังเกิดขึ้นกับเขา เขาถามว่า พระเจ้าข้า
พระองค์คือใคร? แล้วเขาได้ยินเสียงตอบว่า เราคือเยซู และเจ้า
กำลังเบียดเบียนเรา จงลุกขึ้นเข้าไปในเมือง ที่นั่นเจ้าจะรู้ว่าเจ้า
จะต้องทำอะไร เปาโลก็เข้าไปในเมืองดามัสกัส เข้าได้พบกับสาวก
อันนาเนีย ที่นั่น อันนาเนีย ไม่ยอมเชื่อว่เปาโลได้พบกับพระอาจารย์
เจ้า และได้กลายเป็นศิษย์ของพระองค์ แต่พระองค์ตรัสกับเขาว่า เรา
ได้เลือกเปาโล เขาจะต้องเป็นผู้ที่ทำให้นานาชาติรู้จักนามของเรา
ทันใดนั้น อันนาเนีย ก็รับเปาโลเข้าในกลุ่มคริสตชน

จากนั้นมาเปาโลก็ไม่เบียดเบียนคริสตชนอีกต่อไป แต่ท่าน
กลับเทศนาเกี่ยวกับพระคริสตเจ้า ท่านประกาศว่าพระเยซูคริสตเจ้า
คือองค์พระผู้ไถ่ ที่เมืองดามัสกัสและเมืองต่าง ๆ ท่านกลายเป็น
นักเทศน์สัตบุรุษ และไปเทศน์ในศาลาธรรมของชาวยิว ท่านก่อตั้ง
กลุ่มคริสตชน ท่านพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ชาวยิวและชาวกรีก
ตลอดจนประชาชนทุกชาติในโลก ได้มาเป็นส่วนหนึ่งแห่งประชากร
ใหม่พระเจ้า

เปาโลถูกเบียดเบียน ท่านถูกตามล่าจากเมืองหนึ่งไปอีกเมือง
หนึ่ง แม้กระทั่งถึงประเทศกรีก ท่านเขียนจดหมายถึงกลุ่มคริสตชนที่

ท่านก่อตั้งขึ้น ในจดหมายเหล่านี้ ท่านตักเตือนสั่งสอนและให้กำลังใจพวกเขา ท่านอธิบายว่า ความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้ามีความหมายอย่างไรสำหรับมนุษย์ และการเจริญชีวิตเป็นคริสตชนนั้นหมายความว่าอย่างไร ในที่สุดเปาโลก็ถูกจับในกรุงเยรูซาเล็ม และถูกส่งตัวไปเป็นนักโทษที่โรม ณ ที่นั่นท่านถูกตัดสินและถูกประหารชีวิต ท่านสิ้นชีวิตเพื่อพระคริสต์เจ้า (กจ. 9-28)

96. เปาโลเขียนจดหมายถึงกลุ่มคริสตชน

พระเยซูเจ้าได้สิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงกลับคืนชีพจากความตาย และประทับอยู่เบื้องขวาพระบิดา พระองค์ทรงอ้อนวอนเพื่อเรา ดังนั้น มีอะไรบ้างที่จะมาแยกเราออกจากความรักของพระคริสต์เจ้า

ได้? ความทุกข์ลำเค็ญหรือ? ความหิวหรือ? ความหนาวหรือ? การถูกเบียดเบียนหรือ? ความตายกระนั้นหรือ? เราเอาชนะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ เหตุว่าพระองค์ทรงรักเรา ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในเรื่องนี้ ไม่มีอำนาจใดจะมาแยกเราไปจากพระองค์ได้ (รม.8:34-39)

ท่านเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า ดังนั้นท่านจึงเป็นบุตรของพระเจ้า ท่านได้รับศีลล้างบาป ดังนั้นท่านจึงมีส่วนในกลุ่มชนของพระคริสตเจ้า ในกลุ่มชนนี้ ไม่สำคัญเลยว่าท่านเป็นชาวยิวหรือชาวกรีก เป็นทาสหรือไท เป็นชายหรือหญิง เหตุว่าทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสตเจ้า (กท. 3:26-28)

จงมีความสุขเสมอ อย่าหยุดอธิษฐานภาวนา จงขอบพระคุณสำหรับทุกสิ่ง นี่คือนิสัยที่พระเจ้าทรงหวังจากผู้ที่นมัสการพระเยซูคริสตเจ้า เปิดใจรับสิ่งที่พระเจ้าจะตรัสกับท่าน จงทดสอบทุกอย่างแล้วเก็บสิ่งที่ดีไว้จงอยู่ห่างไกลจากความชั่ว (1 ธส. 5:16-22)

ความรักของพระคริสตเจ้าเปี่ยมล้นหัวใจของเรา เพราะเราได้เรียนรู้ถึงบุคคลผู้หนึ่งที่สิ้นชีวิตเพื่อมนุษย์ทุกคน เพื่อบรรดาผู้มีชีวิตจะได้ไม่มีชีวิตเพื่อตนเองอีกต่อไป แต่เพื่อพระองค์ผู้สิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขาและทรงกลับคืนชีพ (2 คร. 5:14-15)

พี่น้องที่รัก จงชื่นชมและนมัสการดั่งเดือน อย่าทะเลาะเบาะแว้งกันและจงดำเนินชีวิตในสันติ แล้วพระเจ้าแห่งความรักและสันติจะสถิตอยู่กับท่าน พระหรรษทานของพระเยซูคริสตองค์พระเจ้า ความรักของพระเจ้าและความสัมพันธ์กับพระจิตเจ้า จงสถิตอยู่กับท่านทุกคน (2 คร. 13:11-13)

97. เรามิได้มีชีวิตเหมือนคนที่ไร้ความหวัง

พระเจ้าทรงประทานชีวิต บรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย มีชีวิตอยู่ได้ก็โดยอาศัยพระองค์ แต่ชีวิตเรามีอยู่ประมาณเจ็ดสิบปีหรือแปดสิบปีสำหรับผู้แข็งแรง ส่วนมากก็มีแต่ความยากลำบากและความทุกข์ และชีวิตจบลงอย่างรวดเร็ว เหมือนนกที่บิน (สดด. 90:10)

มนุษย์ทุกคนต้องตาย มีคนถามว่า ความตายเข้มแข็งกว่าพระเจ้าหรือ? แต่ผู้ที่มีความเชื่อ มั่นใจว่าชีวิตของพระเจ้าเข้มแข็งกว่าความตาย ความรักของพระองค์มิได้ทอดทิ้งผู้ใด มีคน ๆ หนึ่งกล่าวไว้ในคำอธิษฐานภาวนาถึงสิ่งที่หลายคนหวังไว้ว่า พระองค์มิได้ทรงปล่อยข้าพเจ้าไว้ในโลกเบื้องล่าง พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้ผู้ที่ไม่วางใจในพระองค์ นอนอยู่ในหลุมตลอดไป พระองค์ทรงลำแตงหนทางไปสู่ชีวิตให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพบกับความชื่นชมยินดีอย่างครบบริบูรณ์ในพระองค์ พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ติดต่อข้าพเจ้าตลอดไป (สดด. 16:10-11)

ท่านอัครสาวกเปาโลเขียนว่า พี่น้อง อย่าเป็นทุกข์รำไห่ถึงผู้ที่ตายจากไปคล้ายกับผู้ไร้ความหวัง เหตุว่าถ้าพระเยซูเจ้าพระองค์เองสิ้นพระชนม์ และทรงกลับคืนชีพอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเราก็เชื่อมั่นในเรื่องนี้ พระเจ้า ก็จะทรงนำผู้ที่สิ้นชีวิตไปอยู่กับพระองค์ อาศัยพระเยซูเจ้า และร่วมกับพระองค์ (1 ธส. 4:13-14)

ประกาศกของชาวอิสราเอลกล่าวถึง "วันของพระเจ้า" ท่านกล่าวถึงวันที่อำนาจของโลกนี้จะผ่านพ้นไป เหตุว่าพระเจ้าจะเสด็จมารวบรวมประชากรของพระองค์ และเริ่มพระอาณาจักรของพระองค์ "วันของพระเจ้า" คือ "วันสุดท้าย" ของโลกเราที่จะผ่านพ้น

ไป ในวันนั้น พระเจ้าจะทรงเปลี่ยนแปลงบรรดาสິงสร้างทั้งหลาย พร้อมกับโครงสร้างอันปราศจากความยุติธรรมและเปี่ยมด้วยบาป และความทุกข์ทรมาน ในวันนั้นท้องฟ้าจะสลายในไฟและทุกสิ่งจะละลายในเปลวไฟ สิ่งที่เราหวังไว้ในเวลานั้นก็คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ กล่าวคือ ฟ้าใหม่ แผ่นดินใหม่ ณ ที่นั้นจะมีซึ่งความยุติธรรม (2 ปต. 3:12-13)

บรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้ากระวนกระวาย พวกเขาถามพระองค์ว่า ช่วยบอกพวกเราว่า พระอาณาจักรของพระเจ้าจะเริ่มต้นเมื่อใด? พระเยซูเจ้าตอบว่า ไม่มีใครรู้วันหรือเวลา แม้กระทั่งทูตสวรรค์ พระบุตรก็ไม่ทรงทราบ มีแต่พระบิดาเจ้าเท่านั้นที่ทรงทราบ (มธ. 24:36, มก. 13:32)

แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งที่ท่านสามารถกระทำได้ จงระมัดระวัง เพราะท่านไม่รู้วันซึ่งพระอาจารย์เจ้าจะเสด็จมา (มธ. 24:32)

เมื่อพระเจ้าแห่งบรรดาสິงสร้างทั้งหลายเสด็จมาเพื่อทรงบันดาลให้ทุกสิ่งสำเร็จไป พระองค์จะทรงพิพากษาทั้งผู้เป็นและผู้ตาย ในการพิพากษาคั้งนี้ มนุษย์จะรับรู้ว่ามีพระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวและความรักเพียงหนึ่งเดียว เขาจะได้รับการรู้ว่ามีสิ่งทีเลือกร้ายอยู่เพียงสิ่งเดียว กล่าวคือ การถูกตัดขาดออกจากมิตรภาพของพระองค์ และมีความชื่นชมยินดีเพียงหนึ่งเดียว กล่าวคือ การเจริญชีวิตเฉพาะพระพักตร์พระองค์

อัครสาวกเปาโลเขียนไว้ว่า พระเจ้าทรงกำหนดไว้ พระองค์มิได้ทรงกำหนดให้เราเผชิญกับพระพิโรธแห่งการพิพากษาของพระองค์ แต่ทรงปรารถนาให้เราบรรลุถึงความรอด เดชะพระเยซู

คริสตเจ้า พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา เราจะได้ดำเนินชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ (1 ธส. 5:9-10)

พระเยซูเจ้าตรัสกับบิดาที่โศกเศร้าเพราะบุตรชายเสียชีวิตว่า
อย่ากลัวไปเลย ขอให้มีความเชื่อไว้เถิด (มก. 5:36)

98. โลกใหม่ของพระเจ้า

นักบุญยอห์นทำนายโลกใหม่ของพระเจ้าว่า ข้าพเจ้าเห็นฟ้าใหม่ แผ่นดินใหม่ ฟ้าและแผ่นดินสูญหายไปแล้ว ข้าพเจ้าเห็นนครเยรูซาเล็มใหม่จากพระเจ้า ลงมาจากสวรรค์ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกล่าวว่า ดูเถิด ต่อจากนี้ไป พระเจ้าจะพำนักอยู่กับมนุษย์ พวกเขาจะเป็นประชากรของพระองค์ และพระองค์จะสถิตอยู่กับเขาตลอดไป พระองค์จะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากนัยน์ตาของเขา จะไม่มีความตายอีกต่อไป จะไม่มีการร้องไห้คร่ำครวญ หรือความทุกข์อีกต่อไป เพราะโลกเดิมได้ผ่านพ้นไปแล้ว และพระองค์ผู้ประทับบนพระบัลลังก์จะตรัสว่า ดูสิ เรากำลังสร้างทุกสิ่งขึ้นใหม่

โปรดเสด็จมาเถิด พระเยซูเจ้า (วว. 21:1-5)

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

จากหนังสือพันธสัญญาเดิม

การเริ่มต้น

1. พระเจ้าทรงสร้างโลก.....3
2. พระเจ้าทรงประทานสวนสวรรค์ให้แก่มนุษย์.....5
3. มนุษย์สูญเสียสวนสวรรค์.....6
4. กาดินและอาเบล.....8
5. โนอาห์และน้ำท่วมครั้งใหญ่..... 9

บรรดาอัยกา

6. พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัม..... 11
7. พระสัญญาของพระเจ้ากับอับราฮัม..... 12
8. ความเชื่อของอับราฮัม.....13
9. อีสอัค เอซาว และยาโคบ..... 15
10. โยเซฟเข้ามายังประเทศอียิปต์..... 18
11. ยาโคบและลูก ๆ เดินทางมาที่ประเทศอียิปต์.....19

โมเสสนำประชากรผ่านถิ่นทุรกันดาร

12. พระเจ้าทรงช่วยโมเสสให้รอด..... 21
13. พระเจ้าทรงส่งโมเสสออกไป..... 23
14. ปล่อยประชากรของเราไป..... 25
15. บัสดากครั้งแรก.....26

16. พระเจ้าทรงช่วยประชากรของพระองค์ให้รอด.....	27
17. พระเจ้าทรงดูแลประชากรของพระองค์.....	29
18. พระเจ้าทรงเลือกประชาชาติหนึ่ง.....	30
19. กฎชีวิต.....	32
20. การสิ้นชีวิตของโมเสส.....	33

กษัตริย์และประกาศก

21. ในดินแดนแห่งพระสัญญา.....	34
22. ประชาชนต้องการกษัตริย์.....	35
23. ดาวิดคนเลี้ยงแกะจากเบธเลเฮม.....	36
24. ดาวิดกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม.....	38
25. เพลงบทหนึ่งของดาวิด.....	39
26. ชาโลมอนสร้างที่ประทับถวายแด่พระเจ้า.....	40
27. สุภาสิตของชาโลมอน.....	41
28. กษัตริย์สององค์ในประเทศเดียว.....	42
29. พระเจ้าผู้ทรงชีวิต.....	42
30. พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่.....	43
31. พระเจ้าแต่พระองค์เดียว.....	44
32. พระเจ้าทรงเรียกเอลียาห์ไปหาพระองค์.....	46
33. ผู้หิวได้รับประทาน.....	46
34. เครื่องหมายของพระเจ้า สำหรับประชากรของพระองค์.....	47

เรื่อง	หน้า
35. ประกาศอามิสกล่าวโทษ.....	48
36. เยเรมีย์เตือนถึงการลงโทษของพระเจ้า.....	48
37. พระเจ้าทรงปรารภนาที่จะให้ภัย ประชากรของพระองค์.....	50
38. การเดินทางกลับจากบาบิโลน.....	50
39. บทเพลงกลับบ้าน.....	51

การรอคอยพระเมสสิยาห์

40. ประชาชนชาวยิว.....	52
41. โยบต้องการคำตอบจากพระเจ้า.....	53
42. โยนาห์มารู้จักพระเจ้า.....	56
43. การปกครองของพระเจ้า.....	59
44. เพลงเกี่ยวกับผู้รับใช้ของพระเจ้า.....	59
45. โลกใหม่ของพระเจ้า.....	60

จากหนังสือพันธสัญญาใหม่

พระเจ้าทรงปฏิบัติตามพระสัญญาของพระองค์

พระเยซูเจ้าคือพระเมสสิยาห์

46. พระองค์คือพระบุตรพระเจ้าผู้สูงสุด.....	61
47. พระนามของพระองค์คืออิมมานูแอล “พระเจ้าสถิตกับเรา”.....	62
48. พระองค์ประสูติที่เบทเลเฮม.....	63

49. พระองค์กษัตริย์ของชาวอียิปต์.....	65
50. พระองค์ทรงถูกตามล่า.....	66
51. พระองค์ทรงเป็นของพระเจ้า.....	66
52. ประจักษ์พยานของยอห์นผู้ทำพิธีล้าง.....	67
53. ลักชีพยานของพระบิดา.....	68

พระเยซูเจ้าทรงสั่งสอนและทรงบำบัตร์รักษา

จงเปลี่ยนชีวิตของท่าน

54. คำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า.....	69
55. ชาวประมงตัดสินใจจะติดตามพระองค์.....	70
56. คนง่อยเดินได้.....	71
57. พระเยซูเจ้าทรงเรียกคนบาป.....	73
58. พระเยซูเจ้าทรงเลือกอัครสาวกทั้งสิบสอง.....	74
59. พระเยซูเจ้าทรงเลือกประชากรกลุ่มหนึ่ง.....	74
60. กฎชีวิตของพระเยซูเจ้า.....	75
61. คำภาวนาของสาวก.....	76
62. พระเยซูเจ้าทรงประทานชีวิตให้กับผู้ที่ตายไปแล้ว.....	77
63. ท่านกลัวไปทำไม?.....	78
64. ผู้หิวโหยได้รับการเลี้ยงดู.....	79
65. บึงบันดาลชีวิต.....	80
66. พวกเขาประกาศความเชื่อของพวกเขา.....	81
67. ประจักษ์พยานของพระบิดา.....	81

พระเยซูเจ้าทรงสอนเกี่ยวกับชีวิตของพระเจ้า และเพื่อนมนุษย์

68. พระเจ้าทรงประทานชีวิตนิรันดรให้แก่ผู้ใด?.....	82
69. พระเจ้าจะทรงรับผู้ใด เข้าในพระอาณาจักรของพระองค์?.....	84
70. ความเข้าใจผิดของเศรษฐีชาวนา.....	85
71. แกะที่หายไป.....	86
72. ผู้เลี้ยงแกะที่ดี.....	87
73. บิดาและบุตรสองคน.....	88
74. ขอทานกับเศรษฐี.....	89
75. ผู้ที่คิดว่าตัวเองดีกับคนเก็บภาษี.....	90
76. คนตาบอดเชื่อ.....	91
77. ตักเคี้ยวสกลับใจ.....	92

ทรงสิ้นพระชนม์-ถูกฝังไว้-ทรงกลับคืนชีพ

78. พระเยซูเจ้าเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม สำหรับเทศกาลปัสกา.....	93
79. สาวกยูดาสทรยศต่อพระอาจารย์ของเขา.....	95
80. อาหารมื้อสุดท้าย.....	95
81. เครื่องหมายที่แท้จริงของศิษย์พระเยซูเจ้า.....	97
82. พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาบนเนินเขามะกอก.....	98
83. เปโตรปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระอาจารย์เจ้า.....	100

84. พระเยซูเจ้าต่อหน้าสภาสูง.....	100
85. การให้การต่อหน้าปีลาต.....	101
86. พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน.....	102
87. พระเยซูเจ้าทรงถูกฝังไว้.....	104
88. สารของทูตสวรรค์.....	104
89. สู่วาทสองท่านพบพระอาจารย์เจ้าผู้กลับคืนชีพ.....	105
90. การพบกันที่กรุงเยรูซาเล็ม.....	108
91. พระอาจารย์ทรงส่งทูตของพระองค์ไปยังนานาชาติ.....	108

พระเยซูเจ้ายังประทับอยู่กับเรา

92. การกล่าวอ้อลาบรดาसानุศิษย์.....	109
93. พระศาสนจักรของพระเยซูคริสตเจ้า ประชากรใหม่ของพระเจ้า.....	110
94. เจริญชีวิตและสิ้นใจเพื่อพระเยซูเจ้า.....	112
95. เปาโล-อัครสาวกสู่นานาชาติ.....	112
96. เปาโลเขียนจดหมายถึงกลุ่มคริสตชน.....	114
97. เรามีได้มีชีวิตเหมือนคนที่ได้รับความหวัง.....	116
98. โลกใหม่ของพระเจ้า.....	118

